

ပို့

ဓမ္မဒါနုပြုအပ်ပါသည်။

၂၆

**သက္ကပဉ္စဝတ္ထုတွင် မြတ်စွာဘုရားက သိကြားမင်းအား
ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ဂါထာတော်**

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊
သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ။
သဗ္ဗရတီ ဓမ္မရတီ ဇိနာတိ၊
တဏှာက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတိ။

တရားအလှူသည် အလှူအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တရားအရသာသည် အရသာအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် မွေ့လျော်ခြင်းအားလုံးကို အောင်နိုင်၏။
တဏှာကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သည် အလုံးစုံဆင်းရဲကို အောင်နိုင်၏။

(ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်၊ နှာ-၆၄။ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊ နှာ-၆၀)

**အိန္ဒိယနိုင်ငံမှလာ၍ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် အဋ္ဌကထာကျမ်းမြတ်ကြီး
ကျမ်းပြုတော်မူသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ၏ သြဝါဒမြွက်ကြားချက်**

“စကြဝဠာအပြည့် ထိုင်နေတော်မူသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ
တို့အား ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာအဖြစ် ကပ်လှူပူဇော်ရခြင်းထက် ၄-ပါးမျှ
ရှိသော ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်မြတ် တစ်ကြောင်း၊ တစ်ဂါထာ၊ တစ်ပိုဒ်ကို သင်အံ၊
လေ့ကျက်၊ ပို့ချ၊ ဆွေးနွေး၊ ဟောပြော၊ ဖြန့်ဝေခြင်းက ပို၍မြတ်၏”ဟု
အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသသည် “သက္ကပဉ္စဝတ္ထု”တွင် ဖွင့်ဆိုမိန့်ကြားတော်မူခဲ့
ပါသည်။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဒုတိယတွဲ၊ နှာ-၃၅၂)

သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန

သာမညဗလသုတ်

(ပါဠိ - မြန်မာပြန်)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာ့အေးစာပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

စာအုပ်တန်ဖိုး - ၃၉၀၀ ကျပ်

သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန
သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ကမ္ဘာ့အေးစာပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၌
ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးနိုင်အောင်မိုး
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၁၀၄/၀၀၂၃၀)က
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

သာမညဗလသုတ်

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန်း	[၇]
၂။	စိန်ရောင်ခြည်ဘုရားပင့်	၁
၃။	ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ခြင်း	၃
၄။	နတ်များကို ဖိတ်မန္တကပြုခြင်း	၅
၅။	သာမညဗလသုတ်ပါဠိတော်	၇
၆။	သာမညဗလသုတ်မြန်မာပြန်	၅၃
၇။	မေတ္တာပွားနည်း (၁၁)နည်း	၁၁၉
၈။	အမျှဝေ	၁၂၁
၉။	ဆုတောင်းပါဠိနှင့် နိဿယ	၁၂၂
၁၀။	နတ်ဗြဟ္မာများအား ပြန်ပို့ရန်ဂါထာ	၁၂၃
၁၁။	နှိုးဆော်ပန်ကြားလွှာ	၁၂၅

နိဒါန်း

သာမညဗလသုတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဤသာမညဗလသုတ်တော်သည် ဒီဃနိကာယ်၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိတော်၌ လာရှိသော သုတ်တော်ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသုတ်တော်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်း ရင်းမှာ အဇာတသတ်မင်းက ခမည်းတော်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လုပ်ကြံပြီးနောက် နောင်တများစွာရကာ စိတ်သက်သာမှု ရရှိရန် ဆရာဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်တွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားထံ သွားရောက် ဖူးမြော်ကန်တော့ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

အဇာတသတ်မင်းက မြတ်စွာဘုရားအား ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးထူးများကို မေးလျှောက်ရာ ဘုရားရှင်က ဤပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိမှတစ်ပါး အခြား ဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့အား မေးမြန်းပြီး မပြီး ပြန်၍မေးတော်မူသည်။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းက ပူရဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလစသော တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့ထံ သွားရောက်မေးမြန်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုတိတ္ထိဆရာကြီး တို့သည် ပြဿနာကို တိုက်ရိုက်မဖြေဘဲ သူတို့သက်ဝင်ယုံကြည်ရာ အယူဝါဒ တို့ကိုသာ အသီးသီး ပြောကြားကြသဖြင့် အမေးတခြား အဖြေတခြား ဖြစ်ခဲ့ရ ကြောင်း၊ စိတ်ကျေနပ်မှုမရခဲ့ကြောင်းကို လျှောက်လေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက အဇာတသတ်မင်း သိလိုသော ရဟန်းပြုခြင်း၏ အကျိုးထူးများကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးကျေးဇူးများ

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဦးစွာအနေဖြင့် အဇာတသတ်မင်း၏ အမှုထမ်း တစ်ယောက်သည် ရဟန်းပြုကာ ရှင်ဘုရင်ထံ ကြွလာပါက ရှင်ဘုရင်သည် ထိုရဟန်းကို ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း ပြုရန် ဝန်မလေးသည့်အပြင် မင်းမှုထမ်းအနေဖြင့် မည်သည့်အခါမှ မရရှိနိုင်သော ရိုသေခြင်း၊ လေးစားခြင်း၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုခြင်း တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းစသော အကျိုး တို့ကို ထိုရဟန်းက ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ရရှိခြင်းသည် သာမန်အကျိုးမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူသည်။

ထို့ထက်အလွန် ရဟန်းတော်၏ ဖြည့်ကျင့်ရမည့် သီလနှင့် ပြည့်စုံလျှင် နီဝရဏတရားများ ကင်းရှင်းပြီး ချမ်းသာမှုရရှိကာ ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်နှင့် စတုတ္ထဈာန်ဟူသော ဈာန်လေးပါးတို့ကို ရရှိခြင်း၊ ထို့အပြင် ဝိပဿနာဉာဏ်၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးဖန်ဆင်းခြင်း ဣဒ္ဓိဝိဉာဏ်၊ နတ်တို့၏ နားနှင့်တူသော ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်၊ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကိုသိခြင်း စေတောပရိယဉာဏ်၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဟူသော လောကီဉာဏ် အဆင့်မြင့်တို့ကို ရရှိခြင်း၊ ဘဝခန္ဓာဟူသမျှကို အဆုံးသတ်စေသော နောက်ဆုံးဉာဏ်ဖြစ်သည့် ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတည်းဟူသော အာသဝေါတရား လေးပါးတို့ ကုန်ရာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ခေါ်တွင် အာသဝက္ခယဉာဏ်ကို ရရှိခြင်း အကျိုး ကျေးဇူးတို့ကို ရရှိစေပါသည်ဟု နောက်ဆုံး ရဟန္တာဖြစ်သည့် အကျိုးတိုင်အောင် ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဤသာမညဖလသုတ်တော်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ညသည် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညဖြစ်၍ ယနေ့တိုင်အောင် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ကို “သာမညဖလအခါတော်နေ့” အဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြပါသည်။

သာမညဖလဟူသည်

ဤနေရာ၌ သာမညဖလ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြချင်ပါသည်။

သာမညဖလဟူသည် သမဏ+ဘာဝပုဒ်မှ သာမည-ဟု ဖြစ်လာသည်။ သမဏ-ရဟန်း၊ ဘာဝ-အဖြစ်၊ သာမည-ရဟန်းအဖြစ်။ ဖလပုဒ်က အကျိုး။ ပုဒ်အားလုံးပေါင်းလိုက်တော့ သာမညဖလ-ရဟန်းအဖြစ်၏ အကျိုးဟု အဓိပ္ပာယ် ရသည်။ ထိုအဓိပ္ပာယ်မှာလည်း ပညတ်အဓိပ္ပာယ်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ပရမတ် အဓိပ္ပာယ်အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ၌ “သာမညဖလန္တိ ဇတ္ထ ပရမတ္ထတော မဂ္ဂေါ သာမညံ၊ အရိယဖလံ သာမညဖလံ”ဟု ဖွင့်ဆိုရှင်းပြထားပါသည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ- ပရမတ်အားဖြင့် မဂ်(၄)ပါးသည် သာမညဖြစ်၍ ဖိုလ်(၄)ပါး ကား သာမညဖလ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းအဖြစ်ဟူသည် ပရမတ်အားဖြင့် မဂ်(၄)ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှု၊ အကျိုးတရားဟူသည် ဖိုလ်(၄)ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှု ဖြစ်ပါသည်။
(သီ၊ ၅၊ ၁၄၃)

အဇာတသတ်မင်း တရားနာရကျိုး

အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားထံမှ သာမညဖလသုတ်တော်ကို ကြားနာပြီးချိန်၌ အရိယာသောတာပန်ဖြစ်ရန် လုံလောက်သည့် ပါရမီဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်ပါလျက် ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လုပ်ကြံခဲ့မှုကြောင့် မဂ်တား ဖိုလ်တား အန္တရာယ်ထိုက်ခဲ့သဖြင့် အရိယာသောတာပန် မဖြစ်ခဲ့ပေ။ သို့သော် ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် နိုင်ခြင်းကြောင့်ပင် မဟာအဝီစိငရဲကြီး၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ အပြစ်ခံရမည့်ဘေးမှ သက်သာရာရကာ အဝီစိငရဲ၏ အခြံအရံဖြစ်သော လောဟကုမ္ဘီငရဲငယ်၌ နှစ်ပေါင်းခြောက်သောင်းသာ ကျခံရတော့သည်။

ထိုငရဲမှ လွတ်သောအခါ ပါရမီပြည့်စုံသဖြင့် ဝိဇိတာဝီမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အဖြစ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် အဇာတသတ်မင်းသည် ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လုပ်ကြံခဲ့ သည့်နေ့မှစ၍ ညတိုင်းညတိုင်း ချမ်းသာစွာ မအိပ်ခဲ့ရ၊ ဤသာမညဖလသုတ်တော် တရားဒေသနာကို နာယူပြီးနောက်မှသာ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်နိုင်ခဲ့သည်။ ရတနာ မြတ်သုံးပါးကိုလည်း ကြည်ညိုစွာဖြင့် ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော်မှုပြုခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကြီးကျယ်သော ပူဇော်လှူဒါန်းမှုများကို ပြုခြင်းကြောင့်ပင် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ တော်၌ ပုထုဇဉ်တို့တွင် သဒ္ဓါတရားအထက်သန်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် သတ်မှတ် ခံရပါသည်။(သီ၊ ၅၊ ၂၁၂)

အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ပထမ သင်္ဂါယနာတင်ရာ၌ ဦးဆောင်သာသနာ့ဒါယကာမင်းအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ပြီး ကြီးကျယ် သော ကုသိုလ်ကြီးကိုလည်း ဆည်းပူးအားထုတ် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်း

ဤသို့ သာမညဖလသုတ်တော်၏ ဖြစ်တည်လာရာ အကြောင်းရင်းမှစ၍ သုတ်တော်၏ တရားအနှစ် သီလ သမာဓိ ပညာ ပြည့်စုံစွာ ပါဝင်နေခြင်း၊ ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လုပ်ကြံခဲ့သော အဇာတသတ်မင်းအတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော အကျိုးတရားများစွာရခြင်းတို့ကို သိရှိရသဖြင့် ဤ သာမညဖလသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သူတို့အား ပြောမကုန်နိုင်သော ကောင်းကျိုးတရားများ ဖြစ်ပွားလာမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ သာမညဖလသုတ်တော်ကို ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။ ရွတ်ဖတ်ရာ၌ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သူတို့အတွက် ပါဠိသဘောတရားအပြင် အနက်အဓိပ္ပာယ်ပါ သိရှိနားလည်နိုင်ရန်အတွက်လည်း ဤစာအုပ်တွင် မြန်မာပြန်ကိုပါ ထည့်သွင်းထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် သာမညဖလသုတ်တော်ကို ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားအားနှင့် လေးလေးနက်နက် ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကြည်လင်ခြင်း၊ ကုသိုလ်တရားများ တိုးပွားခြင်းစသော အဖိုးအနန္တအကျိုးတရားများကို ရရှိနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍ ဤ“**သာမညဖလသုတ် ပါဠိ-မြန်မာပြန်**”ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေအပ်ပါသည်။

သာသနာရေးဦးစီးဌာန

သာမညဗလသုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

စိန်ရောင်ခြည်ဘုရားပင့်

အင်္ဂါရသဿ ဥဏ္ဍာယ၊
ဒါဠာဟိ သေတရံသိယော။
ဝဇီရာဝ ဝိရောစန္ဒိ၊
ဇိနော မေ ဌာတု သီသကေ။

အင်္ဂါရသဿ၊ အယုတ် အလတ် အမြတ်ပိုင်းခြား လွန်ကြီးမား၍ သုံးပါးဆယ်လီ ပါရမီတော်အဟုန် စာဂီတော်ဂုဏ်တို့ကြောင့် ခြောက်ရောင်စုံ ကွန့်မြူးလျက် ‘အင်္ဂါရသ’ ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးကို အံ့ကျူးခံခိုင် ဖက်မပြိုင်နိုင်အောင် လက်ကိုင်ရရှိတော်မူ သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။

ဘမုကန္တရေ၊ မျက်ခုံးတော်နှစ်သွယ် အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်၍။

သဉ္ဇာတာယ၊ နုဖြူထွားထွား ကောင်းစွာပေါက်ပွား ဖြစ်ပေါ်၍ လာတော်မူသော။

ဥဏ္ဍာယစ၊ ဆွဲလှိုဆန့်လျှင် နှစ်တောင်ခန့် ရှည်လျားသဖြင့် စိန်သားနှစ်အသွင် ငွေနန်းချည်အမျှင်ကဲ့သို့ ဖြူစင်ဝင်းသစ် လက်ယာရစ်ခွေရုံ စိန်ကြယ်ပွင့်အနေပုံလို ဥဏ္ဍာလုံခေါ် မွေးရှင်တော်ဓာတ် လွန်ထူးမြတ်သည့် အရပ်တော်မှလည်းကောင်း။

ဒါဠာဟိစ၊ ပတ္တမြားခေါင်ရန်း နှင်းဆီပန်းကဲ့သို့ နီမြန်းသော နှုတ်ခမ်းတော်တို့ဖြင့် မပေါ်အောင်ဖုံးပိတ်၍ ထားအပ်သော သွားတော်လေးဆယ် စွယ်တော်လေးဆူ ဖြူရာရာဓာတ်တော်ထူးတို့မှလည်းကောင်း။

သေတရံသိယော၊ ပုလဲအနှစ် စိန်စစ်နမူ ဘော်ဖြူငွေရွက် ဖြန့်ကြက်စီခြယ်
ငွေကြယ်ရောင်သန်း ကေလာသငွေတောင်ကို နေအရောင်လွှမ်းဘိသကဲ့သို့
မြတ်လေးပန်းစပယ်ငုံ ကြာဖြူပွင့်ဝတ်မှုန်လို ပုံပမာကပ် စိန်တောင်ကို တိမ်ရောင်
ဟပ်ဘိသကဲ့သို့ တလျှပ်လျှပ် တဖိတ်ဖိတ် တရိပ်ရိပ် တလည်လည် ထိန်ပြောင်
ကြည်တဲ့ စိန်ရောင်ခြည်ဓာတ် ဖြူဖွေးသော အဆင်းတော်မြတ်တို့သည်။

ဝဇီရာဝ၊ စိန်နှစ်စိန်သွေး ဖြူဖွေးတောက်ပြောင် စိန်သားတောင်ကြီးကဲ့သို့။

ဝိရောစန္ဒြိ၊ ဖူးမြင်ရသူတို့၏ စိတ်ဝယ်အထူး ဘဝင်မှာကြည်နူးလောက်အောင်
ရွှင်မြူးတက်ကြွ ဘက်မမျှသဖြင့် လှပဆန်းကြယ် တင့်တယ်တော်မူကြပါပေ
ကုန်၏။

သော ဇိနော၊ ထူးထွေဆန်းလည် စိန်ရောင်ခြည်တို့ကြောင့် အင်္ဂါရသံ ဘွဲ့ထူးခံ
သည့် ငါးမာရ်အောင်ပြီး ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။

မေ မမ၊ ရုပ်နှင့်နာမ်သာ ထိုနှစ်ဖြာကို သက္ကာယစွဲ အထင်လွဲ၍ ငါပဲသမုတ်
အကျွန်ုပ်၏။

သီသကော၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်ရာထားတင် ဦးထိပ်ပြင်၌။

ဌာတု၊ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းစေမှု မေတ္တာပြု၍ ကြည့်ရှုကိုယ်တိုင်
ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် တန်ရပ်တည်နေတော်မူလှည့်ပါ့ စိန်ရောင်ခြည် နေတနွန်းကဲ့သို့
ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

(လယ်တီပဏ္ဍိတ-ဦးမောင်ကြီး)

ဩကာသကန်တော့ချိုး

ဩကာသ ဩကာသ ဩကာသ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ပထမ ဒုတိယ တတိယ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရားရတနာ တရားရတနာ သံဃာ ရတနာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ် လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ် ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျာသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်တရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

- အပါယ်လေးပါး** = ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ အသူရကာယ်ဘုံ။
- ကပ်သုံးပါး** = ဒုဗ္ဗိက္ခန္ဓာကပ်၊ သတ္တန္ဓာကပ်၊ ရောဂန္ဓာကပ်။
- ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး** = ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသညသတ်နှင့် အရူပဗြဟ္မာ၊ ပစ္စန္ဓရစ်အရပ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဉာဏ်ပညာမရှိသူ၊ ဘုရား မပွင့်ရာအခါ၌ လူဖြစ်ခြင်း။
- ရန်သူမျိုးငါးပါး** = ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ အမွေခံသားဆိုး၊ သမီးဆိုး။
- ဝိပတ္တိတရားလေးပါး** = အပါယ်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၊ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်း၊ တရား မစောင့်သူတို့၏ လက်ထက်၌ဖြစ်ခြင်း၊ အကုသိုလ် ကိုသာ အားထုတ်၍ အကျင့်ပျက်စီးခြင်း။
- ဗျာသနတရားငါးပါး** = ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်း၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါနှိပ်စက်၍ ပျက်စီးခြင်း၊ အယူဝါဒလွဲမှားပျက်စီးခြင်း၊ အကျင့်သီလ ပျက်စီးခြင်း။

ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ခြင်း

အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္တာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ ။

ဒုတိယမ္ပိ - အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

တတိယမ္ပိ - အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ ။

အာမ ဘန္တေ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(သုံးကြိမ်)

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အာမ ဘန္တေ။

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၃။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ၅။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

အာမ ဘန္တေ။

သာမညဗလသုတ်တော်မရွတ်မီ ရှေးဦးစွာ နတ်များကို ဖိတ်မန္တကပြုခြင်း

သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာ'ဂစ္ဆန္တ၊ ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တ၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ။
(ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒန္တာ။)²

- သမန္တာ - ဝန်းကျင်ပတ်ချာ ရပ်ဆယ်မျက်နှာမှ။
- စက္ကဝါဠေသု - ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်သည့် စကြဝဠာ တောင်ရစ်ဝိုက် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တိုက် တို့၌။
- ဝသန္တာ - ကြည်သာချမ်းမြေ နေထိုင်ကြကုန်သော။
- ဒေဝတာ - ရောင်ဝါတန်ခိုး ကဲမိုးကြီးမား နတ်အများတို့သည်။
- အတြ - သာမညဗလသုတ်တော်မြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရာ ဤနေရာဌာနသို့။
- အာဂစ္ဆန္တ၊ - ညီညာဖြဖြ စည်းဝေးလာရောက်ကြကုန်လော့။
- မုနိရာဇဿ - သုံးတိုက်ထွတ်တင် ဘုရင်ဥက္ကဋ္ဌ ရဟန်းမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။
- သဂ္ဂမောက္ခဒံ - နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ကျိုးနှစ်တန်ကို ဧကန်ဆတ်ဆတ် ပေးဝေတတ်သည့်။
- သဒ္ဓမ္မံ - ချီးမွမ်းအံ့အား ပြောဆို၍ မကုန်နိုင်သော သာမညဗလ သုတ်တော် သူတော်ကောင်းတရားကို။
- သုဏန္တ၊ - ရိုသေတုပ်ကွ နာလှည့်ကြကုန်လော့။

သာမညဗလသုတ်

- [ဘဒ္ဒန္တ - ညီညာဖြဖြ စည်းဝေးလာရောက်ကြသည့်
 ဓမ္မမာမက အိုနတ်များတို့။
- အယံ ကာလော - ဤသည့်ကာလ ခါသမယသည်ကား။
- ဓမ္မဿဝန - သုံးခွင်ထွတ်ထား ရှင်တော်ဘုရား၏ သာမညဗလ
 ကာလော သုတ်တော် နာကြားရမည့် အခါပေတည်း။
 (၃-ခေါက်)]

ဒီဃနိကာယ

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ

သာမညဖလသုတ္တ

ရာဇာမဇ္ဈကထာ

၁။ ဝေံ မေ သုတံ၊ ကေံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဇီဝကဿ
ကောမာရဘဗ္ဗဿ အဗ္ဗုဒ္ဓေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ အဗုတေဠ-
သေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ။ တေန ခေါ ပန သမယေန ရာဇာ မာဂဓေ
အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ ကောမုဒိယာ
စာတုမာသိနိယာ ပုဏ္ဏာယ ပုဏ္ဏမာယ ရတ္တိယာ ရာဇာမစ္စပရိဝုတော
ဥပရိပါသာဒဝရဂတော နိသိန္ဓော ဟောတိ။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓေ
အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော တဒဟုပေါသထေ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ
“ရမဏိယာ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ အဘိရူပါ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ
ရတ္တိ၊ ဒဿနိယာ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ ပါသာဒိကာ ဝတ ဘော
ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ လက္ခညာ ဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ၊ ကံ န ခုဇ္ဇ
သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ပယိရူပါသေယျာမ၊ ယံ နော ပယိရူပါသတော
စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။

၂။ ဝေံ ဝုတ္တေ အညတရော ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု
ဝေဒေဟိပုတ္တံ တေဒဝေါစ “အယံ ဒေဝ ပူရဏော ကဿပေါ သဃီ
စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿိ တိတ္ထကရော
သာဓုသမ္ပတော ဗဟုနေဿ ရတ္တည။ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော

ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ တံ ဒေဝေါ ပူရဏံ ကဿပံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ ပူရဏံ ကဿပံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

၃။ အညတရောပိ ခေါ ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တံ တေဒဝေါစ “အယံ ဒေဝ မက္ခလိ ဂေါသာလော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တည။ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ တံ ဒေဝေါ မက္ခလိ ဂေါသာလံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ မက္ခလိ ဂေါသာလံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

၄။ အညတရောပိ ခေါ ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တံ တေဒဝေါစ “အယံ ဒေဝ အဇိတော ကေသကမ္ပလော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တည။ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယော- အနုပ္ပတ္တော၊ တံ ဒေဝေါ အဇိတံ ကေသကမ္ပလံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ အဇိတံ ကေသကမ္ပလံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ” တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

၅။ အညတရောပိ ခေါ ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တံ တေဒဝေါစ “အယံ ဒေဝ ပကုဓော ကစ္စာယနော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တည။ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယော-

အနုပ္ပတ္တော၊ တံ ဒေဝေါ ပကုဓံ ကစ္စာယနံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ ပကုဓံ ကစ္စာယနံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဝေံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

၆။ အညတရောပိ ခေါ ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တံ တေဒဝေါစ “အယံ ဒေဝ သဉ္စယော ဗေလဋ္ဌပ္ပတ္တော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿိ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တည။ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယော- အနုပ္ပတ္တော၊ တံ ဒေဝေါ သဉ္စယံ ဗေလဋ္ဌပ္ပတ္တံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ သဉ္စယံ ဗေလဋ္ဌပ္ပတ္တံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဝေံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

၇။ အညတရောပိ ခေါ ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တံ တေဒဝေါစ “အယံ ဒေဝ နိဂဏ္ဏော နာဋုပ္ပတ္တော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿိ တိတ္ထကရော သာဓု- သမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တည။ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယော- အနုပ္ပတ္တော၊ တံ ဒေဝေါ နိဂဏ္ဏံ နာဋုပ္ပတ္တံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ နိဂဏ္ဏံ နာဋုပ္ပတ္တံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဝေံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပ္ပတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

ကောမာရဘဒ္ဒဇီဝကကဏာ

၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဇီဝကော ကောမာရဘဒ္ဒော ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပ္ပတ္တဿ အဝိဒူရေ တုဏှိဘူတော နိသိန္ဓော ဟောတိ။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ- ပ္ပတ္တော ဇီဝကံ ကောမာရဘဒ္ဒံ တေဒဝေါစ “တွံ ပန သမ္ပ ဇီဝက ကိ

တုဏှီ”တိ။ အယံ ဒေဝ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အမှာကံ အမ္ပဝနေ
 ဝိဟရတိ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ အမုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊
 တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ ဝေံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အပ္ပဂ္ဂတော
 “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
 သုဂတော လောကဝိဒူ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ သတ္တာ ဒေဝမနု-
 သာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ”တိ။ တံ ဒေဝေါ ဘဂဝန္တံ ပယိရုပါသတု၊ အပ္ပေဝ
 နာမ ဒေဝဿ ဘဂဝန္တံ ပယိရုပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ။

၉။ တေန ဟိ သမ္ပ ဇီဝက ဟတ္ထိယာနာနိ ကပ္ပိပေဟိတိ။ “ဝေံ
 ဒေဝါ”တိ ခေါ ဇီဝကော ကောမာရဘစ္စော ရညော မာဂဓဿ အဇာတ-
 သတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဋိသုဏှိတွာ ပဉ္စမတ္တာနိ ဟတ္ထိနိကာ-
 သတာနိ ကပ္ပိပေတွာ ရညော စ အာရောဟဏီယံ နာဂံ၊ ရညော မာဂဓဿ
 အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဋိဝေဒေသိ “ကပ္ပိတာနိ ခေါ တေ
 ဒေဝ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ယဿဒါနိ ကာလံ မညသီ”တိ။

၁၀။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ပဉ္စသု
 ဟတ္ထိနိကာသတေသု ပစ္စေကာ ဣတ္ထိယော အာရောပေတွာ အာရောဟ-
 ဏီယံ နာဂံ အဘိရုဟိတွာ ဥက္ကာသု ဓာရိယမာနာသု ရာဇေဟမှာ နိယျာသိ
 မဟစ္စရာဇာနုဘာဝေန၊ ယေန ဇီဝကဿ ကောမာရဘစ္စဿ အမ္ပဝနံ တေန
 ပါယာသိ။

အထ ခေါ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ
 အဝိဒူရေ အမ္ပဝနဿ အဟုဒေဝ ဘယံ၊ အဟု ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အဟု လောမ-
 ဟံသော။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော
 ဘိတော သံဝိဂ္ဂေါ လောမဟဋ္ဌဇာတော ဇီဝကံ ကောမာရဘစ္စံ တေဒဝေါစ
 “ကစ္စိ မံ သမ္ပ ဇီဝက န ဝဉ္ဇေသိ၊ ကစ္စိ မံ သမ္ပ ဇီဝက န ပလမ္ဘေသိ၊
 ကစ္စိ မံ သမ္ပ ဇီဝက န ပစ္စတ္ထိကာနံ ဒေသိ။ ကထံ ဟိ နာမ တာဝ

မဟာတော ဘိက္ခုသံဃဿ အမုတေဋ္ဌသာနံ ဘိက္ခုသတာနံ နေဝ ခိပိတ-
သဒ္ဓေါ ဘဝိဿတိ၊ န ဥက္ကာသိတသဒ္ဓေါ၊ န နိဋ္ဌေါသော”တိ။

မာ ဘာယိ မဟာရာဇ၊ မာ ဘာယိ မဟာရာဇ၊ န တံ ဒေဝ
ဝဋ္ဌေမိ၊ န တံ ဒေဝ ပလမ္ဘာမိ၊ န တံ ဒေဝ ပစ္စတ္တိကာနံ ဒေမိ၊ အဘိက္ကမ
မဟာရာဇ၊ အဘိက္ကမ မဟာရာဇ၊ ဧတေ မဏ္ဍလမာဠေ ဒီပါ ဈာယန္တိတိ။

သာမညပလပုစ္ဆာ

၁၁။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော
ယာဝတိကာ နာဂဿ ဘူမိ နာဂေန ဂန္ဓာ နာဂါ ပစ္စောရောဟိတွာ
ပတ္တိကောဝ ယေန မဏ္ဍလမာဠဿ ဒွါရံ တေနပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ
ဇီဝကံ ကောမာရဘစ္စံ တေဒဝေါစ “ကဟံ ပန သမ္ပ ဇီဝက ဘဂဝါ”တိ။
ဧသော မဟာရာဇ ဘဂဝါ၊ ဧသော မဟာရာဇ ဘဂဝါ မဇ္ဈိမံ ထမ္ဘံ နိဿာယ
ပုရတ္တာဘိမုခေါ နိသိန္ဓော ပုရက္ခတော ဘိက္ခုသံဃဿာတိ။

၁၂။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော
ယေန ဘဂဝါ တေနပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ။ ဧကမန္တံ
ဋီတော ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော တုဏှိဘူတံ
ဘိက္ခုသံဃံ အနုဝိလောကေတွာ ရဟဒမိဝ ဝိပုသန္တံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ
“ဣမိနာ မေ ဥပသမေန ဥဒယဘဒ္ဒေါ ကုမာရော သမန္ဓာဂတော ဟောတု၊
ယေနတရဟိ ဥပသမေန ဘိက္ခုသံဃော သမန္ဓာဂတော”တိ။ အဂမာ
ခေါ တံ မဟာရာဇ ယထာပေမန္တိ။ ပိယော မေ ဘန္တေ ဥဒယဘဒ္ဒေါ
ကုမာရော၊ ဣမိနာ မေ ဘန္တေ ဥပသမေန ဥဒယဘဒ္ဒေါ ကုမာရော သမန္ဓာ-
ဂတော ဟောတု၊ ယေနတရဟိ ဥပသမေန ဘိက္ခုသံဃော သမန္ဓာဂတောတိ။

၁၃။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော
ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဘိက္ခုသံဃဿ အဗ္ဗလီ ပဏာမေတွာ ဧကမန္တံ

နိဿိဒိ။ ကေမန္တံ နိဿိန္ဒော ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ-
ပုတ္တော ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ “ပုစ္ဆေယျာမဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ ကပ္ပိဒေဝ
ဒေသံ သစေ မေ ဘဂဝါ ဩကာသံ ကရောတိ ပဉ္စဿ ဝေယျာကရဏာ-
ယာ”တိ။ ပုစ္ဆ မဟာရာဇ၊ ယဒါကင်္ခံသီတိ။

၁၄။ ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘန္တေ ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ၊ သေယျထိဒံ၊
ဟတ္ထာရောဟာ အဿာရောဟာ ရထိကာ ခနဂ္ဂဟာ စေလကာ စလကာ
ပိဏ္ဍဒါယကာ ဥဂ္ဂါ ရာဇပုတ္တာ ပက္ခန္ဓိန္ဒော မဟာနာဂါ သူရာ စမ္ပယောမိန္ဒော
ဒါသိကပုတ္တာ အာဠာရိကာ ကပ္ပကာ နာပကာ သူဒါ မာလကာရာ
ရဇကာ ပေသကာရာ နဠကာရာ ကုမ္ဘကာရာ ဂဏကာ မုဒ္ဒိကာ၊ ယာနိ ဝါ
ပနညာနိပိ ဝေဂတာနိ ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ၊ တေ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ
သိပ္ပဖလံ ဥပဇိန္တိ၊ တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မာတာပိတရော
သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ ပုတ္တဒါရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာမစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊
သမဏဗြာဟ္မဏေသု ဥဒ္ဒဂ္ဂိကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂ္ဂိကံ သုခဝိပါကံ
သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ သက္ကာ န ခေါ ဘန္တေ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ
သာမညဗလံ ပညပေတုန္တိ။

၁၅။ အဘိဇာနာသိ နော တံ မဟာရာဇ ဣမံ ပဉ္စံ အညေ သမဏ-
ဗြာဟ္မဏေ ပုစ္ဆိတာတိ။ အဘိဇာနာမဟံ ဘန္တေ ဣမံ ပဉ္စံ အညေ သမဏ-
ဗြာဟ္မဏေ ပုစ္ဆိတာတိ။ ယထာ ကထံ ပန တေ မဟာရာဇ ဗျာကရိသု၊
သစေ တေ အဂရ၊ ဘာသဿူတိ။ န ခေါ မေ ဘန္တေ ဂရ၊ ယတ္ထဿ
ဘဂဝါ နိဿိန္ဒော ဘဂဝန္တရူပေါ ဝါတိ။ တေန ဟိ မဟာရာဇ ဘာသဿူတိ။

ပူရဏကဿပဝါဒ

၁၆။ ကေမိဒါဟံ ဘန္တေ သမယံ ယေန ပူရဏော ကဿပေါ တေနပ-
သင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ပူရဏေန ကဿပေန သဒ္ဓိ သမ္ပောဒိ၊ သမ္ပောဒနိယံ
ကထံ သာရဏီယံ ဝီတိသာရေတွာ ကေမန္တံ နိဿိဒိ။ ကေမန္တံ နိဿိန္ဒော

ခေါ် အဟံ ဘန္တေ ပူရဏံ ကဿပံ တေဒဝေါစံ “ယထာ န ခေါ ဣမာနိ
 ဘော ကဿပ ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ၊ သေယျထိဒံ၊ ဟတ္တာရောဟာ
 အဿာရောဟာ ရထိကာ ခနုဂ္ဂဟာ စေလကာ စလကာ ပိဏ္ဍဒါယကာ
 ဥဂ္ဂါ ရာဇပုတ္တာ ပက္ခန္ဓိနော မဟာနာဂါ သူရာ စမ္ပယောဓိနော ဒါသိကပုတ္တာ
 အာဠာရိကာ ကပ္ပကာ နှာပကာ သူဒါ မာလကာရာ ရဇကာ ပေသကာရာ
 နဠကာရာ ကုမ္ဘကာရာ ဂဏကာ မုဒ္ဒိကာ၊ ယာနိ ဝါ ပနညာနိပိ ဝေဂတာနိ
 ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ၊ တေ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သိပ္ပဖလံ ဥပဇိဝန္တိ၊
 တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မာတာပိတရော သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊
 ပုတ္တဒါရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာမစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ သမဏ-
 ပြာဟ္မဏေသု ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂ္ဂိကံ သုခဝိပါကံ
 သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ သက္ကာ န ခေါ ဘော ကဿပ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ
 သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု”န္တိ။

၁၃။ ဝေ ဝုတ္တေ ဘန္တေ ပူရဏော ကဿပေါ မံ တေဒဝေါစံ “ကရော-
 တော ခေါ မဟာရာဇ ကာရယတော၊ ဆိန္ဒုတော ဆေဒါပယတော၊ ပစတော
 ပါစာပယတော၊ သောစယတော သောစာပယတော၊ ကိလမတော ကိလ-
 မာပယတော၊ ဖန္ဒုတော ဖန္ဒုပယတော၊ ပါဏမတိပါတာပယတော၊ အဒိန္နံ
 အာဒိယတော၊ သန္တိ ဆိန္ဒုတော၊ နိဇ္ဈောပံ ဟရတော၊ ကောဂါရိကံ
 ကရောတော၊ ပရိပန္နေ တိဋ္ဌတော၊ ပရဒါရံ ဂစ္ဆတော၊ မုသာ ဘဏတော၊
 ကရောတော န ကရိယတိ ပါပံ။ ခုရပရိယန္တေန စေပိ စက္ကေန ယော
 ဣမိဿာ ပထဝိယာ ပါဏေ ဧကံ မံသခလံ ဧကံ မံသပုဉ္ဇံ ကရေယျ။
 နတ္ထိ တတောနိဒါနံ ပါပံ၊ နတ္ထိ ပါပဿ အာဂမော။ ဒက္ခိဏဉ္ဇေပိ ဂင်္ဂါယ
 တီရံ ဂစ္ဆေယျ ဟနန္တော ဃာတေန္တော ဆိန္ဒုန္တော ဆေဒါပေန္တော ပစန္တော
 ပါစာပေန္တော၊ နတ္ထိ တတောနိဒါနံ ပါပံ၊ နတ္ထိ ပါပဿ အာဂမော။
 ဥတ္တရဉ္ဇေပိ ဂင်္ဂါယ တီရံ ဂစ္ဆေယျ ဒဒန္တော ဒါပေန္တော ယဇန္တော
 ယဇာပေန္တော၊ နတ္ထိ တတောနိဒါနံ ပုညံ၊ နတ္ထိ ပုညဿ အာဂမော။

ဒါနေန ဒမေန သံယမေန သစ္စဝဇ္ဇေန နတ္ထိ ပုညံ၊ နတ္ထိ ပုညဿ အာဂမော”
တိ။ ဣတ္ထံ ခေါ မေ ဘန္တေ ပူရဏော ကဿပေါ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ
ပုဋ္ဌော သမာနော အင်္ဂါရိယံ ဗျာကာသိ။

သေယျထာပိ ဘန္တေ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လပုဇံ ဗျာကရေယျ။ လပုဇံ
ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကရေယျ။ ဝေမေဝ ခေါ မေ ဘန္တေ ပူရဏော ကဿပေါ
သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုဋ္ဌော သမာနော အင်္ဂါရိယံ ဗျာကာသိ၊ တဿ
မယံ ဘန္တေ တေဒဟောသိ “ကထံ ဟိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ
ပြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ”တိ။ သော ခေါ
အဟံ ဘန္တေ ပူရဏဿ ကဿပဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္ဒိ နပုဋိ-
က္ကောသိ၊ အနဘိနန္ဒိတွာ အပုဋိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ
အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနဂ္ဂဏုန္တော အနိက္ကုဇ္ဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ
ပက္ကမိ။

မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ

၁၈။ ကေမိဒါဟံ ဘန္တေ သမယံ ယေန မက္ခလိ ဂေါသာလော တေန-
ပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ မက္ခလိနာ ဂေါသာလေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိ၊ သမ္မော-
ဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝိတိသာရေတွာ ကေမန္တံ နိသိဒိ။ ကေမန္တံ
နိသိန္တော ခေါ အဟံ ဘန္တေ မက္ခလိ ဂေါသာလံ တေဒဝေါစံ “ယထာ န
ခေါ ဣမာနိ ဘော ဂေါသာလ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပ။ သက္ကာ န ခေါ
ဘော ဂေါသာလ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညပေတု”န္တိ။

၁၉။ ဝေံ ဝုတ္တေ ဘန္တေ မက္ခလိ ဂေါသာလော မံ တေဒဝေါစံ “နတ္ထိ
မဟာရာဇ ဟေတု နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ သင်္ကလေသာယ၊ အဟေတု
အပစ္စယာ သတ္တာ သင်္ကလိဿန္တိ။ နတ္ထိ ဟေတု နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ
ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အဟေတု အပစ္စယာ သတ္တာ ဝိသုဇ္ဈန္တိ။ နတ္ထိ အတ္တကာရေ
နတ္ထိ ပရကာရေ၊ နတ္ထိ ပုရိသကာရေ၊ နတ္ထိ ဗလံ၊ နတ္ထိ ဝိရိယံ၊ နတ္ထိ

ပုရိသထာမော၊ နတ္ထိ ပုရိသပရက္ကမော၊ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ သဗ္ဗေ ဘူတာ သဗ္ဗေ ဇီဝါ အဝသာ အဗလာ အဝီရိယာ နိယတိသံဂတိ- ဘာဝပရိဏတာ ဆသွေဝါဘိဇာတိသု သုခဒုက္ခံ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ စုဒ္ဒသ ခေါ ပနိမာနိ ယောနိပမုခသတသဟဿာနိ သဋ္ဌိ စ သတာနိ ဆ စ သတာနိ ပဉ္စ စ ကမ္မုနော သတာနိ ပဉ္စ စ ကမ္မာနိ တီဏိ စ ကမ္မာနိ ကမ္မေ စ အမုကမ္မေ စ ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါ ဒွဋ္ဌန္တရကပ္ပိ ဆဋ္ဌာဘိဇာတိယော အဋ္ဌ ပုရိသဘူမိယော ကျေနပညာသ အာဇီဝကသတေ ကျေနပညာသ ပရိဗ္ဗာ- ဇကသတေ ကျေနပညာသ နာဂါဝါသသတေ ဝိသေ ဣန္ဒြိယသတေ တိသေ နိရယသတေ ဆတ္တိသ ရဇောဓာတုယော သတ္တ သညီဂဗ္ဘာ သတ္တ အသညီဂဗ္ဘာ သတ္တ နိဂဏ္ဍိဂဗ္ဘာ သတ္တ ဒေဝါ သတ္တ မာနုသာ သတ္တ ပိသာစာ သတ္တ သရာ သတ္တ ပဝုဋ္ဌာ သတ္တ ပဝုဋ္ဌသတာနိ သတ္တ ပပါတာ သတ္တ ပပါတသတာနိ သတ္တ သုပိနာ သတ္တ သုပိနသတာနိ စုလ္လာသီတိ မဟာကပ္ပိနော သတသဟဿာနိ၊ ယာနိ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ သန္ဓာဝိတွာ သံသရိတွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ၊ တတ္ထ နတ္ထိ ‘ဣမိနာဟံ သီလေန ဝါ ဝတေန ဝါ တပေန ဝါ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ အပရိပက္ကံ ဝါ ကမ္မံ ပရိပါစေဿာမိ၊ ပရိပက္ကံ ဝါ ကမ္မံ ဖုဿ ဖုဿ ဗျန္တိ ကရိဿာမိ’တိ ဟေဝံ နတ္ထိ။ ဒေါဏမိတေ သုခဒုက္ခေ၊ ပရိယန္တကတေ သံသာရေ နတ္ထိ ဟာယနဝဗုနေ၊ နတ္ထိ ဥက္ကံသာဝကံသေ။ သေယျထာပိ နာမ သုတ္တဂုဋ္ဌေ ခိတ္တေ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနမေဝ ပလေတိ၊ ဝေမေဝ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ သန္ဓာဝိတွာ သံသရိတွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ”တိ။

၂၀။ ဣတ္ထံ ခေါ မေ ဘန္တေ မက္ခလိ ဂေါသာလော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမည- ဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော သံသာရသုဒ္ဓိံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပိ ဘန္တေ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လဗုဇံ ဗျာကရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကရေယျ။ ဝေမေဝ ခေါ မေ ဘန္တေ မက္ခလိ ဂေါသာလော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော သံသာရသုဒ္ဓိံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ ဘန္တေ တေ-

ဒဟောသိ “ကထံ ဟိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ပြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ” တိ။ သော ခေါ အဟံ ဘန္တေ မက္ခလိဿ ဂေါသာလဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္ဒိ နပုဋိက္ကောသိ၊ အနဘိနန္ဒိတွာ အပုဋိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကဏှန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

အဇိတကေသကမ္မလဝါဒ

၂၁။ ကေမိဒါဟံ ဘန္တေ သမယံ ယေန အဇိတော ကေသကမ္မလော တေနပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ အဇိတေန ကေသကမ္မလေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိံ သမ္မောဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝိတိသာရေတွာ ကေမန္တံ နိသီဒိံ၊ ကေမန္တံ နိသီန္တော ခေါ အဟံ ဘန္တေ အဇိတံ ကေသကမ္မလံ တေဒဝေါစံ “ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘော အဇိတ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပ။ သက္ကာ န ခေါ ဘော အဇိတ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညပေတု”န္တိ။

၂၂။ ဝေံ ဝုတ္တေ ဘန္တေ အဇိတော ကေသကမ္မလော မံ တေဒဝေါစံ “နတ္ထိ မဟာရာဇ ဒိန္နံ၊ နတ္ထိ ယိဋ္ဌံ၊ နတ္ထိ ဟုတံ၊ နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော၊ နတ္ထိ အယံ လောကော၊ နတ္ထိ ပရော လောကော၊ နတ္ထိ မာတာ၊ နတ္ထိ ပိတာ၊ နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ၊ နတ္ထိ လောကေ သမဏပြာဟ္မဏာ သမ္ပဂ္ဂတာ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ယေ ဣမဉ္စ လောကံ ပရဉ္စ လောကံ သယံ အဘိညာ သစ္စိကတွာ ပဝေဒေန္တိ။ စာတုမဟာဘူတိကော အယံ ပုရိသော၊ ယဒါ ကာလံ ကရောတိ၊ ပထဝီ ပထဝိကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အာပေါ အာပေါကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ တေဇော တေဇောကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ ဝါယော ဝါယောကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အာကာသံ ဣန္ဒြိယာနိ သင်္ကမန္တိ၊ အာသန္နိပဉ္စမာ ပုရိသာ မတံ အာဒါယ ဂစ္ဆန္တိ၊ ယာဝါဠာဟနာ ပဒါနိ ပညာယန္တိ၊ ကာပေါတကာနိ အဋ္ဌိနိ ဘဝန္တိ၊ ဘဿန္တာ အာဟုတိယော၊ ဒတ္တုပညတ္တံ ယဒိဒံ ဒါနံ၊

တေသံ တုစ္ဆံ မုသာ ဝိလာပေါ၊ ယေ ကေစိ အတ္ထိကဝါဒံ ဝဒန္တိ၊ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ ကာယဿ ဘေဒါ ဥစ္စိန္တေ ဝိနဿန္တိ၊ န ဟောန္တိ ပရံ မရဏာ”တိ။

၂၃။ ဣတ္ထံ ခေါ မေ ဘန္တေ အဇိတော ကေသကမ္မလော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဥစ္ဆေဒံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပိ ဘန္တေ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လဗုဇံ ဗျာကရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကရေယျ။ ဝေမေဝ ခေါ မေ ဘန္တေ အဇိတော ကေသကမ္မလော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဥစ္ဆေဒံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ ဘန္တေ တေဒဟောသိ “ကထံ ဟိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ”တိ။ သော ခေါ အဟံ ဘန္တေ အဇိတဿ ကေသကမ္မလဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္တိ နပုဋ္ဌိက္ကောသိ၊ အနဘိနန္တိတွာ အပုဋ္ဌိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကုဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

ပကုကေခွာယနဝါဒ

၂၄။ ကေမိဒါဟံ ဘန္တေ သမယံ ယေန ပကုဓော ကစ္စာယနော တေနပ- သင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ပကုဓေန ကစ္စာယနေန သဒ္ဓိံ သမ္ပောဒိ၊ သမ္ပောဒနိယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝိတိသာရေတွာ ကေမန္တံ နိသီဒိ၊ ကေမန္တံ နိသိန္ဒော ခေါ အဟံ ဘန္တေ ပကုဓံ ကစ္စာယနံ တေဒဝေါစံ “ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘော ကစ္စာယန ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပ။ သက္ကာ န ခေါ ဘော ကစ္စာယန ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညပေတု”န္တိ။

၂၅။ ဝေံ ဝုတ္တေ ဘန္တေ ပကုဓော ကစ္စာယနော မံ တေဒဝေါစံ “သတ္ထိမေ မဟာရာဇ ကာယာ အကဋ္ဌာ အကဋ္ဌဝိဓာ အနိမ္ပိတာ အနိမ္မာတာ ဝဉ္ဇျာ ကုဋ္ဌော သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ တေ န ဣဉ္ဇန္တိ၊ န ဝိပရိဏမန္တိ၊ န အညမညံ ဗျာဗာဓေန္တိ၊ နာလံ အညမညဿ သုခါယ ဝါ ဒုက္ခာယ ဝါ သုခဒုက္ခာယ

ဝါ။ ကတမေ သတ္တ၊ ပထဝိကာယော၊ အာပေါကာယော၊ တေဇောကာယော၊
 ဝါယောကာယော၊ သုခေ၊ ဒုက္ခေ၊ ဇီဝေ သတ္တမေ။ ဣမေ သတ္တ ကာယာ
 အကဋ္ဌာ အကဋ္ဌဝိဓာ အနိမ္မိတာ အနိမ္မာတာ ဝဉ္စျာ ကုဋ္ဌဋ္ဌာ သေိကဋ္ဌာ-
 ယိဋ္ဌိတာ၊ တေ န ဣဉ္ဇန္တိ၊ န ဝိပရိဏမန္တိ၊ န အညမညံ ဗျာဗာဓေန္တိ၊
 နာလံ အညမညဿ သုခါယ ဝါ ဒုက္ခာယ ဝါ သုခဒုက္ခာယ ဝါ။ တတ္ထ
 နတ္ထိ ဟန္တာ ဝါ ဃာတေတာ ဝါ၊ သောတာ ဝါ သာဝေတာ ဝါ၊ ဝိညာတာ
 ဝါ ဝိညာပေတာ ဝါ၊ ယောပိ တိဏှေန သတ္ထေန သီသံ ဆိန္ဒတိ၊ န
 ကောစိ ကိဉ္စိ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ၊ သတ္တန္တံ တွေဝ ကာယာနမန္တရေန
 သတ္တံ ဝိဝရမနုပတတိ”တိ။

၂၆။ ဣတ္ထံ ခေါ မေ ဘန္တေ ပကုဓော ကစ္စာယနော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမည-
 ဗလံ ပုဋ္ဌော သမာနော အညေန အညံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပိ ဘန္တေ
 အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လပုဇံ ဗျာကရေယျ၊ လပုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကရေယျ။
 ဝေမေဝ ခေါ မေ ဘန္တေ ပကုဓော ကစ္စာယနော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ
 ပုဋ္ဌော သမာနော အညေန အညံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ ဘန္တေ တေ-
 ဒဟောသိ “ကထံ ဟိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ပြာဟုဏံ ဝါ ဝိဇိတေ
 ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ”တိ။ သော ခေါ အဟံ ဘန္တေ ပကုဓဿ
 ကစ္စာယနဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္တိ နပုဋ္ဌိက္ခောသိ၊ အနဘိနန္တိတွာ
 အပုဋ္ဌိက္ခောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ
 ဝါစံ အနဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကုဇ္ဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တဝါဒ

၂၇။ ကေမိဒါဟံ ဘန္တေ သမယံ ယေန နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော တေန-
 ပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ နိဂဏ္ဌေန နာဋပုတ္တေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိ၊ သမ္မော-
 ဒနိယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝိတိသာရေတွာ ကေမန္တံ နိသီဒိ၊ ကေမန္တံ နိသီဇ္ဇော
 ခေါ အဟံ ဘန္တေ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ တေဒဝေါစံ “ယထာ န ခေါ ဣမာနိ

ဘော အဂ္ဂိဝေဿန ပုထုသိပ္ပာယတနာနိ။ပ။ သက္ကာ န ခေါ ဘော အဂ္ဂိဝေဿန ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု”န္တိ။

၂၈။ ဝေံ ဝုတ္တေ ဘန္တေ နိဂဏ္ဍော နာဋုပုတ္တော မံ တေဒဝေါစ “ဣဓ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဍော စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ။ ကထဉ္စ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဍော စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ။ ဣဓ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဍော သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော စ ဟောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော စ၊ သဗ္ဗဝါရိ- ဝုတော စ၊ သဗ္ဗဝါရိဖုဋ္ဌော စ။ ဝေံ ခေါ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဍော စာတုယာ- မသံဝရသံဝုတော ဟောတိ၊ ယတော ခေါ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဍော ဝေံ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ဟောတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ မဟာရာဇ နိဂဏ္ဍော ဂတတ္တော စ ယတတ္တော စ ဋ္ဌိတတ္တော စာ”တိ။

၂၉။ ဣတ္ထံ ခေါ မေ ဘန္တေ နိဂဏ္ဍော နာဋုပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော စာတုယာမသံဝရံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပိ ဘန္တေ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လဗုဇံ ဗျာကရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကရေယျ။ ဝေမေဝ ခေါ မေ ဘန္တေ နိဂဏ္ဍော နာဋုပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော စာတုယာမသံဝရံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ ဘန္တေ တေဒဟောသိ “ကထံ ဟိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ပြာဟွဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ”တိ။ သော ခေါ အဟံ ဘန္တေ နိဂဏ္ဍဿ နာဋုပုတ္တဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္ဒိ နပုဋ္ဌိက္ခောသိ၊ အဘိနန္ဒိတွာ အပုဋ္ဌိက္ခောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနုဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကုဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ

၃၀။ ဧကမိဒါဟံ ဘန္တေ သမယံ ယေန သဉ္စယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော တေန- ပသင်္ကံမိ၊ ဥပသင်္ကံမိတွာ သဉ္စယေန ဗေလဋ္ဌပုတ္တေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိ၊ သမ္မောဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝိတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ၊ ဧကမန္တံ

နိဿိန္ဒော ခေါ အဟံ ဘန္တေ သဗ္ဗယံ ဗေလဋ္ဌပုတ္တံ တေဒဝေါစံ “ ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘော သဗ္ဗယ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပ။ သက္ကာ န ခေါ ဘော သဗ္ဗယ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညပေတု”န္တိ။

၃၁။ ဝေံ ပုတ္တေ ဘန္တေ သဗ္ဗယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော မံ တေဒဝေါစံ “အတ္ထိ ပရော လောကောတိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ အတ္ထိ ပရော လောကောတိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ အတ္ထိ ပရော လောကောတိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယျံ၊ ဝေန္တိပိ မေ နော၊ တထာတိပိ မေ နော၊ အညထာတိပိ မေ နော၊ နောတိပိ မေ နော၊ နော နောတိပိ မေ နော။ နတ္ထိ ပရော လောကော။ပ။ အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ ပရော လောကော။ပ။ နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ ပရော လောကော။ပ။ အတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပ။ နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပ။ အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပ။ နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပ။ အတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပ။ နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပ။ အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပ။ နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပ။ ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပ။ န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပ။ ဟောတိ စ န စ ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပ။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယျံ၊ ဝေန္တိပိ မေ နော၊ တထာတိပိ မေ နော၊ အညထာတိပိ မေ နော၊ နောတိပိ မေ နော၊ နော နောတိပိ မေ နော”တိ။

၃၂။ ဣတ္ထံ ခေါ မေ ဘန္တေ သဗ္ဗယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဝိက္ခေပံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပိ ဘန္တေ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လဗုဇံ ဗျာကရေယျံ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကရေယျံ။

ဝေမေဝ ခေါ် မေ ဘန္တေ သဗ္ဗယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဝိက္ခေပံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ ဘန္တေ တေဒဟောသိ “အယဉ္ဇ ဣမေသံ သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ သဗ္ဗဗာလော သဗ္ဗမူဋ္ဌော၊ ကထံ ဟိ နာမ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဝိက္ခေပံ ဗျာကာရိဿတီ” တီ။ တဿ မယံ ဘန္တေ တေဒဟောသိ “ကထံ ဟိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ” တီ။ သော ခေါ် အဟံ ဘန္တေ သဗ္ဗယဿ ဗေလဋ္ဌပုတ္တဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္ဒိ နပုဋ္ဌိက္ကောသိ၊ အဘိနန္ဒိတွာ အပုဋ္ဌိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကဇ္ဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

ပဋ္ဌမသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလ

၃၃။ သောဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တမ္ပိ ပုစ္ဆာမိ “ယထာ န ခေါ ဣမာနိ ဘန္တေ ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ။ သေယျထိဒံ၊ ဟတ္ထာရောဟာ အဿာရောဟာ ရထိကာ ခေဂ္ဂဟာ စေလကာ စလကာ ပိဏ္ဏဒါယကာ ဥဂ္ဂါ ရာဇပုတ္တာ ပက္ခန္ဓိနော မဟာနာဂါ သူရာ စမ္ပယောဓိနော ဒါသိကပုတ္တာ အာဠာရိကာ ကပ္ပကာ နာပကာ သူဒါ မာလကာရာ ရဇကာ ပေသကာရာ နဠကာရာ ကုမ္ဘကာရာ ဂဏကာ မုဒ္ဒိကာ၊ ယာနိ ဝါ ပနညာနိပိ ဝေဂတာနိ ပုထုသိပ္ပိ-ယတနာနိ၊ တေ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သိပ္ပဖလံ ဥပဇိဝန္တိ၊ တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မာတာပိတရော သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ ပုတ္တဒါရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာမစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ သမဏာဗြာဟ္မဏေသု ဥဒ္ဒဂ္ဂိကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂ္ဂိကံ သုခဝိပါကံ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ သက္ကာ န ခေါ ဘန္တေ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု”န္တိ။

၃၄။ သက္ကာ မဟာရာဇ၊ တေန ဟိ မဟာရာဇ တညေဝေတ္ထ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ယထာ တေ ခမေယျ၊ တထာ တံ ဗျာကာရေယျာသိ။ တံ ကိ မညသိ

မဟာရာဇ။ ဣဓ တေ အဿ ပုရိသော ဒါသော ကမ္မကာရော ပုဗ္ဗဋ္ဌာယိ ပစ္စာနိပါတိ ကိကာရပဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော။ တဿ ဝေမဿ “အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော အပ္ပုတံ ဝတ ဘော ပုညာနံ ဂတိ ပုညာနံ ဝိပါကော၊ အယံ ဟိ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော မနုဿော၊ အဟမ္ပိ မနုဿော၊ အယံ ဟိ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပ္ပိတော သမင်္ဂီဘူတော ပရိစာရေတိ ဒေဝေါ မညေ၊ အဟံ ပနမှိဿ ဒါသော ကမ္မကာရော ပုဗ္ဗဋ္ဌာယိ ပစ္စာနိပါတိ ကိကာရပဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော၊ သော ဝတဿာဟံ ပုညာနိ ကရေယျံ၊ ယံနုနာဟံ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္စာဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ”န္တိ။ သော အပရေန သမယေန ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္စာဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ။ သော ဝေံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟရေယျ။ ဝါစာယ သံဝုတော ဝိဟရေယျ။ မနသာ သံဝုတော ဝိဟရေယျ။ ဃာသစ္စာဒနပရမတာယ သန္တုဋ္ဌော၊ အဘိရတော ပဝိဝေကေ။ တံ စေ တေ ပုရိသာ ဝေမာရောစေယျံ “ယဠေ ဒေဝ ဇာနေယျာသိ၊ ယော တေ သော ပုရိသော ဒါသော ကမ္မကာရော ပုဗ္ဗဋ္ဌာယိ ပစ္စာနိပါတိ ကိကာရပဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော၊ သော ဒေဝ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္စာဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော ဝေံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ ဝါစာယ သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ မနသာ သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ ဃာသစ္စာဒနပရမတာယ သန္တုဋ္ဌော၊ အဘိရတော ပဝိဝေကေ”တိ။ အပိ န တံ ဝေံ ဝဒေယျာသိ “တေ မေ ဘော သော ပုရိသော၊ ပုနဒေဝ ဟောတု ဒါသော ကမ္မကာရော ပုဗ္ဗဋ္ဌာယိ ပစ္စာနိပါတိ ကိကာရပဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော”တိ။

၃၅။ နောဟေတံ ဘန္တေ၊ အထ ခေါ နံ မယမေဝ အဘိဝါဒေယျာမပိ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ အာသနေနပိ နိမန္တေယျာမ အဘိနိမန္တေယျာမပိ နံ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ၊ ဓမ္မိကမ္ပိဿ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ သံဝိဒဟေယျာမာတိ။

၃၆။ တံ ကိ မညသိ မဟာရာဇ၊ ယဒိ ဝေံ သန္တေ ဟောတိ ဝါ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ နော ဝါတိ။ အဒ္ဓါ ခေါ ဘန္တေ ဝေံ သန္တေ ဟောတိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလန္တိ။ ဣဒံ ခေါ တေ မဟာရာဇ မယာ ပဌမံ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညတ္တန္တိ။

ဒုတိယသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလ

၃၇။ သက္ကာ ပန ဘန္တေ အညပိ ဝေမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတုန္တိ။ သက္ကာ မဟာရာဇ၊ တေန ဟိ မဟာရာဇ တညေဝေတ္ထ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ယထာ တေ ခမေယျ၊ တထာ နံ ဗျာကရေယျာသိ။ တံ ကိ မညသိ မဟာရာဇ၊ ဣဓ တေ အဿ ပုရိသော ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝမုကော။ တဿ ဝေမဿ “အစ္စရိယံ ဝတ ဘော အဗျုတံ ဝတ ဘော ပုညာနံ ဂတိ ပုညာနံ ဝိပါကော၊ အယံ ဟိ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော မနုဿော၊ အဟမ္ပိ မနုဿော၊ အယံ ဟိ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပိတော သမင်္ဂီဘူတော ပရိစာရေတိ ဒေဝေါ မညေ၊ အဟံ ပနမ္ပိဿ ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝမုကော၊ သော ဝတဿာဟံ ပုညာနိ ကရေယျံ၊ ယံနုနာဟံ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္စာဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ”န္တိ။

သော အပရေန သမယေန အပ္ပံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ အပ္ပံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဌံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ

ဉာတိပရိဝဋ် ပဟာယ ကေသမသံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အတ္ထာဒေတွာ အဂါရသွာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ။ သော ဇေံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟာရေယျ။ ဝါစာယ သံဝုတော ဝိဟာရေယျ။ မနသာ သံဝုတော ဝိဟာရေယျ။ ဃာသတ္ထာဒနပရမတာယ သန္တုဋ္ဌော အဘိရတော ပဝိဝေကေ။ တံ စေ တေ ပုရိသာ ဝေမာရောစေယျ။ “ယဠေ ဒေဝ ဇာနေယျာသိ၊ ယော တေ သော ပုရိသော ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝမုကော၊ သော ဒေဝ ကေသမသံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အတ္ထာဒေတွာ အဂါရသွာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော ဇေံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟာရတိ၊ ဝါစာယ သံဝုတော ဝိဟာရတိ၊ မနသာ သံဝုတော ဝိဟာရတိ၊ ဃာသတ္ထာဒနပရမတာယ သန္တုဋ္ဌော အဘိရတော ပဝိဝေကေ”တိ။ အပိ န တံ ဇေံ ဝဒေယျာသိ “တေ မေ ဘော သော ပုရိသော၊ ပုနဒေဝ ဟောတု ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝမုကော”တိ။

၃၈။ နောဟေတံ ဘန္တေ၊ အထ ခေါ နံ မယမေဝ အဘိဝါဒေယျာမပိ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ အာသနေနပိ နိမန္တေယျာမ အဘိနိမန္တေယျာမပိ နံ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပုစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ၊ ဓမ္မိကမ္ပိဿ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ သံဝိဒဟေယျာမာတိ။

၃၉။ တံ ကိ မညသိ မဟာရာဇ၊ ယဒိ ဇေံ သန္တေ ဟောတိ ဝါ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ နော ဝါတိ။ အဒ္ဓါ ခေါ ဘန္တေ ဇေံ သန္တေ ဟောတိ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလန္တိ။ ဣဒံ ခေါ တေ မဟာရာဇ မယာ ဒုတိယံ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညတ္တန္တိ။

ပဏိတတရသာမညဗလ

၄၀။ သက္ကာ ပန ဘန္တေ အညမ္ပိ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပညပေတုံ ဣမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ

ပဏီတတရဉ္စာတိ။ သက္ကာ မဟာရာဇ၊ တေန ဟိ မဟာရာဇ သုဏောဟိ သာဓုကံ မနသိ ကရောဟိ ဘာသိဿာမီတိ။ “ဝေ ဘန္တေ”တိ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝတော ပစ္စသောသိ။

၄၁။ ဘဂဝါ တေဒဝေါစ၊ ဣဓ မဟာရာဇ တထာဂတော လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓု အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ ပုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ သော ဣမံ လောကံ သဒေဝကံ သမာရကံ သဗြဟ္မကံ သဿမဏဗြာဟ္မဏီ ပဇံ သဒေဝမနုဿံ သယံ အဘိညာ သစ္စိကတွာ ပဝေဒေတိ၊ သော ဓမ္မံ ဒေသေတိ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိ။

၄၂။ တံ ဓမ္မံ သုဏာတိ ဂဟပတိ ဝါ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ အညတရသ္မိ ဝါ ကုလေ ပစ္စာဇာတော၊ သော တံ ဓမ္မံ သုတွာ တထာဂတေ သဒ္ဓံ ပဋိ- လဘတိ၊ သော တေန သဒ္ဓါပဋိလာဘေန သမန္နာဂတော ဣတိ ပဋိသဒ္ဓိက္ခတိ ‘သမ္မာဓော ဃရာဝါသော ရဇောပထော၊ အပ္ပောကာသော ပဗ္ဗဇော၊ နယိဒံ သုကရံ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ သင်္ခလိခိတံ ဗြဟ္မစရိယံ စရိတုံ၊ ယံနုနာဟံ ကေသမသုံ သြဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္စာဒေတွာ အဂါရသွာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ’န္တိ။

၄၃။ သော အပရေန သမယေန အပ္ပံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ အပ္ပံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ ပဟာယ ကေသမသုံ သြဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္စာဒေတွာ အဂါရသွာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေတိ။

၄၄။ သော ဝေ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော ဝိဟရတိ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝိ၊ သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသု၊ ကာယကမ္မဝစီကမ္မေန သမန္နာဂတော

ကုသလေန၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ သီလသမ္ပန္နော၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော
သတိသမ္ပဇညေန သမန္နာဂတော သန္တုဋ္ဌော။

ခုဋ္ဌသီလ

၄၅။ ကထဉ္စ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ။ ဣဓ မဟာရာဇ
ဘိက္ခု ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ
နိဟိတဒဏ္ဍော နိဟိတသတ္ထော လဇ္ဇိ ဒယာပန္နော၊ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာ-
နကမ္ပိ ဝိဟရတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ အဒိန္နာဒါနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ ဒိန္နာဒါယိ
ဒိန္နပါဋိကဒီ၊ အထေနေန သုစိဘူတေန အတ္တနာ ဝိဟရတိ။ ဣဒမ္ပိဿ
ဟောတိ သီလသ္မိ။

အဗြဟ္မစရိယံ ပဟာယ ဗြဟ္မစာရီ ဟောတိ အာရာစာရီ ဝိရတော
မေထုနာ ဂါမဓမ္မာ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

မုသာဝါဒံ ပဟာယ မုသာဝါဒါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ သစ္စဝါဒီ
သစ္စသန္ဓော ထေတော ပစ္စယိကော အဝိသံဝါဒကော လောကဿ။ ဣဒမ္ပိ-
ဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

ပိသုဏံ ဝါစံ ပဟာယ ပိသုဏာယ ဝါစာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ၊
ဣတော သုတွာ န အမုတြ အက္ခာတာ ဣမေသံ ဘေဒါယ၊ အမုတြ ဝါ
သုတွာ န ဣမေသံ အက္ခာတာ အမူသံ ဘေဒါယ၊ ဣတိ ဘိန္နာနံ ဝါ
သန္ဓာတာ၊ သဟိတာနံ ဝါ အနုပ္ပဒါတာ၊ သမဂ္ဂါရာမော သမဂ္ဂရတော
သမဂ္ဂနန္တိ သမဂ္ဂကရဏံ ဝါစံ ဘာသိတာ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ
သီလသ္မိ။

ဖရသံ ဝါစံ ပဟာယ ဖရသာယ ဝါစာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ၊
ယာ သာ ဝါစာ နေလာ ကဏ္ဍသုခါ ပေမနီယာ ဟဒယင်္ဂမာ ပေါရီ

ဗဟုဇနကန္တာ ဗဟုဇနမနာပါ၊ တထာရူပိ ဝါစံ ဘာသိတာ ဟောတိ။
ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

သမ္ပပ္ပလာပံ ပဟာယ သမ္ပပ္ပလာပါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ ကာလဝါဒီ
ဘူတဝါဒီ အတ္တဝါဒီ ဓမ္မဝါဒီ ဝိနယဝါဒီ၊ နိဓာနဝတိ ဝါစံ ဘာသိတာ
ဟောတိ ကာလေန သာပဒေသံ ပရိယန္တဝတိ အတ္တသဗ္ဗိတံ။ ဣဒမ္ပိဿ
ဟောတိ သီလသ္မိ။

ဗီဇေါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ပ။ ဧကဘတ္တိကော
ဟောတိ ရတ္တုပရတော ဝိရတော ဝိကာလဘောဇနာ။ နစ္စဂီတဝါဒီတ-
ဝိသူကဒဿနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍန-
ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော
ဟောတိ။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အာမက-
ဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော
ဟောတိ။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဒါသိဒါသ-
ပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အဇေဋကပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော
ဟောတိ။ ကုက္ကုဋသုကရပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဟတ္ထိဂဝဿ-
ဝဋ္ဌဝပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော
ဟောတိ။ ဒူတေယျ ပဟိဏဂမနာနုယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။
ကယဝိက္ကယာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ တုလာကုဋကံသကုဋမာနကုဋာ ပဋိ-
ဝိရတော ဟောတိ။ ဥက္ကောဋနဝဉ္စနနိကတိသာစိယောဂါ ပဋိဝိရတော
ဟောတိ။ ဆေဒနဝဓမ္မနုပရာမောသအာလောပသဟသာကာရာ ပဋိဝိရ-
တော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

စူဠသီလံ နိဗ္ဗိတံ။

မဇ္ဈိမသီလ

၄၆။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပံ ဝိဇေါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ မူလဗီဇံ ခန္ဓဗီဇံ ဖဠုဗီဇံ အဂ္ဂဗီဇံ ဝိဇေဇမေဝ ပဉ္စမံ၊ ဣတိ ဝေရူပါ ဝိဇေါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၄၇။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပံ သန္နိမိကာရပရိဘောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ အန္ဓသန္နိမိံ ပါနသန္နိမိံ ဝတ္ထသန္နိမိံ ယာနသန္နိမိံ သယနသန္နိမိံ ဂန္ဓသန္နိမိံ အာမိသသန္နိမိံ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါ သန္နိမိကာရပရိဘောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၄၈။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပံ ဝိသုကဒဿနံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ နစ္စံ ဂိတံ ဝါဒိတံ ပေက္ခံ အက္ခာနံ ပါဏိဿရံ ဝေတာဠု ကုမ္ဘထူဏံ သောဘနကံ စဏ္ဍာလံ ဝံသံ ဓောဝနံ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ အဿယုဒ္ဓံ မဟိသယုဒ္ဓံ ဥသဘယုဒ္ဓံ အဇယုဒ္ဓံ မေဏ္ဍယုဒ္ဓံ ကုက္ကုဋယုဒ္ဓံ ဝဋ္ဋကယုဒ္ဓံ ဒဏ္ဍယုဒ္ဓံ မုဋ္ဌိယုဒ္ဓံ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ ဥယျောမိကံ ဗလဂ္ဂံ သေနာဗျူဟံ အနိကဒဿနံ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါ ဝိသုကဒဿနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၄၉။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပံ ဇူတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ အဋ္ဌပဒံ ဒသပဒံ အာကာသံ ပရိဟာရပထံ သန္တိကံ ခလိကံ ဃဋ္ဌိကံ သလာကဟတ္ထံ အက္ခံ ပင်္ဂစီရံ ဝက်ကံ မောက္ခမိကံ စိဂုံလိကံ ပတ္တာဠုကံ ရထကံ ဓနကံ အက္ခရိကံ မနေသိကံ ယထာဝဇ္ဇံ ဣတိ

ဝါ။ ဣတိ ဝေရူပါ ဇူတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။
ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

၅၀။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ
ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပံ ဥစ္စာသယနမဟာသယနံ အနုယုတ္တာ
ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ အာသန္တိ ပလ္လက္ခံ ဂေါနကံ စိတ္တကံ ပဋိကံ ပဋုလိကံ
တူလိကံ ဝိကတိကံ ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိ ကဋိဿံ ကောသေယျံ
ကုတ္တကံ ဟတ္ထတ္တရံ အဿတ္တရံ ရထတ္တရံ အဇိနပ္ပဝေဏိ ကဒလိမိဂပဝရ-
ပစ္စတ္တရဏံ သဥတ္တရစ္ဆဒံ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ ဣတိ ဝါ။ ဣတိ
ဝေရူပါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ
သီလသ္မိ။

၅၁။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ
ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပံ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂံ အနုယုတ္တာ
ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ ဥစ္ဆာဒနံ ပရိမဒ္ဒနံ နှာပနံ သမ္မာဟနံ အာဒါသံ
အဉ္ဇနံ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ မုခစုဏ္ဏံ မုခလေပနံ ဟတ္ထဗန္ဓံ သိခါဗန္ဓံ ဒဏ္ဍံ
နာဠိကံ အသိံ ဆတ္တံ စိတြုပါဟနံ ဥဏှိသံ မဏိ ဝါလဗိဇနိ သြဒါတာနိ
ဝတ္တာနိ ဒီဃဒသာနိ ဣတိ ဝါ။ ဣတိ ဝေရူပါ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂါ
ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

၅၂။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ
ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပံ တိရစ္ဆာနကထံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။
သေယျထိဒံ၊ ရာဇကထံ စောရကထံ မဟာမတ္တကထံ သေနာကထံ
ဘယကထံ ယုဒ္ဓကထံ အန္ဓကထံ ပါနကထံ ဝတ္တကထံ သယနကထံ
မာလာကထံ ဂန္ဓကထံ ဉာတိကထံ ယာနကထံ ဂါမကထံ နိဂမကထံ
နဂရကထံ ဇနပဒကထံ ဣတ္ထိကထံ သူရကထံ ဝိသိခါကထံ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ
ပုဗ္ဗပေတကထံ နာနတ္တကထံ လောကက္ခာယိကံ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ ဣတိ-
ဘဝါဘဝကထံ ဣတိ ဝါ။ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနကထာယ ပဋိဝိရတော
ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

၅၃။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပံ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ န တံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာသိ၊ အဟံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာမိ၊ ကိံ တံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနိဿသိ၊ မိစ္ဆာ ပဋိပန္နော တွမသိ၊ အဟမသ္မိ သမ္မာ ပဋိပန္နော၊ သဟိတံ မေ၊ အသဟိတံ တေ၊ ပုရေ ဝစနီယံ ပစ္ဆာ အဝစ၊ ပစ္ဆာ ဝစနီယံ ပုရေ အဝစ၊ အဓိစိဏ္ဏံ တေ ဝိပရာဝတ္တံ၊ အာရောပိတော တေ ဝါဒေါ၊ နိဂ္ဂဟိတော တွမသိ၊ စရ ဝါဒပ္ပမောက္ခာယ၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ ဝါ သစေ ပဟောသီတိ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ ဝိဂ္ဂါဟိကကထာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

၅၄။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပံ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ ရညံ၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ ခတ္တိယာနံ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဂဟပတိကာနံ၊ ကုမာရာနံ “ဣဓ ဂစ္ဆ၊ အမုတြာဂစ္ဆ၊ ဣဒံ ဟရ၊ အမုတြ ဣဒံ အာဟရ”တိ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါ ဒူတေယျ-ပဟိဏဂမနာနုယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

၅၅။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ကုဟကာ စ ဟောန္တိ လပကာ စ နေမိတ္တိကာ စ နိဗ္ဗေသိကာ စ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသိတာရော စ၊ ဣတိ ဝေရူပါ ကုဟနလပနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

မဇ္ဈိမသီလံ နိဋ္ဌိတံ။

မဟာသီလ

၅၆။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ အင်္ဂံ နိမိတ္တံ ဥပ္ပါတံ သုပိနံ လက္ခဏံ မူသိကစ္ဆိန္နံ အင်္ဂိဟောမံ ဒဗ္ဗိဟောမံ ထုသဟောမံ ကဏဟောမံ တဏှုလဟောမံ သပ္ပိဟောမံ တေလဟောမံ မုခဟောမံ လောဟိတဟောမံ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာ ခတ္တဝိဇ္ဇာ သိဝဝိဇ္ဇာ ဘူတဝိဇ္ဇာ ဘူရိဝိဇ္ဇာ အဟိဝိဇ္ဇာ ဝိသဝိဇ္ဇာ ဝိစ္ဆိကဝိဇ္ဇာ မူသိကဝိဇ္ဇာ သကုဏဝိဇ္ဇာ ဝါယသဝိဇ္ဇာ ပက္ကဇ္ဈာနံ သရပရိတ္တာဏံ မိဂစက္ကံ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၅၇။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ မဏိလက္ခဏံ ဝတ္ထုလက္ခဏံ ဒဏှုလက္ခဏံ သတ္ထုလက္ခဏံ အသိလက္ခဏံ ဥသုလက္ခဏံ ဓနုလက္ခဏံ အာဝုဇလက္ခဏံ ဣတ္ထိလက္ခဏံ ပုရိသလက္ခဏံ ကုမာရလက္ခဏံ ကုမာရိလက္ခဏံ ဒါသလက္ခဏံ ဒါသိလက္ခဏံ ဟတ္ထိလက္ခဏံ အဿလက္ခဏံ မဟိသလက္ခဏံ ဥသဘ-
လက္ခဏံ ဂေါလက္ခဏံ အဇလက္ခဏံ မေဏှုလက္ခဏံ ကုက္ကုဋ္ဌလက္ခဏံ ဝဋ္ဋကလက္ခဏံ ဂေါဓလက္ခဏံ ကဏ္ဍိကလက္ခဏံ ကစ္ဆပလက္ခဏံ မိဂလက္ခဏံ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၅၈။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ ရညံ နိယျာနံ ဘဝိဿတိ၊ ရညံ အနိယျာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ

အပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ အပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ ဇယော ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ ပရာဇယော ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ ဇယော ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ ပရာဇယော ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ ဣမဿ ဇယော ဘဝိဿတိ၊ ဣမဿ ပရာဇယော ဘဝိဿတိ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၅၉။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ သူရိယဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမ- သုရိယာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဒိသာသာဟော ဘဝိဿတိ၊ ဘူမိစာလော ဘဝိဿတိ၊ ဒေဝဒုဒြဘိ ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမ- သူရိယနက္ခတ္တာနံ ဥဂ္ဂမနံ ဩဂမနံ သံကိလေသံ ဝေါဒါနံ ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော သူရိယဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကံ စန္ဒိမ- သုရိယာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကံ စန္ဒိမသုရိယာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကံ နက္ခတ္တာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကံ နက္ခတ္တာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော ဒိသာသာဟော ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော ဘူမိစာလော ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကော ဒေဝဒုဒြဘိ ဘဝိဿတိ၊ ဝေဝိပါကံ စန္ဒိမ- သူရိယနက္ခတ္တာနံ ဥဂ္ဂမနံ ဩဂမနံ သံကိလေသံ ဝေါဒါနံ ဘဝိဿတိ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၆၀။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ သုဝုဋ္ဌိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဒုဗျုဋ္ဌိကာ ဘဝိဿတိ၊ သုဘိက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ ဒုဗ္ဗိက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ ခေမံ ဘဝိဿတိ၊ ဘယံ ဘဝိဿတိ၊ ရောဂေါ ဘဝိဿတိ၊ အာရောဂျံ ဘဝိဿတိ၊ မုဒ္ဓါ၊ ဂဏနာ၊ သင်္ခါနံ၊ ကာဝေယျံ၊ လောကာယတံ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၆၁။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ အာဝါဟနံ ဝိဝါဟနံ သံဝရဏံ ဝိဝရဏံ သံကိရဏံ ဝိကိရဏံ သုဘဂကရဏံ ဒုပ္ပဂကရဏံ ဝိရဒ္ဓဂပ္ပကရဏံ ဇိဝါနိပန္နနံ ဟန- သံဟနနံ ဟတ္တာဘိဇ္ဇေနံ ဟနုဇ္ဇေနံ ကဏ္ဍဇ္ဇေနံ အာဒါသပဉ္စံ ကုမာရိကပဉ္စံ ဒေဝပဉ္စံ အာဒိစ္စုပဋ္ဌာနံ မဟတုပဋ္ဌာနံ အပ္ပုဇ္ဇလနံ သိရိဝါယနံ ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၆၂။ ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ သန္တိကမ္ပံ ပဏိမိကမ္ပံ ဘူတကမ္ပံ ဘူရိကမ္ပံ ဝဿကမ္ပံ ဝေါဿကမ္ပံ ဝတ္ထုကမ္ပံ ဝတ္ထုပရိကမ္ပံ အာစမနံ နှာပနံ ဇုဟနံ ဝမနံ ဝိရေစနံ ဥဒ္ဒံဝိရေစနံ အဓောဝိရေစနံ သီသဝိရေစနံ ကဏ္ဍတေလံ နေတ္တတပွနံ နတ္ထုကမ္ပံ အဇ္ဇနံ ပစ္စဇ္ဇနံ သာလာကိယံ သလ္လကတ္တိယံ ဒါရကတိကိစ္ဆာ၊ မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပဒါနံ၊ ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခော ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

၆၃။ သ ခေါ သော မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေ သီလသမ္ပန္နော န ကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ၊ ယဒိဒံ သီလသံဝရတော။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ရာဇာ ခတ္တိယော မုဒ္ဒါဘိသိတ္ထော နိဟတပစ္စာမိတ္ထော န ကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ၊ ယဒိဒံ ပစ္စတ္တိကတော။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေ သီလသမ္ပန္နော န ကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ၊ ယဒိဒံ သီလသံဝရတော၊ သော ဣမိနာ အရိယေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော အဇ္ဈတ္တံ အနဝဇ္ဇသုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ။ ဝေ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ။

မဟာသီလံ နိဋ္ဌိတံ။

ဣန္ဒြိယသံဝရ

၆၄။ ကထဉ္စ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော ဟောတိ။ ဣဝ မဟာရာဇ ဘိက္ခု စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ ဟောတိ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ယတွာဓိကရဏမေနံ စက္ခုန္ဒြိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အနွာဿဝေယျံ၊ တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရက္ခတိ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ သောတေန သဒ္ဓံ သုတွာ။ပ။ ဃာနေန ဂန္ဓံ ဃာယိတွာ။ပ။ ဇိဝှိယ ရသံ သာယိတွာ။ပ။ ကာယေန ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ ဖုသိတွာ။ပ။ မနသာ ဓမ္မံ ဝိညာယ န နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ ဟောတိ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ယတွာဓိကရဏမေနံ မနိန္ဒြိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အနွာဿဝေယျံ၊ တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရက္ခတိ မနိန္ဒြိယံ၊ မနိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ သော ဣမိနာ အရိယေန ဣန္ဒြိယသံဝရေန သမန္နာဂတော အဇ္ဈတ္တံ အဗျာသေကသုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ။ ဝေ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါရော ဟောတိ။

သတိသမ္ပဇေည

၆၅။ ကထဉ္စ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သတိသမ္ပဇေညန သမန္နာဂတော ဟောတိ။ ဣဓ မဟာရာဇ ဘိက္ခု အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ၊ အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ၊ သမိဉ္စိတေ ပသာရိတေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ၊ သံဃာဋီပတ္တစိဝရဓာရဏေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ၊ အသိတေ ဝိတေ ခါယိတေ သာယိတေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္ပေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ၊ ဂတေ ဌိတေ နိသိန္တေ သုတ္တေ ဇာဂရိတေ ဘာသိတေ တုဏှိဘာဝေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ။ ဧဝံ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သတိသမ္ပဇေညန သမန္နာဂတော ဟောတိ။

သန္တောသ

၆၆။ ကထဉ္စ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ။ ဣဓ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ ကာယပရိဟာရိကေန စိဝရေန ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန ပိဏှပါတေန၊ သော ယေန ယေနောပ ပက္ကမတိ၊ သမာဒါယေဝ ပက္ကမတိ။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပက္ခိ သကုဏော ယေန ယေနောပ ခေတိ၊ သပတ္တဘာရောဝ ခေတိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ ကာယပရိဟာရိကေန စိဝရေန ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန ပိဏှပါတေန၊ သော ယေန ယေနောပ ပက္ကမတိ၊ သမာဒါယေဝ ပက္ကမတိ။ ဧဝံ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ။

နိဝရဏပ္ပဟာန

၆၇။ သော ဣမိနာ စ အရိယေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော ဣမိနာ စ အရိယေန ဣန္ဒြိယသံဝရေန သမန္နာဂတော ဣမိနာ စ အရိယေန သတိသမ္ပဇေညန သမန္နာဂတော ဣမာယ စ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော ဝိဝိတ္တံ သေနာသနံ ဘဇေတိ အရညံ ရုက္ခမူလံ ပဗ္ဗတံ

ကန္တရုံ ဂိရိဂုဟံ သုသာနံ ဝနပတ္တံ အပ္ပောကာသံ ပလာလပုဉ္ဇံ။ သော ပစ္စာဘတ္တံ ဝိဏ္ဏပါတပ္ပဋိက္ကန္တော နိသီဒတိ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယ ပရိမုခံ သတိံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၆၈။ သော အဘိဇ္ဈံ လောကေ ပဟာယ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန စေတသာ ဝိဟရတိ၊ အဘိဇ္ဈာယ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ဗျာပါဒပဒေါသံ ပဟာယ အဗျာပန္နစိတ္တော ဝိဟရတိ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊ ဗျာပါဒပဒေါသာ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ထိနမိဒ္ဓံ ပဟာယ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ ဝိဟရတိ အာလောကသညီ သတော သမ္ပဇာနေ၊ ထိနမိဒ္ဓါ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟာယ အနုဒ္ဒတော ဝိဟရတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စာ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ဝိစိကိစ္ဆံ ပဟာယ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော ဝိဟရတိ အကထံကထိ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ဝိစိကိစ္ဆာယ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။

၆၉။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော ဣဏံ အာဒါယ ကမ္မန္တေ ပယောဇေယျ၊ တဿ တေ ကမ္မန္တာ သမိဇ္ဈေယျ၊ သော ယာနိ စ ပေါရာဏာနိ ဣဏမူလာနိ၊ တာနိ စ ဗျန္တိ ကရေယျ၊ သိယာ စဿ ဥတ္တရိ အဝသိဋ္ဌံ ဒါရဘရဏာယ။ တဿ ဝေမဿ “အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ ဣဏံ အာဒါယ ကမ္မန္တေ ပယောဇေယျ၊ တဿ မေ တေ ကမ္မန္တာ သမိဇ္ဈိသု၊ သောဟံ ယာနိ စ ပေါရာဏာနိ ဣဏမူလာနိ၊ တာနိ စ ဗျန္တိ အကာသိ၊ အတ္ထိ စ မေ ဥတ္တရိ အဝသိဋ္ဌံ ဒါရဘရဏာယ”တိ။ သော တတောနိဒါနံ လဘေထ ပါမောဇုံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿံ။

၇၀။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော အာဗာဓိကော အဿ ဒုက္ခိတော ဗာဠဂိလာနေ၊ ဘတ္တဉ္ဇဿ နစ္ဆာဒေယျ၊ န စဿ ကာယေ ဗလမတ္တာ၊ သော အပရေန သမယေန တမှာ အာဗာဓာ မုစ္စေယျ၊ ဘတ္တဉ္ဇဿ ဆာဒေယျ၊ သိယာ စဿ ကာယေ ဗလမတ္တာ။ တဿ ဝေမဿ “အဟံ

ခေါ် ပုဗ္ဗေ အာဗာဓိကော အဟောသီ ဒုက္ခိတော ဗာဠုဂိလာနော၊ ဘတ္တိဉ္စ မေ နစ္ဆာဒေသိ၊ န စ မေ အာသိ ကာယေ ဗလမတ္တာ၊ သောမိ တေရဟိ တမှာ အာဗာဓာ မုတ္တော၊ ဘတ္တိဉ္စ မေ ဆာဒေတိ၊ အတ္ထိ စ မေ ကာယေ ဗလမတ္တာ”တိ။ သော တတောနိဒါနံ လဘေထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿံ။

၇၁။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော ဗန္ဓနာဂါရေ ဗဒ္ဒေါ အဿ၊ သော အပရေန သမယေန တမှာ ဗန္ဓနာဂါရာ မုစ္ဆေယျ သောတ္ထိနာ အပ္ပယေန၊ န စဿ ကိဉ္စိ ဘောဂါနံ ဝယော။ တဿ ဝေမဿ “အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ ဗန္ဓနာဂါရေ ဗဒ္ဒေါ အဟောသီ၊ သောမိ တေရဟိ တမှာ ဗန္ဓနာဂါရာ မုတ္တော သောတ္ထိနာ အပ္ပယေန၊ နတ္ထိ စ မေ ကိဉ္စိ ဘောဂါနံ ဝယော”တိ။ သော တတောနိဒါနံ လဘေထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿံ။

၇၂။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော ဒါသော အဿ အနတ္တာဓိနော ပရာဓိနော န ယေနကာမံဂမော၊ သော အပရေန သမယေန တမှာ ဒါသဗျာ မုစ္ဆေယျ အတ္တာဓိနော အပရာဓိနော ဘုဇိသော ယေနကာမံဂမော။ တဿ ဝေမဿ “အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ ဒါသော အဟောသီ အနတ္တာဓိနော ပရာဓိနော န ယေနကာမံဂမော၊ သောမိ တေရဟိ တမှာ ဒါသဗျာ မုတ္တော အတ္တာဓိနော အပရာဓိနော ဘုဇိသော ယေနကာမံဂမော”တိ။ သော တတောနိဒါနံ လဘေထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿံ။

၇၃။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော သဓနော သဘောဂေါ ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇေယျ ဒုပ္ပိက္ခံ သပ္ပဋိဘယံ၊ သော အပရေန သမယေန တံ ကန္တာရံ နိတ္ထရေယျ၊ သောတ္ထိနာ ဂါမန္တံ အနုပါပုဏ္ဏေယျ ခေမံ အပ္ပဋိဘယံ။ တဿ ဝေမဿ “အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ သဓနော သဘောဂေါ ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ ဒုပ္ပိက္ခံ သပ္ပဋိဘယံ၊ သောမိ တေရဟိ တံ ကန္တာရံ

နိတ္တိဏ္ဏော၊ သောတ္တိနာ ဂါမန္တံ အနုပ္ပတ္တော ခေမံ အပ္ပဋိဘာယ''န္တိ၊ သော တတောနိဒါနံ လဘေထ ပါမောဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿံ။

၇၄။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ယထာ ဣဏံ ယထာ ရောဂံ ယထာ ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ ဒါသဗျံ ယထာ ကန္တာရဒွါနမဂ္ဂံ။ ဝေ ဣမေ ပဉ္စ နိဝရဏေ အပ္ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတိ။

၇၅။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ယထာ အာဏဏျံ ယထာ အာရောဂျံ ယထာ ဗန္ဓနာမောက္ခံ ယထာ ဘုဇိဿံ ယထာ ခေမန္တဘူမိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣမေ ပဉ္စ နိဝရဏေ ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတိ။

၇၆။ တဿိမေ ပဉ္စ နိဝရဏေ ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတော ပါမောဇံ ဇာယတိ၊ ပမုဒိတဿ ပီတိ ဇာယတိ၊ ပီတိမနဿ ကာယော ပဿမ္ဘတိ၊ ပဿဒ္ဒကာယော သုခံ ဝေဒေတိ၊ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိ။

ပဌမဈာန

၇၇။ သော ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိဇ္ဇ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပုဇ္ဇေ ဝိဟရတိ၊ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ် ဟောတိ။

၇၈။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ဒက္ခော နှာပကော ဝါ နှာပကန္တေဝါသီ ဝါ ကံသထာလေ နှာနိယစုဏ္ဏာနိ အာကိရိတွာ ဥဒကေန ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ သန္ဓေယျ။ သာယံ နှာနိယပိဏ္ဏိ သေဟာနဂတာ သေဟပရေတာ သန္တရဗာဟိရာ ဖုဋ္ဌာ သေဟောန၊ န စ ပဉ္စရဏီ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ဝိဝေကဇေန

ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ် ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

ဒုတိယဈာန

၇၉။ ပုန စပရံ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ ဒုတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရေတိ။ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ် ဟောတိ။

၈၀။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ဥဒကရဟဒေါ ဂမ္ဘီရော ဥဗ္ဘိဒေါဒကော တဿ နေဝဿ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ န ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ န ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ န ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ ဒေဝေါ စ န ကာလေနကာလံ သမ္မာဓာရံ အနုပ္ပဝေစ္ဆေယျ။ အထ ခေါ တမှာဝ ဥဒကရဟဒေါ သီတာ ဝါရိဓာရာ ဥဗ္ဘိဇ္ဇိတွာ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ သီတေန ဝါရိနာ အဘိသန္ဓေယျ ပရိသန္ဓေယျ ပရိပူရေယျ ပရိပ္ပရေယျ။ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ဥဒကရဟဒဿ သီတေန ဝါရိနာ အပ္ပုဋ် အဿ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရေတိ။ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ် ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

တတိယဈာန

၈၁။ ပုန စပရံ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနော၊ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ယံ

တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ “ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီ”တိ၊ တတိယံ ဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇေ ဝိဟာရတိ၊ သော ဣမမေဝ ကာယံ နိပ္ပိတိကေန သုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ နိပ္ပိတိကေန သုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။

၈၂။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ ပဒုမိနိယံ ဝါ ပုဏ္ဏရီကိနိယံ ဝါ အပ္ပေကစ္စာနိ ဥပ္ပလာနိ ဝါ ပဒုမာနိ ဝါ ပုဏ္ဏရီကာနိ ဝါ ဥဒကေ ဇာတာနိ ဥဒကေ သံဝမာနိ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ တာနိ ယာဝ စဂ္ဂါ ယာဝ စ မူလာ သီတေန ဝါရိနာ အဘိသန္ဓာနိ ပရိသန္ဓာနိ ပရိပူရာနိ ပရိပ္ပုဋ္ဌာနိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတံ ဥပ္ပလာနံ ဝါ ပဒုမာနံ ဝါ ပုဏ္ဏရီကာနံ ဝါ သီတေန ဝါရိနာ အပ္ပုဋ္ဌံ အဿ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ နိပ္ပိတိကေန သုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ နိပ္ပိတိကေန သုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

စတုတ္ထဈာန်

၈၃။ ပုန စပရံ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ ပုဗ္ဗေဝ သောမနဿဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာ အဒုက္ခမသုခံ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇေ ဝိဟာရတိ၊ သော ဣမမေဝ ကာယံ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိယောဒါတေန ဖရိတွာ နိသိန္ဓော ဟောတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိယောဒါတေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။

၈၄။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော ဩဒါတေန ဝတ္ထေန သသီသံ ပါရပိတွာ နိသိန္ဓော အဿ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ဩဒါတေန ဝတ္ထေန အပ္ပုဋ္ဌံ အဿ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု

ဣမမေဝ ကာယံ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိယောဒါတေန ဖရိတွာ နိသိန္ဓော
ဟောတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ
ပရိယောဒါတေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ
သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ
ပဏီတတရဉ္စ။

ဝိပဿနာဉာဏ (၁)

၈၅။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ
ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဉာဏ-
ဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဝေံ ပဇာနာတိ
“အယံ ခေါ မေ ကာယော ရူပိ စာတုမဟာဘူတိကော မာတာပေတ္တိက-
သမ္ဘဝေါ ဩဒနကုမ္မာသုပစယော အနိစ္စုတ္တာဒနပရိမဒ္ဒနဘောဒနဝိဒ္ဓံသနဝမ္ပော၊
ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ တွေ သိတံ တွေ ပဋိပဒ္ဓ”န္တိ။

၈၆။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ မဏိ ဝေဠုရိယော သုဘော ဇာတိမာ
အဋ္ဌံသော သုပရိကမ္မကတော အတ္ထော ဝိပုသန္ဓော အနာဝိလော သဗ္ဗာကာရ-
သမ္ပန္ဓော၊ တတြာဿ သုတ္တံ အာဂုတံ နီလံ ဝါ ပီတံ ဝါ လောဟိတံ ဝါ
ဩဒါတံ ဝါ ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါ၊ တမေနံ စက္ခုမာ ပုရိသော ဟတ္ထေ ကရိတွာ
ပစ္စဝေက္ခေယျ “အယံ ခေါ မဏိ ဝေဠုရိယော သုဘော ဇာတိမာ အဋ္ဌံသော
သုပရိကမ္မကတော အတ္ထော ဝိပုသန္ဓော အနာဝိလော သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္ဓော၊
တတြိဒံ သုတ္တံ အာဂုတံ နီလံ ဝါ ပီတံ ဝါ လောဟိတံ ဝါ ဩဒါတံ ဝါ
ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါ”တိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေံ သမာဟိတေ
စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ
ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ
အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဝေံ ပဇာနာတိ “အယံ ခေါ မေ ကာယော ရူပိ
စာတုမဟာဘူတိကော မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ ဩဒနကုမ္မာသုပစယော

အနိစ္စတ္ထာဒနပရိမဒ္ဒနဘောဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ ဣဒဗ္ဗ ပန မေ ဝိညာဏံ တွေ့
သိတံ တွေ့ ပဋိဗဒ္ဓ”န္တိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ
ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဗ္ဗ ပဏီတတရဗ္ဗ။

မနောမယံဒိဉာဏ (၂)

၈၇။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ
အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ
မနောမယံ ကာယံ အဘိနိမ္မာနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊
သော ဣမမှာ ကာယာ အညံ ကာယံ အဘိနိမ္မိနာတိ ရူပိ မနောမယံ
သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ အဟိနိန္ဒြိယံ။

၈၈။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော မုဉ္ဇမှာ ဤသိကံ ပဝါဟေယျ။
တဿ ဝေမဿ “အယံ မုဉ္ဇော၊ အယံ ဤသိကာ၊ အညော မုဉ္ဇော၊
အညာ ဤသိကာ၊ မုဉ္ဇမှာ တွေဝ ဤသိကာ ပဝါဇော”တိ။ သေယျထာ ဝါ
ပန မဟာရာဇ ပုရိသော အသိ ကောသိယာ ပဝါဟေယျ။ တဿ ဝေမဿ
“အယံ အသိ၊ အယံ ကောသိ၊ အညော အသိ၊ အညာ ကောသိ၊
ကောသိယာ တွေဝ အသိ ပဝါဇော”တိ။ သေယျထာ ဝါ ပန မဟာရာဇ
ပုရိသော အဟိ ကရဏ္ဍာ ဥဒ္ဓရေယျ။ တဿ ဝေမဿ “အယံ အဟိ၊
အယံ ကရဏ္ဍော၊ အညော အဟိ၊ အညော ကရဏ္ဍော၊ ကရဏ္ဍာ တွေဝ
အဟိ ဥပ္ပတော”တိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေံ သမာဟိတေ
စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ
ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ မနောမယံ ကာယံ အဘိနိမ္မာနာယ
စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဣမမှာ ကာယာ အညံ
ကာယံ အဘိနိမ္မိနာတိ ရူပိ မနောမယံ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိ အဟိနိန္ဒြိယံ။ ဣဒမ္ပိ
ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမည-
ဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဗ္ဗ ပဏီတတရဗ္ဗ။

ဣဒ္ဓိဝိဗေဒက (၃)

၈၉။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပ္ပတ္တေ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနဘောတိ၊ ဧကောပိ ဟုတွာ ဗဟုဓာ ဟောတိ၊ ဗဟုဓာပိ ဟုတွာ ဧကော ဟောတိ၊ အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ တိရောကုဋ် တိရောပါ- ကာရံ တိရောပဗ္ဗတံ အသဇ္ဇမာနော ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ အာကာသေ။ ပထဝိယာပိ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရောတိ သေယျထာပိ ဥဒကေ။ ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနေ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ ပထဝိယာ။ အာကာသေပိ ပလ္လင်္ကေန ကမတိ သေယျထာပိ ပက္ခိ သကုဏော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသုရိယေ ဝေံမဟိဒ္ဓိကေ ဝေံမဟာနုဘာဝေ ပါဏိနာ ပရာမသတိ ပရိမဇ္ဇတိ။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ ကာယေန ဝသံ ဝတ္တေတိ။

၉၀။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ဒက္ခော ကုမ္ဘကာရော ဝါ ကုမ္ဘကာရန္တေ- ဝါသီ ဝါ သုပရိကမ္မကတာယ မတ္တိကာယ ယံ ယဒေဝ ဘာဇနဝိကတိ အာကဓေယျ။ တံ တဒေဝ ကရေယျ အဘိနိပ္ပိဒေယျ။ သေယျထာ ဝါ ပန မဟာရာဇ ဒက္ခော ဒန္တကာရော ဝါ ဒန္တကာရန္တေဝါသီ ဝါ သုပရိကမ္မက- တသ္မိ ဒန္တသ္မိ ယံ ယဒေဝ ဒန္တဝိကတိ အာကဓေယျ။ တံ တဒေဝ ကရေယျ အဘိနိပ္ပိဒေယျ။ သေယျထာ ဝါ ပန မဟာရာဇ ဒက္ခော သုဝဏ္ဏကာရော ဝါ သုဝဏ္ဏကာရန္တေဝါသီ ဝါ သုပရိကမ္မကတသ္မိ သုဝဏ္ဏသ္မိ ယံ ယဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိ အာကဓေယျ။ တံ တဒေဝ ကရေယျ အဘိနိပ္ပိဒေယျ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပ္ပတ္တေ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနဘောတိ၊ ဧကောပိ ဟုတွာ ဗဟုဓာ ဟောတိ၊ ဗဟုဓာပိ ဟုတွာ ဧကော ဟောတိ၊ အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ

တိရောကုဋ် တိရောပါကာရံ တိရောပဗ္ဗတံ အသဇ္ဇမာနော ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ အာကာသေ။ ပထဝိယာပိ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရောတိ သေယျထာပိ ဥဒကေ။ ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနေ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ ပထဝိယာ။ အာကာသေပိ ပလ္လင်္ကေန ကမတိ သေယျထာပိ ပက္ခိ သကုဏော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသုရိယေ ဝေမဟိဒ္ဓိကေ ဝေမဟာနဘာဝေ ပါဏိနာ ပရာမသတိ ပရိမဇ္ဇတိ။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ ကာယေန ဝသံ ဝတ္တေတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ (၄)

၉၁။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ကဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ ဝိသုဒ္ဓါယ အတိက္ကန္တမာနသိကာယ ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏာတိ ဒိဗ္ဗေ စ မာနသေ စ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ စ။

၉၂။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ သော သုဏေယျ ဘေရိသဒ္ဓမ္ပိ မုဒိင်္ဂသဒ္ဓမ္ပိ သင်္ခပဏဝဒိန္ဒိမသဒ္ဓမ္ပိ။ တဿ ဝေမဿ “ဘေရိသဒ္ဓေါ” ဣတိပိ, “မုဒိင်္ဂသဒ္ဓေါ” ဣတိပိ, “သင်္ခပဏဝဒိန္ဒိမသဒ္ဓေါ” ဣတိပိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ကဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ ဝိသုဒ္ဓါယ အတိက္ကန္တ-မာနသိကာယ ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏာတိ ဒိဗ္ဗေ စ မာနသေ စ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ စ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

စေတောပရိယဉာဏ (၅)

၉၃။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပ္ပတ္တေ စေတောပရိယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ စေတသာ စေတော ပရိစ္စ ပဇာနာတိ၊ သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ “သရာဂံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိတရာဂံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ “သဒေါသံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိတဒေါသံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ “သမောဟံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတမောဟံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိတမောဟံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “သံခိတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ မဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ “မဟဂ္ဂတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ “အမဟဂ္ဂတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဉ္စတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ “သဉ္စတ္တရံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အနုတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ “အနုတ္တရံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ “သမာဟိတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ “အသမာဟိတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိမုတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “အဝိမုတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။

၉၄။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ဣတ္ထိ ဝါ ပုရိသော ဝါ ဒဟရော ယုဝါ မဏ္ဍနဇာတိကော အာဒါသေ ဝါ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အစ္ဆေ ဝါ ဉဒကပတ္တေ သကံ မုခနိမိတ္တံ ပစ္စဝေက္ခမာနော သကဏိကံ ဝါ “သကဏိက”န္တိ ဇာနေယျ၊ အကဏိကံ ဝါ “အကဏိက”န္တိ ဇာနေယျ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပ္ပတ္တေ စေတောပရိယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ စေတသာ စေတော

ပရိစ္ဆ ပဇာနာတိ၊ သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ “သရာဂံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝီတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ “ဝီတရာဂံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ “သဒေါသံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝီတဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ “ဝီတဒေါသံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ “သမောဟံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝီတမောဟံ ဝါ စိတ္တံ “ဝီတမောဟံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “သံခိတ္တံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ မဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ “မဟဂ္ဂတံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ “အမဟဂ္ဂတံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဥတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ “သဥတ္တရံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အနုတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ “အနုတ္တရံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ “သမာဟိတံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ “အသမာဟိတံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိပုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိပုတ္တံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ၊ အဝိပုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “အဝိပုတ္တံ စိတ္တံ”န္တိ ပဇာနာတိ။

ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ (၆)

၉၅။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္နာမေတိ၊ သော အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ၊ သေယျထိဒံ၊ ဧကမ္ပိ ဇာတိ ဒွေပိ ဇာတိယော တိသောပိ ဇာတိယော စတသောပိ ဇာတိယော ပဉ္စပိ ဇာတိယော ဒသပိ ဇာတိယော ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော တိသမ္ပိ ဇာတိယော စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော ဇာတိသတမ္ပိ ဇာတိသဟဿမ္ပိ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ “အမုတြာသိ ဝေံနာမော ဝေံဂေါတ္တော ဝေံဝဏ္ဏော ဝေမာဟာရော ဝေံသုခဒုက္ခပ္ပဋိသံဝေဒီ

ဝေမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ၊ တတြာပါသိ
ဝေနာမော ဝေဂေါတ္တော ဝေဝဏ္ဏော ဝေမာဟာရော ဝေသုခဒုက္ခပ္ပဋိသံဝေဒီ
ဝေမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဂူပပန္နော”တိ၊ ဣတိ
သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။

၉၆။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပုရိသော သကမ္မာ ဂါမာ အညံ ဂါမံ
ဂစ္ဆေယျ။ တမှာပိ ဂါမာ အညံ ဂါမံ ဂစ္ဆေယျ။ သော တမှာ ဂါမာ သကံယေဝ
ဂါမံ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ။ တဿ ဝေမဿ “အဟံ ခေါ သကမ္မာ ဂါမာ အမုံ
ဂါမံ အဂစ္ဆိ၊ တတြ ဝေ အဋ္ဌာသိ၊ ဝေ နိသီဒိ၊ ဝေ အဘာသိ၊ ဝေ တုဏှိ
အဟောသိ၊ တမှာပိ ဂါမာ အမုံ ဂါမံ အဂစ္ဆိ၊ တတြာပိ ဝေ အဋ္ဌာသိ၊
ဝေ နိသီဒိ၊ ဝေ အဘာသိ၊ ဝေ တုဏှိ အဟောသိ၊ သောမိ တမှာ
ဂါမာ သကံယေဝ ဂါမံ ပစ္စာဂတော”တိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု
ဝေ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူ-
ပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ-
နုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော အနေက-
ဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ၊ သေယျထိဒံ၊ ဧကမ္ပိ ဇာတိ ဒွေပိ
ဇာတိယော တိသောပိ ဇာတိယော စတသောပိ ဇာတိယော ပဉ္စပိ
ဇာတိယော ဒသပိ ဇာတိယော ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော တိသမ္ပိ ဇာတိယော
စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော ဇာတိသတမ္ပိ ဇာတိ-
သဟဿမ္ပိ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ
ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ “အမုတြာသိ ဝေနာမော ဝေ-
ဂေါတ္တော ဝေဝဏ္ဏော ဝေမာဟာရော ဝေသုခဒုက္ခပ္ပဋိသံဝေဒီ ဝေမာယု-
ပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ၊ တတြာပါသိ
ဝေနာမော ဝေဂေါတ္တော ဝေဝဏ္ဏော ဝေမာဟာရော ဝေသုခဒုက္ခပ္ပဋိသံဝေဒီ
ဝေမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဂူပပန္နော”တိ၊ ဣတိ
သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ ဣဒမ္ပိ

ခေါ် မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမည-
ဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဗ္ဗ ပဏီတတရဗ္ဗ။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ (၇)

၉၇။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ
အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ
သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော
ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ
ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ၊
ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ “ဣမေ ဝတ ဘောန္တော သတ္တာ
ကာယဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ ဝစီဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ မနောဒုစရိတေန
သမန္နာဂတာ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊
တေ ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ အပါယံ ဒုဂ္ဂတိံ ဝိနိပါတံ နိရယံ
ဥပပန္နာ။ ဣမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ ကာယသုစရိတေန သမန္နာဂတာ
ဝစီသုစရိတေန သမန္နာဂတာ မနောသုစရိတေန သမန္နာဂတာ အရိယာနံ
အနုပဝါဒကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ တေ ကာယဿ
ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပန္နာ”တိ၊ ဣတိ ဒိဗ္ဗေန
စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ
ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ၊
ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ။

၉၈။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ မဇ္ဈေ သိဃံာဋကေ ပါသာဒေါ၊ တတ္ထ
စက္ခုမာ ပုရိသော ဌိတော ပသေယျ မနုဿေ ဂေဟံ ပဝိသန္တေပိ
နိက္ခမန္တေပိ ရထိကာယပိ ဝီထိံ သဉ္ဇရန္တေ မဇ္ဈေ သိဃံာဋကေ နိသိန္တေပိ။
တဿ ဝေမဿ “ဧတေ မနုဿာ ဂေဟံ ပဝိသန္တိ၊ ဧတေ နိက္ခမန္တိ၊
ဧတေ ရထိကာယ ဝီထိံ သဉ္ဇရန္တိ၊ ဧတေ မဇ္ဈေ သိဃံာဋကေ နိသိန္တာ”တိ။
ဝေမေဝ ခေါ် မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ
ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ

ဌိတေ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုပ္ပဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ၊ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ “ဣမေ ဝတ ဘောန္တော သတ္တာ ကာယဒုစ္စရိတေန သမန္ဓာဂတာ ဝစီဒုစ္စရိတေန သမန္ဓာဂတာ မနောဒုစ္စရိတေန သမန္ဓာဂတာ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ တေ ကာယဿ ဘောဒါ ပရံ မရဏာ အပါယံ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပန္နာ။ ဣမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ ကာယသုစရိတေန သမန္ဓာဂတာ ဝစီသုစရိတေန သမန္ဓာဂတာ မနောသုစရိတေန သမန္ဓာဂတာ အရိယာနံ အနုပဝါဒကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ တေ ကာယဿ ဘောဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပန္နာ”တိ၊ ဣတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တ-မာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုပ္ပဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ၊ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

အာသဝက္ခယဉာဏ (၈)

၉၉။ သော ဝေံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခသမုဒယောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိ ပဋိပဒါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ဣမေ အာသဝါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝသမုဒယောတိ ယထာဘူတံ

ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝနိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဇာနတော ဧဝံ ပဿတော ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဘဝါသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတံ ဉာဏံ ဟောတိ၊ “ဒီဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ”တိ ပဇာနာတိ။

၁၀၀။ သေယျထာပိ မဟာရာဇ ပဗ္ဗတသင်္ခေပေ ဥဒကရဟဒေါ အစ္စော ဝိပ္ပသန္ဓော အနာဝိလော၊ တတ္ထ စက္ခုမာ ပုရိသော တီရေ ဌိတော ပဿေယျ သိပ္ပိကသမ္ပုကာမိ သက္ခရကထလမ္ပိ မစ္ဆဂုမ္ပမ္ပိ စရန္တိမ္ပိ တိဋ္ဌန္တိမ္ပိ။ တဿ ဝေမဿ “အယံ ခေါ ဥဒကရဟဒေါ အစ္စော ဝိပ္ပသန္ဓော အနာဝိလော၊ တတြိမေ သိပ္ပိကသမ္ပုကာပိ သက္ခရကထလာပိ မစ္ဆဂုမ္ပာပိ စရန္တိပိ တိဋ္ဌန္တိပိ”တိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္ပနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ၊ သော ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခသမုဒယောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ဣမေ အာသဝါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝ-သမုဒယောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝနိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဇာနတော ဧဝံ ပဿတော ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဘဝါသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတံ ဉာဏံ ဟောတိ၊ “ဒီဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ”တိ ပဇာနာတိ။ ဣဒံ ခေါ မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဗလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

ဣမသွာ စ ပန မဟာရာဇ သန္နိဋ္ဌိကာ သာမညဗလာ အညံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဗလံ ဥတ္တရိတရံ ဝါ ပဏိတတရံ ဝါ နတ္ထိ”တိ။

အဇာတသတ္တုဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာ

၁၀၁။ ဧဝံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ “အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ အဘိက္ကန္တံ ဘန္တေ၊ သေယျထာပိ ဘန္တေ နိက္ကုဋိတံ ဝါ ဥက္ကုဋေယျ၊ ပဋိစ္ဆန္တံ ဝါ ဝိဝရေယျ၊ မူဠဿ ဝါ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျ၊ အန္ဓကာရေ ဝါ တေလပဇ္ဇောတံ ဓာရေယျ ‘စက္ခုမန္တော ရူပါနိ ဒက္ခန္တိ’တိ၊ ဝေမေဝံ ဘန္တေ ဘဂဝတာ အနေကပရိယာယေန ဓမ္မော ပကာသိတော။ သောဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မဗ္ဗ ဘိက္ခုသံဃဗ္ဗ၊ ဥပါသကံ မံ ဘဂဝါ ဓာရေတု အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတံ၊ အစွယော မံ ဘန္တေ အစွဂမာ ယထာဗာလံ ယထာမူဠံ ယထာအကုသလံ၊ ယောဟံ ပိတရံ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ဣဿရိယကာရဏာ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေသိ၊ တဿ မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ အစွယံ အစွယတော ပဋိဂ္ဂဏှာတု အာယတီ သံဝရာယာ”တိ။

၁၀၂။ တဗ္ဗ တွံ မဟာရာဇ အစွယော အစွဂမာ ယထာဗာလံ ယထာမူဠံ ယထာအကုသလံ၊ ယံ တွံ ပိတရံ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေသိ၊ ယတော စ ခေါ တွံ မဟာရာဇ အစွယံ အစွယတော ဒိသွာ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရောသိ၊ တံ တေ မယံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ဝုဒ္ဓိဟေသာ မဟာရာဇ အရိယဿ ဝိနယေ၊ ယော အစွယံ အစွယတော ဒိသွာ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရောတိ၊ အာယတီ သံဝရံ အာပဇ္ဇတီတိ။

၁၀၃။ ဧဝံ ဝုတ္တေ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ “ဟန္တု စ ဒါနိ မယံ ဘန္တေ ဂစ္ဆာမ ဗဟုကိစ္စာ မယံ ဗဟုကရဏီယာ”တိ။ ယဿဒါနိ တွံ မဟာရာဇ ကာလံ မညသီတိ။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝတော ဘာသိတံ

အဘိနန္ဒိတွာ အနုမောဒိတွာ ဥဋ္ဌာယာသနာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ
ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ကာမိ။

၁၀၄။ အထ ခေါ ဘဂဝါ အစိရပက္ကန္တဿ ရညော မာဂဓဿ အဇာတ-
သတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ “ခတာယံ ဘိက္ခဝေ
ရာဇာ၊ ဥပဟတာယံ ဘိက္ခဝေ ရာဇာ၊ သစာယံ ဘိက္ခဝေ ရာဇာ ပိတရံ
ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ဇီဝိတာ န ဝေါရောပေဿထ၊ ဣမသ္မိယေဝ အာသနေ
ဝိရဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခု၊ ဥပ္ပဇိဿထာ”တိ။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ အတ္တမနာ
တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။

သာမညဗလသုတ္တံ နိဇ္ဇိတံ။

သာမညပလသုတ် မြန်မာပြန်

မင်းနှင့်အမတ်တို့ ဆိုင်ရာစကား

၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည်—

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ်ရှိသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (အဘယ)မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝက၏ သရက်(ဥယျာဉ်)၌ (သီတင်းသုံး)နေတော်မူ၏။ ထိုစဉ် အခါ၌ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မိုးလေးလ အဆုံး ကုမုဒြာကြာပွင့်ချိန် နှစ်,ဥတု,လတို့၏ပြည့်ရာ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက် ဥပုသ်ဖြစ်သော (တန်ဆောင်မုန်း)လပြည့်နေ့ည၌ မင်းအမတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် မြတ်သော နန်းပြာသာဒ်၌နေ၏။

ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ထိုဥပုသ်နေ့ဝယ် (ဤသို့)ဥဒါန်းကျူးရင့်၏—

“အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် အလွန်လှပစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် ရှုချင်ဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် မှတ်သားဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ ယနေ့ အဘယ်သမဏဗြာဟ္မဏကို ငါတို့ ဆည်းကပ်ရပါကုန်အံ့နည်း၊ အဘယ်သမဏဗြာဟ္မဏကို ဆည်းကပ်လျှင် ငါတို့၏ စိတ်သည် ကြည်လင်ရာပါအံ့နည်း” ဟု ကျူးရင့်၏။

၂။ ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော် မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည် ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“မင်းမြတ် ဤပူရဏကဿပသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။ ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။ အဆုံးအရွယ်သို့ရောက်လျက် ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုပူရဏကဿပကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ ပူရဏကဿပကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏” ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၃။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“မင်းမြတ် ဤမက္ခလိဂေါသာလသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။ ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။ အဆုံးအရွယ်သို့ရောက်လျက် ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုမက္ခလိဂေါသာလကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ မက္ခလိဂေါသာလကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏” ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၄။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“မင်းမြတ် ဤအဇိတကေသကမ္မလသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။

ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။ အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်လျက်ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုအဖိတကောသကမ္မလ ကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ အဖိတကောသကမ္မလကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏”ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၅။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“မင်းမြတ် ဤပကုဓကစွာယနသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။ ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။ အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်လျက်ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုပကုဓကစွာယနကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ ပကုဓကစွာယနကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏”ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၆။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“မင်းမြတ် ဤသဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။ ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။

အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်လျက်ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုသဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏”ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၇။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“မင်းမြတ် ဤနိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။ ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။ အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်လျက်ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုနိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏”ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

၈။ ထိုစဉ်အခါ၌ (အဘယ)မင်းသားမွေးစားသော ဇီဝကသည် ဝေဒေဟီ မိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း၏အနီး၌ ဆိတ်ဆိတ် ထိုင်နေ လျက်ရှိ၏။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း သည် (အဘယ)မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကအား “အချင်းဇီဝက သင်သည် ကား အဘယ့်ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေဘိသနည်း”ဟု ဆို၏။

“မင်းမြတ် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော ဤမြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်ရှိသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ

အကျွန်ုပ်တို့၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူပါ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား ၏ ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ပါ၏—

‘ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘အရဟံ’မည်တော်မူ၏။(အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ’မည် တော်မူ၏။ အသိဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’ အကျင့် ‘စရဏ’ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န’မည်တော်မူ၏။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘သုဂတ’မည် တော်မူ၏။ လောကကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘လောကဝိဒူ’ မည်တော်မူ၏။ ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့် အတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ’မည် တော်မူ၏။ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ’မည်တော်မူ၏။ (သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို) သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘ဗုဒ္ဓ’မည်တော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ‘ဘဂဝါ’မည်တော်မူ၏’ဟု ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ပါ၏။

မင်းမြတ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ မြတ်စွာဘုရား ကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏”ဟု လျှောက်၏။

၉။ “အချင်းဖိဝက သို့ဖြစ်လျှင် ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေလော့”။

“မင်းမြတ် ကောင်းပါပြီ”။

ဤသို့(အဘယ)မင်းသား မွေးစားသော ဖိဝကသည် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏ သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား ဝန်ခံခဲ့၍ ဆင်မငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ မင်း၏စီးတော်ဆင်ကိုလည်းကောင်း ပြင်ဆင်စေပြီးလျှင် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား “မင်းမြတ်

သင်(မင်းမြတ်)၏ ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြီးပါပြီ၊ ယခုအခါ၌ သွားရန်အချိန်ကို သင်မင်းမြတ် သိတော်မူပါသည်” (သွားရန်မှာ သင်မင်းမြတ်၏ အလိုအတိုင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်)ဟု ပြန်ကြား၏။

၁၀။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆင်မငါးရာတို့၌ မောင်းမတို့ကို တစ်ဦးစီ စီးစေ၍ စီးတော်ဆင်ကို (ကိုယ်တိုင်) စီးပြီးလျှင် မီးရှူးတိုင်တို့ကို ဆောင်စေလျက် ကြီးစွာသော မင်း၏ ကျက်သရေ ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်၍ (အဘယ)မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ သွားလေ၏။

ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား သရက်ဥယျာဉ်၏ အနီးသို့ရောက်လျှင် ကြောက်ခြင်း တုန်လှုပ်ခြင်း ကြက်သီး-မွေးညင်းထခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် ကြက်သီးမွေးညင်းထသည်ဖြစ်၍ (အဘယ)မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကအား ဤစကားကိုဆို၏—

“အချင်းဇီဝက ငါ့ကို မလှည့်ပတ်သည် မှန်၏လော၊ အချင်းဇီဝက ငါ့ကို မဖြားယောင်းသည် မှန်၏လော၊ အချင်းဇီဝက ငါ့ကို ရန်သူတို့အား မအပ်နှင်းသည် မှန်၏လော၊ တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ်မျှရှိ မြောက်မြားသော ရဟန်းသံဃာ၏ ချေဆတ်သံ ချောင်းဟန့်သံ စကားပြောသံသည် အဘယ့်ကြောင့် မဖြစ်ဘိသနည်း”ဟု ဆို၏။

“မင်းကြီး ကြောက်တော်မမူပါလင့်၊ မင်းကြီး ကြောက်တော်မမူပါလင့်၊ မင်းမြတ် သင့်ကို မလှည့်ပတ်ပါ၊ မင်းမြတ် သင့်ကို မဖြားယောင်းပါ၊ မင်းမြတ် သင့်ကို ရန်သူတို့အား မအပ်နှင်းပါ၊ မင်းကြီး ရှေ့သို့ ကြွတော်မူပါလော့၊ မင်းကြီး ရှေ့သို့ ကြွတော်မူပါလော့၊ တန်ဆောင်းဝန်း၌ ဤဆီမီးတို့သည် တောက်ပလျက် ရှိပါကုန်၏”ဟု လျှောက်၏။

၁၁။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆင်ဖြင့် သွားနိုင်သမျှသောအရပ်ကို ဆင်ဖြင့်သွား၍ ဆင်မှသက်ပြီးသော် ခြေကျင်သာလျှင် တန်ဆောင်းဝန်း တံခါးရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်၍ (အဘယ) မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကအား “အချင်းဇီဝက မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မှာနည်း” ဟု ဆို၏။

“မင်းကြီး အလယ်တိုင်ကို မှီ၍ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ရဟန်းသံဃာ၏ ရှေ့၌ ထိုင်နေသော ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရားပါတည်း” ဟု လျှောက်၏။

၁၂။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးသော် ကြည်လင်သော အိုင်ကြီးကဲ့သို့ (ငြိမ်သက်သော) ဆိတ်ဆိတ်နေသော ရဟန်းသံဃာကို အဖန်ဖန် ကြည့်ရှု၍ (ဤသို့) ဥဒါန်း ကျူးရင့်၏—

“ယခုအခါ ရဟန်းသံဃာသည် အကြင်ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ငါ၏(သား) ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားသည် ဤငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါစေ သတည်း” ဟု ဥဒါန်းကျူးရင့်၏။

“မင်းကြီး ချစ်မြတ်နိုးရာသို့ သင်ရောက်သွားလေပြီ” ဟု မြတ်စွာဘုရား က မိန့်တော်မူ၏။

“အရှင်ဘုရား ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားကို အကျွန်ုပ်ချစ်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား ယခုအခါ ရဟန်းသံဃာသည် အကြင်ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အကျွန်ုပ်၏ (သား) ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားသည် ဤငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း” ဟု အဇာတသတ်မင်းက လျှောက်၏။

၁၃။ ထို့နောက် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း သည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ရဟန်းသံဃာကို လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“အရှင်ဘုရား ပြဿနာမေးရန် အကျွန်ုပ်အား အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုပါက တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းအရာကို မြတ်စွာဘုရားအား အကျွန်ုပ် အနည်းငယ်မျှ မေးမြန်းလိုပါသည်” ဟု လျှောက်၏။

“မင်းကြီး မေးလိုရာကို မေးလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄။ “အရှင်ဘုရား များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤ အတတ်သည်တို့ကား အဘယ်နည်း—

ဆင်စီးသူရဲများ မြင်းစီးသူရဲများ ရထားစီးသူရဲများ လေးသည်များ အောင်လံကိုင်များ စစ်ဆင်သူများ တစ်ဖက်စစ်တပ်သို့ဝင်၍ ဦးခေါင်းများကို အတုံးအတစ် ဖြတ်တောက်သွားနိုင်သူများ (စစ်၌) ထူးချွန်ကျော်စောသော မင်းသားများ တစ်ဟုန်တည်း ပြေးဝင်(စစ်ထိုး)နိုင်သူများ ဆင်ပြောင်ကြီး ကဲ့သို့သော သူရဲများ လွန်စွာရဲရင့်သူများ ချပ်ဝတ်သူရဲများ ကျွန်ယုံတော်များ ထမင်းချက်သူများ ဆတ္တာသည်များ ရေချိုးပေးသူများ စားဖိုသည်များ ပန်းကုံး သူများ ခဝါသည်များ ရက်ကန်းသည်များ ကျူထရံသည်များ အိုးထိန်းသည် များ ဂဏန်းတတ်သူများ လက်ချိုးရေတွက်တတ်သူများ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဤနှင့်အလားတူ များစွာသော အတတ်သည်တို့ ရှိပါကုန်သေး၏။ ထိုသူတို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော အတတ်၏ အကျိုးကိုမှီ၍ အသက်မွေးပါကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအတတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစေပါ ကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အမိအဖတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ သားမယားတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အထက်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော မွန်မြတ်သောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အလှူကို သမဏဗြာဟ္မဏတို့၌ တည်စေပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်တို့၏အကျိုး)နှင့် တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်ဘုရား”။

၁၅။ “မင်းကြီး သင်သည် တစ်ပါးသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား ဤပြဿနာ မေးဖူးသည်ကို မှတ်မိပါ၏လော”။

“အကျွန်ုပ်သည် တစ်ပါးသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား ဤပြဿနာ မေးဖူးသည်ကို မှတ်မိပါသည် အရှင်ဘုရား”။

“မင်းကြီး ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြေကြားကုန် သနည်း၊ အကယ်၍ သင့်အား ဝန်မလေးမူ ပြောကြားလော့”။

“မြတ်စွာဘုရားဖြစ်စေ၊ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ ထိုင်နေရာအရပ်၌ အကျွန်ုပ်အား ဝန်မလေးပါ အရှင်ဘုရား”။

“မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် ပြောကြားလော့”။

ပူရဏကဿပ၏ အယူဝါဒ

၁၆။ အရှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် ပူရဏကဿပထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပူရဏကဿပနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို ပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကိုပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်လျက် ပူရဏကဿပအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏—

“အရှင်ကဿပ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤအတတ်သည်တို့ကား အဘယ်နည်း—

ဆင်စီးသူရဲများ မြင်းစီးသူရဲများ ရထားစီးသူရဲများ လေးသည်များ အောင်လံကိုင်များ စစ်ဆင်သူများ တစ်ဖက်စစ်တပ်သို့ဝင်၍ ဦးခေါင်းများကို အတုံးအတစ် ဖြတ်တောက်သွားနိုင်သူများ (စစ်၌)ထူးချွန်ကျော်စောသော မင်းသားများ တစ်ဟုန်တည်း ပြေးဝင်(စစ်ထိုး)နိုင်သူများ ဆင်ပြောင်ကြီး ကဲ့သို့သော သူရဲများ လွန်စွာရဲရင့်သူများ ချပ်ဝတ်သူရဲများ ကျွန်ယုံတော်များ ထမင်းချက်သူများ ဆတ္တာသည်များ ရေချိုးပေးသူများ စားဖိုသည်များ ပန်းကုံး သူများ ခဝါသည်များ ရက်ကန်းသည်များ ကျူထရံသည်များ အိုးထိန်းသည်

များ ဂဏန်းတတ်သူများ လက်ချိုးရေတွက်တတ်သူများ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဤနှင့်အလားတူ များစွာသော အတတ်သည်တို့ ရှိပါကုန်သေး၏။ ထိုသူတို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော အတတ်၏ အကျိုးကိုမှီ၍ အသက်မွေးပါကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအတတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အမိအဖတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ သားမယားတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အထက်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော မွန်မြတ်သောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အလှူကို သမဏဗြာဟ္မဏတို့၌ တည်စေပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်တို့၏အကျိုး)နှင့် တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်ကဿပ” ဟု မေးဖူးပါ၏။

၁၇။ ဤသို့မေးသော် ပူရဏကဿပသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အရှင်ဘုရား—

“မင်းကြီး ပြုသူ ပြုစေသူ ဖြတ်သူ ဖြတ်စေသူ နှိပ်စက်သူ နှိပ်စက်စေသူ ပူဆွေးအောင် ပြုသူ ပြုစေသူ ပင်ပန်းအောင်ပြုသူ ပြုစေသူ တုန်လှုပ်သူ တုန်လှုပ်စေသူ အသက်ကိုသတ်သူ (သတ်စေသူ) ခိုးယူသူ (ခိုးယူစေသူ) အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းသူ (ဖောက်ထွင်းစေသူ) (ရွာကို) တိုက်ခိုက် လုယူသူ(တိုက်ခိုက်လုယူစေသူ) တစ်အိမ်တည်းကို တိုက်ခိုက်လုယူသူ (တိုက်ခိုက်လုယူစေသူ) ခရီးလမ်း၌စောင့်၍ လုယက်သူ (လုယက်စေသူ) သူမယားကို သွားလာသူ (သွားလာစေသူ) မမှန်စကားကိုပြောသူ (ပြောစေသူ)များသည် မကောင်းမှုကိုပြုသော်လည်း ပြုသည်မမည်၊ ဤမြေပေါ်ရှိ သတ္တဝါတို့ကို သင်တုန်းသွားစက်ဖြင့် တစ်ခုတည်းသော အသားစု အသားပုံ ဖြစ်အောင် အကယ်၍ပြုစေကာမူ ထိုအကြောင်းကြောင့် မကောင်းမှုမရှိ၊ မကောင်းမှုဖြစ်ခြင်း မရှိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်း၌နေသော သူသည်လည်း

အသက်ကို သတ်လျက် သတ်စေလျက် ဖြတ်လျက် ဖြတ်စေလျက် နှိပ်စက်
လျက် နှိပ်စက်စေလျက် သွားစေကာမူ ထို(သတ်ခြင်းစသော) အကြောင်း
ကြောင့် မကောင်းမှုမရှိ၊ မကောင်းမှုဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ မြောက်ဘက်ကမ်း၌
နေသော သူသည်လည်း လှူလျက် လှူစေလျက် ပူဇော်လျက် ပူဇော်စေလျက်
သွားစေကာမူ ထို(လှူခြင်းစသော)အကြောင်းကြောင့် ကောင်းမှုမရှိ၊ ကောင်းမှု
ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ အလှူပေးခြင်း ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း သီလစောင့်စည်းခြင်း အမှန်ဆို
ခြင်းတို့ကြောင့် ကောင်းမှုမရှိ၊ ကောင်းမှုဖြစ်ခြင်းမရှိ”ဟု ပြောဆိုပါသည်။

အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက်
ပူရဏကဿပသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ ကံမဲ့ဝါဒကို ဖြေကြားပါ၏။
အရှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက်
ပူရဏကဿပသည် အကျွန်ုပ်အား ကံမဲ့ဝါဒကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား
အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏—

“ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌နေသော သမဏဗြာဟ္မဏကို
ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း”ဟု
အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပူရဏကဿပ ပြောသော စကားကို
နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၌
နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၌ ထိုစကားကို
မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

မက္ခလိဂေါသာလ၏ အယူဝါဒ

၁၈။ အရှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် မက္ခလိဂေါသာလထံသို့
ချဉ်းကပ်၍ မက္ခလိဂေါသာလနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ(နှုတ်ဆက်)

ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မက္ခလိဂေါသာလအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏—

“အရှင်ဂေါသာလ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ဤ(အတတ်သည်တို့၏ အကျိုး)နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင် ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်ဂေါသာလ” ဟု မေးဖူးပါ၏။

၁၉။ ဤသို့မေးသော် မက္ခလိဂေါသာလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အရှင်ဘုရား—

“မင်းကြီး သတ္တဝါတို့ ညစ်ညူးရန် အကြောင်းသည် မရှိ၊ အထောက် အပံ့သည် မရှိ၊ အကြောင်းမရှိ အထောက်အပံ့ မရှိဘဲ သတ္တဝါတို့သည် ညစ်ညူးကုန်၏။ သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ရန် အကြောင်းသည်မရှိ၊ အထောက်အပံ့ သည် မရှိ၊ အကြောင်းမရှိ အထောက်အပံ့မရှိဘဲ သတ္တဝါတို့သည် စင်ကြယ် ကုန်၏။ မိမိပြုလုပ်မှုသည်မရှိ၊ သူတစ်ပါးတို့ ပြုလုပ်ပေးမှုသည် မရှိ၊ ယောက်ျား တို့ ပြုလုပ်မှုသည်မရှိ၊ ခွန်အားသည် မရှိ၊ လုံ့လသည်မရှိ၊ ယောက်ျားတို့ စွမ်းအားသည် မရှိ၊ ယောက်ျားတို့အားထုတ်မှုသည် မရှိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ အလုံးစုံသော သက်ရှုသတ္တဝါ အလုံးစုံသော ထင်ရှားဖြစ်သောသတ္တဝါ အလုံးစုံ သော သက်ရှိအရာတို့သည် အစွမ်းမရှိကုန်၊ ခွန်အားမရှိကုန်၊ လုံ့လမရှိကုန်၊ ဖြစ်မြဲအတိုင်း ဆုံစည်းသည့်အတိုင်း သဘာဝအတိုင်း အမျိုးမျိုးဖြစ်ကုန်၍ ဇာတ်အထူးခြောက်မျိုးတို့၌သာလျှင် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားကုန်၏။ ဤ တစ်သန်းလေးသိန်းခြောက်ထောင့်ခြောက်ရာသော အဓိကသတ္တဝါမျိုးများ၊ ငါးရာသောက်များ၊ ငါးပါးသောက်များ၊ သုံးပါးသောက်များ (ပြည့်သော)ကံများ ထက်ဝက်သောက်များ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသောအကျင့်များ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ် ပါးသောအန္တရကပ်များ၊ ခြောက်မျိုးသော ဇာတ်အထူးများ ရှစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့၏အရွယ်များ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော အသက်မွေးမှုများ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသောပရိပိုဇ်များ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသောနဂါးတို့နေရာများ

နှစ်ထောင်သော ဣန္ဒြေများ သုံးထောင်သော ငရဲများ သုံးဆယ့်ခြောက်မျိုးသော မြူဇာတ်(တည်ရာ)များ ခုနစ်မျိုးသော သညာရှိပဋိသန္ဓေများ ခုနစ်မျိုးသော သညာမဲ့ပဋိသန္ဓေများ ခုနစ်မျိုးသော အဆစ်ပဋိသန္ဓေများ ခုနစ်မျိုးသော နတ်များ ခုနစ်မျိုးသောလူများ ခုနစ်မျိုးသော မြေဖုတ်ဘီလူးများ ခုနစ်ခုသော အိုင်ကြီးများ ခုနစ်ခုသော အဖုကြီးများ ခုနစ်ရာသော အဖုငယ်များ ခုနစ်ခုသော ချောက်ကြီးများ ခုနစ်ရာသော ချောက်ငယ်များ ခုနစ်ခုသော အိပ်မက်ကြီးများ ခုနစ်ရာသော အိပ်မက်ငယ်များ ရှစ်သန်းလေးသိန်းသော မဟာကပ်များရှိကုန်၏။ ယင်း(မဟာကပ်တို့)ပတ်လုံး လူမိုက်ဖြစ်စေ ပညာရှိဖြစ်စေ (တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့) ပြေးသွားကျင်လည်၍ ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုကြလတ္တံ့။ ထိုအတွင်း (ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်း)မရှိ၊ ‘ငါသည် ဤသီလဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဤကျင့်ဝတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤခြိုးခြံမှုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤအကျင့်မြတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း မရင့်သေးသော ကံကိုမူလည်း ရင့်စေမည် ရင့်ပြီးသော ကံကိုမူလည်း တွေ့၍ တွေ့၍ ပျက်စီးစေမည်’ဟု ဤသို့ (ပြုပြင်နိုင်ခြင်းမရှိ)၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည် စရွတ်တောင်းဖြင့် ခြင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သံသရာသည် အပိုင်းအခြား ပြုထားပြီးဖြစ်၏။ အတိုးအဆုတ် မရှိ၊ အလွန်အယုတ် မရှိ၊ ချည်လုံးကို ပစ်လိုက်သော် (ချည်ရှိသရွေ့သာ) ပြေလျက် ပြေးသွားသကဲ့သို့ ဤအတူ လူမိုက်ဖြစ်စေ ပညာရှိဖြစ်စေ (တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့) ပြေးသွားကျင်လည်၍ ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုကြလတ္တံ့။”ဟု ပြောဆိုပါသည်။

၂၀။ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် မက္ခလိဂေါသာလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် မက္ခလိဂေါသာလသည် အကျွန်ုပ်အား သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏—

“ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌နေသော သမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း”ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မက္ခလိဂေါသာလ ပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၌ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၌ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

အဇိတကေသကမ္မလ၏ အယူဝါဒ

၂၁။ အရှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် အဇိတကေသကမ္မလထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အဇိတကေသကမ္မလနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ(နှုတ်ဆက်)ပြော ဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသောနေရာ ၌ ထိုင်လျက် အဇိတကေသကမ္မလအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏—

“အရှင်အဇိတ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ဤ(အတတ်သည်တို့၏အကျိုး)နှင့် တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်အဇိတ” ဟု မေးဖူးပါ၏။

၂၂။ ဤသို့မေးသော် အဇိတကေသကမ္မလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကား ကို ပြောဆိုပါသည် အရှင်ဘုရား—

“မင်းကြီး ပေးလှူခြင်းသည် မရှိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် မရှိ၊ ဟုံးပူဇော် ခြင်းသည် မရှိ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ၊ ဤလောကသည် မရှိ၊ တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ အမိသည် မရှိ၊ အဖသည် မရှိ၊ သေ၍ တစ်ဖန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ဤလောက ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော လောကကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုလျက် ဟောကြားနိုင်ကုန်သော

ဖြောင့်မှန်သော အရိယမဂ်သို့ ရောက်ကုန်သော ကောင်းသော အကျင့်ရှိ ကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၌ မရှိကုန်၊ ဤသတ္တဝါသည် မဟာဘုတ်လေးပါး အစုအဝေးဖြစ်၏။ သေသောအခါ မြေဓာတ်သည် မြေဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏ ရောက်၏။ ရေဓာတ်သည် ရေဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏ ရောက်၏။ မီးဓာတ်သည် မီးဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏ ရောက်၏။ လေဓာတ်သည် လေဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏ ရောက်၏။ နာမ်က္ခန္ဓာတို့သည် ကောင်းကင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကုန်၏။ ညောင်စောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ယောက်ျားတို့ သည် သူသေကောင်ကို ယူ၍ သွားကုန်၏။ သင်္ချိုင်းတိုင်အောင် သူသေကောင် တို့သည် ထင်ကုန်၏။ အရိုးတို့သည် ခိုအဆင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အလှူတို့သည် ပြာအဆုံးရှိကုန်၏။ အလှူပေးခြင်းကို လူမိုက်တို့က ပညတ်ထား၏။ အချို့သူ တို့သည် (ပေးလှူခြင်းစသည်) ရှိ၏ဟူသော ဝါဒကို ဟောပြောကုန်၏။ ထိုသူတို့၏ စကားသည် အချည်းနှီးဖြစ်၏။ မှားယွင်း၏။ ယောင်ယမ်းပြောဆို သောစကား ဖြစ်၏။ လူမိုက်ဖြစ်စေ ပညာရှိဖြစ်စေ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲကုန်၏။ ပျက်စီးကုန်၏။ သေသည်မှ နောက်၌ မရှိကုန်”ဟု ပြောဆိုပါ သည်။

၂၃။ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် အဇိတကေသကမ္မလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ ပြတ်စဲဝါဒကို ဖြေကြား ပါ၏။ အရှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် အဇိတကေသကမ္မလသည် အကျွန်ုပ်အား ပြတ်စဲဝါဒကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏—

“ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌နေသော သမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း”ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အဇိတကောသကမ္မလပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ပကုဂေစ္စာယနုဇာနိ အယုဝါဒ

၂၄။ အရှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် ပကုဂေစ္စာယနထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပကုဂေစ္စာယနနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ(နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကိုပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် ပကုဂေစ္စာယနအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏—

“အရှင်ကစ္စာယန များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ဤ(အတတ်သည်တို့၏အကျိုး)နှင့် တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်ကစ္စာယန” ဟု မေးဖူးပါ၏။

၂၅။ ဤသို့မေးသော် ပကုဂေစ္စာယနသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အရှင်ဘုရား—

“မင်းကြီး ဤခုနှစ်ပါးသော အစုတို့သည် ပြုလုပ်ထားသည် မဟုတ် ကုန်၊ ပြုလုပ်ထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ မြို့ကုန်၏၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ ထိုအစုတို့သည် မတုန်လှုပ်ကုန်၊ မဖောက်ပြန်ကုန်၊ အချင်းချင်း မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်၊ အချင်းချင်း ချမ်းသာရန် လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်ကုန်၊ ခုနှစ်ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း၊ မြေအစု ရေအစု မီးအစု လေအစု ချမ်းသာ ဆင်းရဲ ခုနှစ်ခုမြောက် အသက်တို့တည်း။

ဤခုနစ်ပါးသော အစုတို့သည် ပြုလုပ်ထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ပြုလုပ်ထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ မြို့ကုန်၏၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏၊ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏၊ ထိုအစုတို့သည် မတုန်လှုပ်ကုန်၊ မဖောက်ပြန်ကုန်၊ အချင်းချင်း မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်၊ အချင်းချင်း ချမ်းသာရန်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်ကုန်၊ ထိုအစုတို့၌ သတ်သူ သတ်စေသူ ကြားသူ ကြားစေသူ သိသူ သိစေသူများ မရှိကုန်၊ ထက်စွာသော လက်နက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဖြတ်စေကာမူ တစ်ဦး တစ်ယောက်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို သတ်သည် မမည်၊ လက်နက်သည် ခုနစ်ပါးသော အစုတို့၏အကြား ဟင်းလင်းသို့ ကျရောက်၏”ဟု ပြောဆိုပါသည်။

၂၆။ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် ပကုဏေစွာယနသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြောင်းအရာတစ်ပါးဖြင့် အကြောင်းအရာတစ်ပါးကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကိုမေးပါလျက် ပကုဏေစွာယနသည် အကျွန်ုပ်အား အကြောင်းအရာတစ်ပါးဖြင့် အကြောင်းအရာ တစ်ပါးကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏—

“ငါကဲ့သို့သောမင်းသည် နိုင်ငံတော်၌နေသော သမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း”ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပကုဏေစွာယန ပြောသောစကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ၊ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ၊ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၌ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၌ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ၏ အယူဝါဒ

၂၇။ အရှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆို ပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်လျက် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏—

“အရှင်အဂ္ဂိဝေဿန များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်သည်တို့၏အကျိုး)နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင် ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်အဂ္ဂိဝေဿန” ဟု မေးဖူးပါ၏။

၂၈။ ဤသို့မေးသော် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အရှင်ဘုရား—

“မင်းကြီး ဤ(လောက)၌ နိဂဏ္ဌသည် လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်း ဖြင့် စောင့်စည်း၏။ မင်းကြီး နိဂဏ္ဌသည် လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် အဘယ်သို့ စောင့်စည်းသနည်းဟူမူ— မင်းကြီး ဤလောက၌ နိဂဏ္ဌသည် အလုံးစုံသော ရေအေးကို တားမြစ်၏။ (မကောင်းမှုကို) အလုံးစုံ တားမြစ်၏။ (မကောင်းမှုကို) အလုံးစုံ တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ပယ်ခွာပြီးဖြစ်၏။ (မကောင်းမှု ကို) အလုံးစုံတားမြစ်ခြင်းဖြင့် (လွတ်မြောက်ရာကို) တွေ့ပြီးဖြစ်၏။ မင်းကြီး ဤလေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်စည်းပြီးသော ဤနိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသူ စောင့်စည်းသော စိတ်ရှိသူ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏” ဟု ပြောဆိုပါသည်။

၂၉။ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို

ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏—

“ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသော သမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း”ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တ ပြောသောစကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၌ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြှောက်ဆိုမှု၌ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တ၏ အယူဝါဒ

၃၀။ အရှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ(နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏—

“အရှင်သဗ္ဗယ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ဤ (အတတ်သည်တို့၏အကျိုး)နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်သဗ္ဗယ”ဟု မေးဖူးပါ၏။

၃၁။ ဤသို့မေးသော် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အရှင်ဘုရား—

“တစ်ပါးသော လောက ရှိသလောဟု (သင်) ငါ့ကိုမေးသော် တစ်ပါးသော လောကရှိ၏ဟု ငါအယူရှိခဲ့လျှင် တစ်ပါးသော လောကရှိ၏ဟု သင့်အား ငါဖြေရာ၏။ (သို့ရာတွင်) ဤသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ။

အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါ
မယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ။

တစ်ပါးသော လောက မရှိပါသလော။ပ။

တစ်ပါးသော လောက ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း မရှိသလော။ပ။

တစ်ပါးသော လောက ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်
သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိကုန်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ မရှိကုန်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း
မရှိကုန်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊
မရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် မရှိသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း
မရှိသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊
မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ မရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း မရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ မရှိသည်
လည်း မဟုတ်သလောဟု (သင်)ငါ့ကိုမေးသော် သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်
နောက်၌ ရှိသည်လည်းမဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု ငါအယူရှိခဲ့လျှင်
သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း

မဟုတ်ဟု သင့်အား ငါဖြေရာ၏။ (သို့ရာတွင်) ဤသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါ မယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ”ဟု ပြောဆိုပါသည်။

၃၂။ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ ပစ်လွှင့်သော အယူကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ပစ်လွှင့်သော အယူကို ဖြေကြားပါ၏။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏—

“ဤသူကား ဤသမဏဗြာဟ္မဏတို့တွင် ပညာအမဲ့ဆုံး ဖြစ်၏။ အတွေဝေဆုံး ဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ပစ်လွှင့်သောအယူကို ဖြေကြားဘိသနည်း။ ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌နေသော သမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ့်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း”ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တ ပြောသောစကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၌ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၌ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ရှေးဦးစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရအပ်သော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

၃၃။ အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း မေးပါ၏။ အရှင်ဘုရား ဤများစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤအတတ်သည်တို့ကား အဘယ်နည်း—

“ဆင်စီးသူရဲများ မြင်းစီးသူရဲများ ရထားစီးသူရဲများ လေးသည်များ အောင်လံကိုင်များ စစ်ဆင်သူများ တစ်ဖက်စစ်တပ်သို့ ဝင်၍ ဦးခေါင်းများကို အတုံးအတစ် ဖြတ်တောက်သွားနိုင်သူများ (စစ်၌)ထူးချွန်ကျော်စောသော မင်းသားများ တစ်ဟုန်တည်းပြေးဝင် စစ်ထိုးနိုင်သူများ ဆင်ပြောင်ကြီး ကဲ့သို့သောသူရဲများ လွန်စွာရဲရင့်သူများ ချပ်ဝတ်သူရဲများ ကျွန်ယုံတော်များ ထမင်းချက်သူများ ဆတ္တာသည်များ ရေချိုးပေးသူများ စားဖိုသည်များ ပန်းကုံးသူများ ခဝါသည်များ ရက်ကန်းသည်များ ကျူထရံသည်များ အိုးထိန်းသည်များ ဂဏန်းတတ်သူများ လက်ချိုးရေတွက်တတ်သူများ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဤနှင့်အလားတူ များစွာသော အတတ်သည်တို့ ရှိပါကုန် သေး၏။ ထိုသူတို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော အတတ် ၏ အကျိုးကိုမိမိ၍ အသက်မွေးပါကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအတတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အမိအဖ တို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ သားမယားတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်)ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အထက်ဘုံ၌ ဖြစ်စေ တတ်သော နတ်ပြည်၌ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော မွန်မြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အလှူကို သမဏဗြာဟ္မဏတို့၌ တည်စေပါကုန်၏။ ဤ(အတတ်တို့၏အကျိုး)နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်ဘုရား”။

၃၄။ မင်းကြီး တတ်နိုင်ပါ၏။ မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးအံ့။ သင် နှစ်သက်သည့်အတိုင်း ထို(အမေး)ကို ဖြေလော့။ မင်းကြီး ထို(အရာ)ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။

ဤ(တိုင်းပြည်)၌ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကိုပြုလေ့ရှိသော

ချစ်ခင်ဖွယ်ကိုဆိုလေ့ရှိသော မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော အမှုလုပ် ကျွန်
ယောက်ျားသည် သင့်အား ရှိရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“အချင်းတို့ ကောင်းမှုတို့၏လားရာ ကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးသည်
အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွတကား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွတကား၊ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား
မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် လူပင်တည်း၊ ငါသည်လည်း လူပင်
တည်း၊ (သို့ရာတွင်)ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းကား
ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ နတ်ကဲ့သို့ ပျော်ရွှင်စံစားရ၏။ ငါမူကား
ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု
နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသော
မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော ထို(မင်း)၏ အမှုလုပ်ကျွန်ဖြစ်၏။ ငါသည်
ကောင်းမှုတို့ကိုပြုရမူ (ထိုမင်းကဲ့သို့) ဖြစ်ရာ၏။ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို
ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့
ဝင်ရောက်ရမူ ကောင်းလေစွ”ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး
အဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရာ၏။ ထိုသူသည်
ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ နှုတ်ဖြင့်
စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ အစားအဝတ်
မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်လျက် နေရာ၏။ ထို(အကြောင်း
အရာ)ကို သင့်အား မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် ဤသို့ လျှောက်ကြားကုန်
ရာ၏—

“မင်းမြတ် သိတော်မူပါလော့၊ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ
အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို
ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသော မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော
သင်(မင်းမြတ်)၏ အမှုလုပ် ကျွန်ယောက်ျားသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ပြီးလျှင်
ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်

ပါ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက်နေပါ၏။ စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ အစားအဝတ်မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်လျက်နေပါ၏” ဟု လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏။

ထိုသို့ လျှောက်ကြားလျှင် သင်(မင်းကြီး)သည် ဤသို့ ဆိုသင့်ပါမည် လော—

“အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားသည် ငါ့ထံ ပြန်လာစေလော့၊ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသော မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော အမှုလုပ်ကျွန်ပင် တစ်ဖန် ဖြစ်စေလော့” ဟု ဆိုသင့်ပါမည်လော။

၃၅။ ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ အရှင်ဘုရား၊ စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်တို့ကပင် ထိုသူကို ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကုန်ရာ၏။ ခရီးဦးကြိုလည်း ပြုကုန်ရာ၏။ ထိုင်ရန် နေရာကိုလည်း ပေးကုန်ရာ၏။ သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်း သူနာ၏အထောက် အပံ့ဖြစ်သော ဆေးအသုံးအဆောင်တို့ကို အလှူခံရန်လည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ ထိုသူအား တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လျက် လုံခြုံမှုကိုလည်း စီမံပေးကုန်ရာ၏ဟု လျှောက်၏။

၃၆။ မင်းကြီး ထို(အရာ)ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးသည် ရှိသလော မရှိသလော။

“ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးသည် ကေန်ရှိပါ၏ အရှင်ဘုရား”။

“မင်းကြီး ဤကား ငါသည် သင့်အား ရှေးဦးစွာပြသော မျက်မှောက် ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း”။

နှစ်ကြိမ်မြောက် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရအပ်သော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

၃၇။ အရှင်ဘုရား ဤအတူ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသေးသလော။

မင်းကြီး တတ်နိုင်ပါ၏။ မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍မေးအံ့။ သင်နှစ်သက်သည့်အတိုင်း ထိုအမေးကို ဖြေလော့။ မင်းကြီး ထို(အရာ)ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။ ဤ(တိုင်းပြည်)၌ အခွန်ကို ထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင်လယ်သမား ယောက်ျားသည် သင့်အား ရှိရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“အချင်းတို့ ကောင်းမှုတို့၏လားရာ ကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွတကား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်ပါပေစွတကား၊ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် လူပင်တည်း၊ ငါသည်လည်း လူပင်တည်း၊ (သို့ရာတွင်)ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် ဤအဇာတသတ်မင်းသည် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နတ်ကဲ့သို့ ပျော်ရွှင်စံစားရ၏။ ငါမူကား ထို(မင်း)၏ အခွန်ကိုထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင်လယ်သမားယောက်ျား ဖြစ်၏။ ငါသည် ကောင်းမှုတို့ကို ပြုရမူ (ထိုမင်းကဲ့သို့) ဖြစ်ရာ၏။ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရမူ ကောင်းလေစွ” ဟုအကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ နည်းသောဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ များသောဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ နည်းသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ များသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရာ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့်စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ အစားအဝတ်မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်လျက် နေရာ၏။ ထို(အကြောင်းအရာ)ကို သင့်အား မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် ဤသို့ လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏—

“မင်းမြတ် သိတော်မူပါလော့၊ အရှင်မင်းမြတ်၏ အခွန်ကို ထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင်လယ်သမားယောက်ျားသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ အစားအဝတ်မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ဖွဲ့လျော်လျက် နေပါ၏” ဟု လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏။

ထိုသို့ လျှောက်ကြားလျှင် သင်(မင်းကြီး)သည် ဤသို့ ဆိုသင့်ပါမည်လော—

“အချင်းတို့ ထိုယောက်ျားသည် ငါ့ထံ ပြန်လာစေလော့၊ အခွန်ကို ထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင်လယ်သမားပင် တစ်ဖန်ဖြစ်စေလော့” ဟု ဆိုသင့်ပါမည်လော။

၃၈။ အရှင်ဘုရား ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ။ စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်တို့ကပင် ထိုသူကို ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကုန်ရာ၏။ ခရီးဦးကြိုလည်း ပြုကုန်ရာ၏။ (ထိုင်ရန်) နေရာကိုလည်း ပေးကုန်ရာ၏။ သင်္ကန်းဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးအသုံးအဆောင်တို့ကို အလှူခံရန်လည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ ထိုသူအား တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လျက် လုံခြုံမှုကိုလည်း စီမံပေးကုန်ရာ၏။

၃၉။ “မင်းကြီး ထို(အရာ)ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးသည် ရှိသလော မရှိသလော”။

“ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးသည် ကေနိရှိပါ၏ အရှင်ဘုရား”။

“မင်းကြီး ဤကား ငါသည် သင့်အား နှစ်ကြိမ်မြောက်ပြသော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း”။

သာ၍ မွန်မြတ်သော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

၄၀။ အရှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ဤရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးကိုပြခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါသေးသလော။

မင်းကြီး တတ်နိုင်ပါ၏။ မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် နာကြားလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းလော့၊ ဟောကြားပေအံ့။

“ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား” ဟု ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

၄၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏—

မင်းကြီး ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရား တို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော အသိဉာဏ် ‘ဝိဇ္ဇာ’ အကျင့် ‘စရဏ’ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော လောကကို သိတော်မူသော ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့် အတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော် မူသော နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော (သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို) သိစေတော်မူသော ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ လောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် နတ်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်နှင့် တကွသော ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့နှင့်တကွသော မင်းများ လူများနှင့်တကွသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ မျက်မှောက်ပြုလျက် ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ကောင်းခြင်းရှိသော အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောတော်မူ၏။ အလုံးစုံပြည့်စုံသော စင်ကြယ်သော မြတ်သော အကျင့်ကို ပြတော်မူ၏။

၄၂။ ထိုတရားတော်ကို သူကြွယ်သည်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်သားသည်လည်းကောင်း၊ အခြားဇာတ် တစ်မျိုးမျိုး၌ဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း ကြားနာရ၏။ ထိုသူသည် ထိုတရားတော်ကို ကြားနာရ၍ မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်မှုကို ရ၏။ ထိုသူသည် ယုံကြည်မှုကို ရသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ ဆင်ခြင်၏—

“လူ့ဘောင်၌ နေရခြင်းသည် ကျဉ်းမြောင်း၏။ (ကိလေသာ)မြူထရာလမ်းကြောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်နှင့် တူ၏။ လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် ဤမြတ်သောအကျင့်ကို စင်စစ် ပြည့်စုံစွာ စင်စစ် စင်ကြယ်စွာ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူစွာ ကျင့်ခြင်းငှာ မလွယ်၊ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရမူ ကောင်းလေစွ” ဟု ဆင်ခြင်၏။

၄၃။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ နည်းသော ဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ များသော ဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ နည်းသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ များသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။

၄၄။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို စောင့်ထိန်းလျက် နေ၏။ အကျင့်‘အာစာရ’ ကျက်စားရာ‘ဂေါစရ’ နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အနည်းငယ်မျှသော အပြစ်တို့၌သော်လည်း ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိ၏။ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏။ ကောင်းသော ကာယကံ ဝစီကံနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိ၏။ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣန္ဒြေတို့၌ ပိတ်ထားသော တံခါးရှိ၏ (ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း၏)။ စားဖွယ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိ၏။ အောက်မေ့ခြင်း (သတိ) ဆင်ခြင်ခြင်း (သမ္မဇဉ်)နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရောင့်ရဲလွယ်၏။

ဓူဠသီလ

၄၅။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသနည်း။ မင်းကြီး ဤလောက၌ ရဟန်းသည် အသက်သတ်ခြင်းကို ပယ်၍ အသက်

သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ တုတ်ကို ချထားပြီးဖြစ်၏။ လက်နက်ကို ချထားပြီး ဖြစ်၏။ ရှက်ခြင်းရှိ၏။ သနားတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွား ကို လိုလားလျက်နေ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မပေးသည်ကို ယူခြင်းကိုပယ်၍ မပေးသည်ကိုယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ပေးသည်ကိုသာ ယူ၏။ ပေးသည်ကိုသာ အလိုရှိ၏။ မခိုးမဝှက် စင်ကြယ်သော ကိုယ်ဖြင့် နေ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မမြတ်သော အကျင့်ကိုပယ်၍ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိ။ ရွာသူတို့၏ အလေ့ဖြစ်သော မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မမှန်ပြောခြင်းကိုပယ်၍ မမှန်ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ မှန်သော စကားချင်း ဆက်စပ်စေ၏။ တည်သော စကားရှိ၏။ ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိ၏။ လောကကို လှည့်စားတတ်သူ မဟုတ်။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

ကုန်းစကားကို ပယ်၍ ကုန်းစကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ (ထိုသူတို့နှင့်) ဤသူတို့ ကွဲပြားခြင်းငှာ ထိုသူတို့ထံ၌ မပြောတတ်။ ထိုသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ (ဤသူတို့နှင့်) ထိုသူတို့ ကွဲပြားခြင်းငှာ ဤသူတို့ထံ၌ မပြောတတ်။ ဤသို့ ကွဲပြားသူတို့ကိုလည်း စေ့စပ်တတ်၏။ ညီညွတ်သူတို့ကို လည်း အားပေးတတ်၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ ပျော်ပိုက်၏။ ညီညွတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏။ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

ကြမ်းသော စကားကိုပယ်၍ ကြမ်းသောစကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ အကြင် စကားသည် အပြစ်ကင်း၏။ နားချမ်းသာ၏။ နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ နှလုံးသို့ သက်၏။ ယဉ်ကျေး၏။ လူအများ နှစ်သက်၏။ လူအများ နှစ်ခြိုက်၏။ ထိုသို့သဘော ရှိသော စကားကိုသာ ဆို၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

ပြန်ဖျင်းသော စကားကို ပယ်၍ ပြန်ဖျင်းသော စကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။
 (သင့်သော)အခါ၌သာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဟုတ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အကျိုးနှင့်
 စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ တရားနှင့်စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အဆုံးအမ
 နှင့် စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ (သင့်သော)အခါ၌ အကြောင်းနှင့် တကွသော
 အပိုင်းအခြားရှိသော အစီးအပွားနှင့်စပ်သော မှတ်သားလောက်သော စကား
 ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ပ။

ဆွမ်းတစ်နပ်သာ စားလေ့ရှိ၏။ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ နေလွဲ
 စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း (သူတော်ကောင်း
 တရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ)ကြည့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ပန်းပန်ခြင်း
 နံ့သာခြယ်ခြင်း နံ့သာပျောင်းလိမ်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ မြင့်သောနေရာ မြတ်
 သောနေရာမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကောက်စိမ်းကို
 ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ မိန်းမအို
 မိန်းမပျိုကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားကို ခံယူခြင်းမှ
 ရှောင်ကြဉ်၏။ ဆိတ်နှင့်သိုးကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကြက်ဝက်ကို ခံယူခြင်း
 မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဆင် နွား မြင်း မြည်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ လယ်နှင့်
 ယာကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ တမန်အမှု အစေအပါးအမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်း
 မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဝယ်မှုရောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ
 ခြင်္တယ်တိုင်းတာ စဉ်းလဲခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ဖြားခြင်း
 အတုပြု၍ လိမ်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဖြတ်ခြင်း
 သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း (ခရီးသွားတို့ကို) လုယက်ခြင်း (ရွာနိဂုံးတို့ကို) ဖျက်ဆီး
 ခြင်း ဓားပြတိုက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေ
 တည်း။

စူဠသီလ ပြီး၏။

မဇ္ဈိမသီလ

၄၆။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော မျိုးစေ့ အပေါင်း အပင်အပေါင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ အမြစ်မျိုးစေ့ ပင်စည်မျိုးစေ့ အဆစ်မျိုးစေ့ အညွန့်မျိုးစေ့ ငါးခုမြောက် အစေ့မျိုးစေ့တို့တည်း၊ (ရဟန်းသည်)ဤသို့သော မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၄၇။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော သိုမှီး သုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ဆွမ်းကို သိုမှီးခြင်း အဖျော်ကို သိုမှီးခြင်း အဝတ်ကို သိုမှီးခြင်း ယာဉ်ကို သိုမှီးခြင်း အိပ်ရာကို သိုမှီးခြင်း နံ့သာကို သိုမှီးခြင်း (အခြား) စားသုံးဖွယ်ကို သိုမှီးခြင်းတို့ တည်း၊ (ရဟန်းသည်)ဤသို့သော သိုမှီးသုံးဆောင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၄၈။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော (သူတော် ကောင်းတရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ)ကြည့်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း သဘင်ပွဲ စာဟောပွဲ လက်ဝါးတီးပွဲ ကြေးနင်း ခွက်ခွင်းစသည် တီးပွဲ စည်တီးပွဲ ပန်းချီပြပွဲ သံလုံး ကစားပွဲ ဝါးထောင်၍ကစားပွဲ အရိုးဆေးပွဲ ဆင်တိုက်ပွဲ မြင်းတိုက်ပွဲ ကျွဲတိုက်ပွဲ နွားတိုက်ပွဲ ဆိတ်တိုက်ပွဲ သိုးတိုက်ပွဲ ကြက်တိုက်ပွဲ ငုံးတိုက်ပွဲ တုတ်သိုင်းပွဲ လက်ဝှေ့ထိုးပွဲ လက်ပမ်းလုံးပွဲ စစ်ထိုးပွဲ စစ်သည် စစ်ဆေးပွဲ စစ်ဆင်ပွဲ စစ်အင်ကျင်းပွဲတို့တည်း၊ (ရဟန်းသည်)ဤသို့သော (သူတော်ကောင်း တရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ)ကြည့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၄၉။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော လောင်းကစားခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ် နည်း၊ ရှစ်ကွက်ကျားကစားခြင်း ဆယ်ကွက်ကျားကစားခြင်း ကောင်းကင်ကျား ကစားခြင်း ဖိုးလမင်းကျားကစားခြင်း ဖယ်တောက်ကစားခြင်း အန်ကစားခြင်း ကျည်းသားရိုက်ကစားခြင်း စုတ်ခတ်ရေးကစားခြင်း ဂေါလီကစားခြင်း ပီပီ မှုတ်ကစားခြင်း ထွန်ငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း ကျွမ်းထိုးကစားခြင်း စကြာဖြင့် ကစားခြင်း ခြင်ခွက်ငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း ရထားငယ်ဖြင့် ကစားခြင်း လေးငယ်ဖြင့် ကစားခြင်း အက္ခရာဂုဏ်ကစားခြင်း စိတ်အကြံဖော်တမ်း ကစားခြင်း ကျိုးယောင် ကန်းယောင်ပြု၍ ကစားခြင်းတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော မေ့လျော့ ကြောင်းဖြစ်သော လောင်းကစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း ၏ သီလပေတည်း။

၅၀။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော မြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာကို သုံးစွဲခြင်းပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ မြင့်လွန်းသောနေရာ ပလ္လင် မွေးရှည် ကော်ဇောကြီး ဆန်း ကြယ်သော သားမွေးအခင်း ဖြူသော သားမွေးအခင်း ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွေးအခင်း လဲသွတ်အခင်း ရုပ်ပုံခြယ်သားမွေးအခင်း နှစ်ဖက်မွေးရှိအခင်း တစ်ဖက်မွေးရှိ အခင်း ရွှေချည်ထိုးအခင်း ပိုးချည်အခင်း သားမွေးခင်းကြီး ဆင်ကုန်းနီး မြင်းကုန်းနီး ရထားခင်းနီး သစ်နက်ရေအခင်း ဝံပိုင်ရေ အခင်းမြတ် (နီသော) မျက်နှာကြက်နှင့် အုံးနီနှစ်ဖက်ရှိ နေရာတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၁။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော လိမ်းခြယ်

ခြင်း ဆင်ယင်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊
 (နံ့သာဖြင့်) ပွတ်သပ်ခြင်း (ဆီဖြင့်) ဆုပ်နယ်ခြင်း (နံ့သာဖြင့်) ရေချိုးခြင်း
 (လက်ရုံးကြီးထွားရန်) ထုရိုက်ခြင်း မှန်ကြည့်ခြင်း မျက်စဉ်းဆေးခြယ်ခြင်း
 ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာခြယ်ခြင်း နံ့သာပျောင်းလိမ်းကျံခြင်း မျက်နှာကိုခြယ်ခြင်း
 မျက်နှာကိုလိမ်းကျံခြင်း လက်ဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း သျှောင်ထုံးခြင်း
 လက်ကိုင်တုတ်ဆောင်ခြင်း ကျည်တောက်လွယ်ခြင်း သန်လျက် ဆောင်ခြင်း
 (ဆန်းကြယ်သော) ထီးကို ဆောင်းခြင်း ဆန်းကြယ်သော ဖိနပ်ကိုစီးခြင်း
 သင်းကျစ်ဖွဲ့ခြင်း ပတ္တမြားဆံကျင်ထိုးခြင်း သားမြီးယပ်ဆောင်ခြင်း အမြိတ်
 ရှည်ဝတ်ဖြူတို့ကို ဝတ်ခြင်းတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့ လိမ်းခြယ်ခြင်း
 ဆင်ယင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၂။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍
 လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော ဖီလာ
 စကားကို ပြောလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ မင်းနှင့်
 စပ်သောစကား ခိုးသူနှင့်စပ်သောစကား အမတ်ကြီးနှင့်စပ်သောစကား
 စစ်သည်နှင့်စပ်သောစကား ကြောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား စစ်ထိုးခြင်းနှင့်
 စပ်သောစကား စားဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား သောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား
 အဝတ်နှင့်စပ်သောစကား အိပ်ရာနှင့်စပ်သောစကား ပန်းနှင့်စပ်သောစကား
 နံ့သာနှင့်စပ်သောစကား ဆွေမျိုးနှင့်စပ်သောစကား ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကား
 ရွာနှင့်စပ်သောစကား နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကား မြို့နှင့်စပ်သောစကား
 နယ်နှင့်စပ်သောစကား မိန်းမနှင့်စပ်သောစကား ယောက်ျားနှင့်စပ်သောစကား
 သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကား လမ်းနှင့်စပ်သောစကား ရေခပ်ဆိပ်နှင့်
 စပ်သောစကား သေလွန်သူနှင့်စပ်သောစကား အထွေထွေနှင့်စပ်သောစကား
 လောက(အကြောင်း)နှင့်စပ်သောစကား သမုဒ္ဒရာ(အကြောင်း)နှင့်စပ်သောစကား
 ကြီးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကားတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်)
 ဤသို့သော ဖီလာစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း
 ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၃။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော အငြင်းစကားကို ပြောလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ သင်သည် ဤဓမ္မဝိနယကို မသိ၊ ငါသည် ဤဓမ္မဝိနယကိုသိ၏။ သင်သည် ဤဓမ္မဝိနယကို အသို့ သိနိုင်အံ့နည်း။ သင်သည် မှားသော အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါသည် မှန်သော အကျင့်ရှိသူဖြစ်၏။ ငါ၏စကားသည် စေ့စပ်၏။ သင်၏စကားသည် မစေ့စပ်။ သင်သည် ရှေးဦး ဆိုသင့်သည်ကို နောက်မှ ဆို၏။ နောက်မှ ဆိုသင့်သည်ကို ရှေးဦးဆို၏။ သင်၏ ကြာမြင့်စွာ လေ့လာထားသော စကားသည် (သင့်ဆီသို့) ပြန်လှည့်၍ တည်လေပြီ။ သင့်အယူ၌ ရှိသော အပြစ်ကို ငါတင်ပြပြီ။ သင်အရေးနိမ့်ပြီ။ (ငါ တင်ပြသော) အပြစ်မှ လွတ်မြောက်ရန် ရှာကြံချေဦးလော့၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်လျှင်လည်း (ယခုပင်) ဖြေရှင်းလော့၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော အငြင်းစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၄။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် တမန်အမှု အစေအပါး အမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ မင်းတို့၏ အမတ်ကြီးတို့၏ မင်းမျိုးတို့၏ ပုဏ္ဏားတို့၏ သူကြွယ်တို့၏ လုလင်ပျိုတို့၏ ဤအရပ်မှ (ထိုအရပ်သို့) သွားလော့၊ ထိုအရပ်မှ (ဤအရပ်သို့) လာလော့၊ ဤသည်ကို (ဤအရပ်မှ) ဆောင်သွားလော့၊ ဤသည်ကို (ထိုအရပ်မှ) ဆောင်ခဲ့လော့ဟူသော အမှုတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော တမန်အမှု အစေအပါးအမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၅။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် (လာဘ်အလိုငှာ) အံ့ဖွယ်လည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ မြှောက်ပင့်၍လည်း ပြောကုန်၏။ အရိပ်အခြည်လည်း

ပြုကုန်၏။ အတင်းအကျပ်လည်း ပြုကုန်၏။ လာဘ်ဖြင့် လာဘ်ကိုလည်း ရှာမှီးကုန်၏။ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော (လာဘ်အလိုငှာ) အံ့ဖွယ်ဖြစ်စေခြင်း မြှောက်ပင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မဇ္ဈိမသီလ ပြီး၏။

မဟာသီလ

၅၆။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ အင်္ဂကျမ်း နိမိတ်ကျမ်း ဥပ္ပါတကျမ်း အိပ်မက်ကျမ်း လက္ခဏာကျမ်း ကြွက်ကိုက်ကျမ်း မီးပူဇော်ခြင်း ယောက်မဖြင့်ပူဇော်ခြင်း ဖွဲဖြင့်ပူဇော်ခြင်း ဆန်ကွဲဖြင့်ပူဇော်ခြင်း ဆန်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း ထောပတ်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း ဆီဖြင့်ပူဇော်ခြင်း ခံတွင်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်း သွေးဖြင့်ပူဇော်ခြင်း အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတတ် မြေကြန်အတတ် မင်းမှုရေးရာအတတ် ဘေးငြိမ်းခြင်းကို ပြုသောအတတ် ဖုတ်တစ္ဆေအတတ် မြေအိမ်၌ သင်ယူရသောအတတ် မြွေအတတ် အဆိပ်အတတ် ကင်းမြီးကောက်အတတ် ကြွက်ခဲနာကုအတတ် ငှက်သံအတတ် ကျီးသံအတတ် အသက်ဟောအတတ် မြားလွဲအတတ် သားမြည်သံအတတ် ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၇။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ ကျောက်မျက်လက္ခဏာ အဝတ်အထည်လက္ခဏာ တုတ်

တောင်ဝှေးလက္ခဏာ ဓားလက္ခဏာ သန်လျက်လက္ခဏာ မြားလက္ခဏာ
 လေးလက္ခဏာ (ကြွင်းသော) လက်နက်လက္ခဏာ မိန်းမလက္ခဏာ ယောက်ျား
 လက္ခဏာ သတို့သားလက္ခဏာ သတို့သမီးလက္ခဏာ ကျွန်ယောက်ျားလက္ခဏာ
 ကျွန်မိန်းမလက္ခဏာ ဆင်လက္ခဏာ မြင်းလက္ခဏာ ကျွဲလက္ခဏာ နွားလား
 လက္ခဏာ နွားလက္ခဏာ ဆိတ်လက္ခဏာ သိုးလက္ခဏာ ကြက်လက္ခဏာ
 ငုံးလက္ခဏာ ဖွတ်လက္ခဏာ အထွတ်‘ကဏ္ဍိကာ’လက္ခဏာ လိပ်လက္ခဏာ
 သားကောင်လက္ခဏာ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော အသက်
 မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်
 ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၈။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍
 လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေး
 မှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား
 အဘယ်နည်း။ မင်းတို့ (စစ်)ထွက်လတ္တံ့. မင်းတို့ (စစ်)ပြန်လာလတ္တံ့.
 ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်)တက်လတ္တံ့. ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်)ဆုတ်လတ္တံ့. ပြည်ပ
 မင်းတို့ (စစ်)တက်လတ္တံ့. ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်)ဆုတ်လတ္တံ့. ပြည်တွင်းမင်းတို့
 (စစ်)အောင်လတ္တံ့. ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်)ရှုံးလတ္တံ့. ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်)အောင်
 လတ္တံ့. ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်)ရှုံးလတ္တံ့. ဤသို့ ဤမင်း စစ်နိုင်လတ္တံ့. ဤမင်း
 စစ်ရှုံးလတ္တံ့. ဟူသော အတတ်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော အသက်မွေး
 မှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်၏။
 ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၅၉။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍
 လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှု
 ဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား
 အဘယ်နည်း။ လကြတ်လတ္တံ့. နေကြတ်လတ္တံ့. နက္ခတ်ကြတ်လတ္တံ့. လနေတို့
 လမ်းမှန်သွားလတ္တံ့. လနေတို့ လမ်းလွဲသွားလတ္တံ့. နက္ခတ်တို့ လမ်းမှန်

သွားလတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းလွဲသွားလတ္တံ့၊ ဥက္ကာကျလတ္တံ့၊ ကြိတ်ထွက်လတ္တံ့၊
 ငလျင်လှုပ်လတ္တံ့၊ မိုးထစ်ကြိုးလတ္တံ့၊ လနေ နက္ခတ်တို့တက်ခြင်း သက်ခြင်း
 မှေးမှိန်ခြင်း တောက်ပခြင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ လကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုး
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ နေကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ် ကြတ်ခြင်း
 ကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းမှန်သွားခြင်းကြောင့် ဤသို့
 အကျိုးဖြစ် လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းလွဲသွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊
 နက္ခတ်တို့ လမ်းမှန်သွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့
 လမ်းလွဲသွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥက္ကာကျခြင်းကြောင့် ဤသို့
 အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ကြိတ်ထွက်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ငလျင်
 လှုပ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ မိုးထစ်ကြိုးခြင်းကြောင့် ဤသို့
 အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လနေ နက္ခတ်တို့ တက်ခြင်း သက်ခြင်း မှေးမှိန်ခြင်း တောက်ပ
 ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်)
 မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာ အတတ်ဖြင့် (အသက်မွေး
 ခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်၏၊ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၆၀။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍
 လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှု
 ဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏၊ ဤသည်တို့ကား
 အဘယ်နည်း၊ မိုးကောင်းလတ္တံ့၊ မိုးခေါင်လတ္တံ့၊ ဝပြောလတ္တံ့၊ ခေါင်းပါးလတ္တံ့၊
 ငြိမ်းချမ်းလတ္တံ့၊ ဘေးများလတ္တံ့၊ ရောဂါများလတ္တံ့၊ ရောဂါကင်းလတ္တံ့၊
 လက်ချိုးရေခြင်းအတတ် ဂဏန်းအတတ် သင်္ချာအတတ် ကဗျာအတတ်
 လောကာယတကျမ်းအတတ် ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော
 အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့်(အသက်မွေးခြင်း)မှ
 ရှောင်ကြဉ်၏၊ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၆၁။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍
 လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေး

မူဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာ အတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ သတို့သမီးဆောင်ယူ၍ ထိမ်းမြားခြင်း သတို့သမီးပေး၍ ထိမ်းမြားခြင်း စေ့စပ်ပေးခြင်း ကွာရှင်းပေးခြင်း ဥစ္စာသိမ်းဆည်းစေခြင်း ဥစ္စာဖြန့်ဖြူးစေခြင်း ကျက်သရေတိုးစေခြင်း ကျက်သရေယုတ်စေခြင်း ကိုယ်ဝန်မတည်မြဲသည်ကို တည်မြဲစေခြင်း လျှာခိုင်စေခြင်း မေးခိုင်စေခြင်း လက်ဟန်မန္တန်စုတ်ခြင်း နားပင်းမန္တန်စုတ်ခြင်း မှန်၌ နတ်သွင်း၍ မေးခြင်း သတို့သမီး၌နတ်သွင်း၍ မေးခြင်း နတ်မေးခြင်း နေကို လုပ်ကျွေးခြင်း ဗြဟ္မာကို လုပ်ကျွေးခြင်း ခံတွင်းမှ မီးတောက်စေခြင်း သိရိနတ်သမီးကို ပင့်ခေါ်စေခြင်း ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော အသက်မွေးမူဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၆၂။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အရှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမူဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ နတ်ကိုးကွယ်ခြင်း တောင်းဆိုပြည့်၍ နတ်ပူဇော်ခြင်း ဖုတ်တစ္ဆေအတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း မြေအိမ်၌နေ၍ သင်အပ်သောအတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း (ပဏ္ဍုက်ကို)ယောက်ျားဖြစ်စေခြင်း (ယောက်ျားကို) ပဏ္ဍုက်ဖြစ်စေခြင်း မြေကြန်အတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း ဆောက်လုပ်မည့်မြေရာ၌ အစီအရင်ပြုခြင်း ခံတွင်းဆေးခြင်း ရေချိုးစေခြင်း မီးပူဇော်ခြင်း ပျို့အန်စေခြင်း ဝမ်းသက်စေခြင်း (သလိပ်စသည့် ဒေါသတို့ကို) အထက်သို့ လှန်စေခြင်း အောက်သို့လျှောစေခြင်း ဦးခေါင်းမှ(သွေးစသော ဒေါသတို့ကို) ထွက်စေခြင်း နားဆီချက်ခြင်း မျက်စဉ်းဆီချက်ခြင်း နှာနှုတ်ခြင်း ထက်သောမျက်စဉ်းဆေးဖော်ခြင်း အေးသော မျက်စဉ်းဆေးဖော်ခြင်း တိမ်သလာကို ဆေးကုခြင်း ခွဲစိတ်ကုသခြင်း သူငယ်နှာဆေးကုခြင်း မူလဆေးတို့ကိုပေးခြင်း အနာဆေးတို့ကို (ကပ်ခြင်း)ခွာခြင်း ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော အသက်မွေးမူဖြစ်သော ဤသို့သော ဖိလာအတတ်ဖြင့်(အသက်မွေးခြင်း)မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

၆၃။ မင်းကြီး စင်စစ်မူကား ဤသို့ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ သီလစောင့်ထိန်းခြင်းနှင့်စပ်၍ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရ၊ မင်းကြီး အဘိသိက် သွန်းပြီးသော ရန်သူကိုပယ်ပြီးသော မင်းသည် ရန်သူနှင့်စပ်၍ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရသကဲ့သို့ ဤအတူ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သီလစောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် စပ်၍ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကိုမတွေ့မမြင်ရ၊ ထိုရဟန်းသည် ဤမြတ်သော သီလအစုနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မိမိသန္တာန်၌ အပြစ်ကင်းသော ချမ်းသာကို ခံစား၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် သီလနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

မဟာသီလ ပြီး၏။

ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်း

၆၄။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် ဣန္ဒြေတို့၌ ပိတ်ထားသော တံခါးရိုသနည်း ‘ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းသနည်း’၊ မင်းကြီး ဤလောက၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်း‘ရူပါရုံ’ကို မြင်သော် (မိန်းမယောက်ျား စသော)သဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့မရှိ၊ (လက်ခြေစသော အင်္ဂါ ပြုံးဟန် ရယ်ဟန်စသော အမူအရာ) အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့မရှိ၊ (အကယ်၍) စက္ခုဣန္ဒြေကို မစောင့်စည်းဘဲနေလျှင် ယင်း(စက္ခုဣန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော) အကြောင်းကြောင့် မက်မောခြင်း‘အဘိဇ္ဈာ’ နှလုံးမသာခြင်း ‘ဒေါမနဿ’ဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် ထိုမစောင့်စည်း သူကို လိုက်၍ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ (ထို့ကြောင့် ရဟန်းသည်) ထိုစက္ခုဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းငှာ ကျင့်၏။ စက္ခုဣန္ဒြေကို စောင့်စည်း၏။ စက္ခုဣန္ဒြေ၌ စောင့်စည်း ခြင်းသို့ ရောက်၏။

နားဖြင့် အသံ ‘သဒ္ဓါရုံ’ ကို ကြားသော်။ပ။

နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ ‘ဂန္ဓာရုံ’ ကို နှမ်းသော်။ပ။

လျှာဖြင့် အရသာ ‘ရသာရုံ’ ကို လျက်သော်။ပ။

ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ ‘ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ’ ကို ထိသော်။ပ။

စိတ်ဖြင့် သဘော‘ဓမ္မာရုံ’ကို သိသော် (မိန်းမ ယောက်ျား စသော) သဏ္ဍာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့ မရှိ၊ (လက်ခြေစသောအင်္ဂါ ပြုံးဟန် ရယ်ဟန် စသော အမူအရာ) အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့မရှိ၊ (အကယ်၍) မနိန္ဒြေကို မစောင့်စည်းဘဲနေလျှင် ယင်း(မနိန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် မက်မောခြင်း‘အဘိဇ္ဈာ’ နှလုံးမသာခြင်း‘ဒေါမနဿ’ဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် ထိုမစောင့်စည်းသူကို လိုက်၍ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ (ထို့ကြောင့် ရဟန်းသည်) ထိုမနိန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းငှာ ကျင့်၏။ မနိန္ဒြေကို စောင့်စည်း၏။ မနိန္ဒြေ၌ စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်၏။

ထို(ရဟန်း)သည် ဤမြတ်သော ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မိမိသန္တာန်၌ (ကိလေသာနှင့်) မရောသော ချမ်းသာကို ခံစား၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် ဣန္ဒြေတို့၌ ပိတ်ထားသော တံခါး ရှိပေ၏ ‘ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းပေ၏’။

အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဆင်ခြင်ခြင်း

၆၅။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် အောက်မေ့ခြင်း‘သတိ’ ဆင်ခြင်ခြင်း‘သမ္ပဇဉ်’ နှင့် ပြည့်စုံသနည်း၊ မင်းကြီး ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ရှေ့သို့ တက်ရာ နောက်သို့ ဆုတ်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ တူရူကြည့်ရာ တစောင်းကြည့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ ကွေးရာ ဆန့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ ဒုကုဋ် သပိတ် သင်္ကန်းကိုဆောင်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ စားရာ သောက်ရာ ခဲရာ လျက်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စွန့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ သွားရာ ရပ်ရာ ထိုင်ရာ အိပ်ရာ နိုးရာ ပြောရာ ဆိတ်ဆိတ်နေရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် အောက်မေ့ခြင်း‘သတိ’ ဆင်ခြင်ခြင်း‘သမ္ပဇဉ်’ နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း

၆၆။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် ရောင့်ရဲလွယ်သနည်း၊ မင်းကြီး ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ကိုယ်ကို မျှတစေနိုင်ရုံသော သင်္ကန်းဖြင့် ဝမ်းကို မျှတစေနိုင်ရုံသော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ ထိုရဟန်းသည် သွားလေ ရာရာသို့ (ကိုယ်နှင့်အတူပါမြဲ ပရိက္ခရာမျှသာရှိသဖြင့်) တစ်ပါတည်း ယူပြီးဖြစ်၍ သာလျှင် သွား၏။ မင်းကြီး အတောင်ရှိသော ငှက်သည် ပျံလေရာရာသို့ မိမိအတောင်သာ ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပျံသကဲ့သို့ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ကိုယ်ကိုမျှတစေနိုင်ရုံသော သင်္ကန်းဖြင့် ဝမ်းကိုမျှတစေနိုင်ရုံသော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ ထိုရဟန်းသည် သွားလေရာရာသို့ (ကိုယ်နှင့်အတူပါမြဲ ပရိက္ခရာ မျှသာ ရှိသဖြင့်) တစ်ပါတည်း ယူပြီးဖြစ်၍သာလျှင် သွား၏။ မင်းကြီး ရဟန်း သည် ဤသို့လျှင် ရောင့်ရဲလွယ်ပေ၏။

နိဝရဏတရားငါးပါးကို ပယ်ခြင်း

၆၇။ ထို (ရဟန်း)သည် ဤမြတ်သော သီလအစုနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဤမြတ်သော ဣန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဤမြတ်သော အောက်မေ့ခြင်း ‘သတိ’ ဆင်ခြင်ခြင်း ‘သမ္ပဇဉ်’နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဤမြတ်သော ရောင့်ရဲခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း အိပ်ရာနေရာကို မှီဝဲ၏။ တောကို သစ်ပင်ရင်းကို တောင်ကို ချောက်ကို တောင်ခေါင်းကို သင်္ချိုင်းကို တောအုပ်ကို လွင်ပြင်ကို ကောက်ရိုးပုံကို မှီဝဲ၏။

ထို(ရဟန်း)သည် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ခဲ့၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေပြီးလျှင် ကိုယ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာထား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု သတိကို ဖြစ်စေလျက် ထိုင်၏။

၆၈။ ထိုရဟန်းသည် (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးဟူသော) လောက၌ မက်မောခြင်း ‘အဘိဇ္ဈာ’ကို ပယ်၍ မက်မောခြင်း ‘အဘိဇ္ဈာ’ကင်းသော စိတ်ဖြင့် နေ၏။ မက်မောခြင်း‘အဘိဇ္ဈာ’မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ ပျက်စီးစေလိုသော ဒေါသကို ပယ်၍ မပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏

အစီးအပွားကို လိုလားလျက် နေ၏။ ပျက်စီးစေလိုသော ဒေါသမှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း‘ထိနမိဒ္ဓ’ကို ပယ်၍ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း ‘ထိနမိဒ္ဓ’မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက် အလင်းရောင်ကို မှတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း‘ထိနမိဒ္ဓ’မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ ပျံ့လွင့်ခြင်း‘ဥဒ္ဓစ္စ’ နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း‘ကုက္ကုစ္စ’ကို ပယ်၍ မိမိသန္တာန်၌ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ပျံ့လွင့်ခြင်း‘ဥဒ္ဓစ္စ’ နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း‘ကုက္ကုစ္စ’မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ ယုံမှားခြင်း‘ဝိစိကိစ္ဆာ’ကို ပယ်၍ ယုံမှားခြင်း‘ဝိစိကိစ္ဆာ’ကို လွန်မြောက်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့၌ သို့လော သို့လော မရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ယုံမှားခြင်း‘ဝိစိကိစ္ဆာ’မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။

၆၉။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောက်ျားသည် ကြွေးယူ၍ အလုပ်တို့ကို လုပ်ကိုင်ရာ၏။ ထိုသူ၏ အလုပ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးကုန်ရာ၏။ ထိုသူသည် အဟောင်း ဖြစ်သော ကြွေးရင်းတို့ကိုလည်း ဆပ်ရာ၏။ ထိုသူအား သားမယား ကျွေးမွေးရန် အလို့ငှာ အမြတ်လည်း ကျန်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ငါသည် ရှေးက ကြွေးယူ၍ အလုပ်တို့ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ ထိုငါ၏ အလုပ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးခဲ့ကုန်၏။ ငါသည် အဟောင်းဖြစ်သော ကြွေးရင်းတို့ ကိုလည်း ဆပ်ခဲ့ရ၏။ ငါ့အား သားမယား ကျွေးမွေးရန်အလို့ငှာ အမြတ်လည်း ကျန်သေး၏” ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို(ကြွေးကင်းခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

၇၀။ မင်းကြီး ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား အနာရောဂါရှိသော ဆင်းရဲနိပ်စက် ခံရသော ပြင်းစွာ မကျန်းမာသော ယောက်ျားသည် ရှိရာ၏။ ထိုသူ၌ ထမင်းကို လည်း စားလိုစိတ် မရှိရာ၊ ထိုသူ၏ ကိုယ်၌ အားလည်း မရှိရာ၊ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုအနာရောဂါမှ လွတ်ရာ၏။ ထိုသူ၌ ထမင်းကိုလည်း စားလိုစိတ် ရှိရာ၏။ ထိုသူ၏ ကိုယ်၌ အားလည်း ရှိရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ် ရာ၏—

“ငါသည် ရှေးက အနာရောဂါရှိသော ဆင်းရဲ နှိပ်စက်ခံရသော ပြင်းစွာ မကျန်းမာသောသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါ၌ ထမင်းကိုလည်း စားလိုစိတ် မရှိခဲ့၊ ငါ၏ ကိုယ်၌ အားလည်း မရှိခဲ့၊ ထိုငါသည် ယခုအခါ ထိုအနာရောဂါမှ လွတ်ခဲ့၏။ ငါ၌ ထမင်းကိုလည်း စားလိုစိတ်ရှိ၏။ ငါ၏ကိုယ်၌ အားလည်း ရှိ၏”ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို(အနာကင်းခြင်း)အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

၇၁။ မင်းကြီး ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား နောင်အိမ်၌ နောင်ဖွဲ့ခံရသော ယောက်ျားသည် ရှိရာ၏။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုနောင်အိမ်မှ ဘေးကင်းလျက် ချမ်းသာစွာ လွတ်ရာ၏။ ထိုသူအား စည်းစိမ်အနည်းငယ်မျှ ပျက်စီးခြင်း မရှိရာ၊ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ငါသည် ရှေးက နောင်အိမ်၌ နောင်ဖွဲ့ခံရ၏။ ထိုငါသည် ယခုအခါ ထိုနောင်အိမ်မှ ဘေးကင်းလျက် ချမ်းသာစွာ လွတ်ခဲ့၏။ ငါ့အား စည်းစိမ် အနည်းငယ်မျှ ပျက်စီးခြင်းလည်း မရှိ”ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို(နောင်အိမ်မှလွတ်ခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

၇၂။ မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား (မိမိကိုယ်ကို) မိမိမစိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့ စိုးပိုင်သော အလိုရှိရာသို့ မသွားနိုင်သော ကျွန်ယောက်ျားသည် ရှိရာ၏။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ရာ၏။ (မိမိကိုယ်ကို) မိမိမစိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့ မစိုးပိုင်သော အလိုရှိရာသို့ သွားနိုင်သော လွတ်လပ်သူ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ငါသည် ရှေးက မိမိကိုယ်ကို မိမိမစိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့ စိုးပိုင် သော အလိုရှိရာသို့ မသွားနိုင်သော ကျွန်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုငါသည် ယခု ထိုကျွန် အဖြစ်မှ လွတ်ခဲ့၏။ (မိမိကိုယ်ကို) မိမိ စိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့ မစိုးပိုင်သော အလိုရှိရာသို့ သွားနိုင်သော လွတ်လပ်သူဖြစ်၏”ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို(လွတ်လပ်သူဖြစ်ခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

၇၃။ မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား ယောက်ျားသည် အစာခေါင်းပါးသော ဘေးရန်ရှိသော ရှည်ဝေးသော ခရီးခဲကို ဥစ္စာအသုံးအဆောင်နှင့်တကွ သွားရာ၏။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုခရီးခဲကို ချမ်းသာစွာ လွန်မြောက်၍ ငြိမ်းချမ်းသော ဘေးမရှိသော ရွာသို့ ရောက်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ငါသည် ရှေးက အစာခေါင်းပါး၍ ဘေးရန်ရှိသော ရှည်ဝေးသော ခရီးခဲကို ဥစ္စာအသုံးအဆောင်နှင့်တကွ သွားခဲ့၏။ ထိုငါသည် ယခုအခါ ထိုခရီးခဲကို ချမ်းသာစွာ လွန်မြောက်၍ ငြိမ်းချမ်းသော ဘေးမရှိသော ရွာသို့ ရောက်ခဲ့၏” ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို(ငြိမ်းချမ်းရာသို့ ရောက်ခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

၇၄။ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ကြွေးကဲ့သို့ အနာရောဂါကဲ့သို့ နှောင်အိမ်ကဲ့သို့ ကျွန်အဖြစ်ကဲ့သို့ ရှည်ဝေးသော ခရီးခဲကဲ့သို့ မိမိ၌ မပယ်ရသေးကုန်သော ဤအပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ တရား ငါးပါးတို့ကို ကောင်းစွာမြင်၏။

၇၅။ မင်းကြီး ကြွေးကင်းခြင်းကဲ့သို့ အနာရောဂါ ကင်းခြင်းကဲ့သို့ နှောင်အိမ်မှ လွတ်ခြင်းကဲ့သို့ လွတ်လပ်သူ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းရာအရပ်သို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် မိမိ၌ ဤအပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ တရား ငါးပါးတို့ကို ပယ်ပြီးဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာမြင်၏။

၇၆။ မိမိ၌ ဤအပိတ်အပင် ‘နီဝရဏ’ တရားငါးပါး ပယ်ပြီးဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာမြင်သော ထိုရဟန်းအား ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ဝမ်းမြောက်သော ရဟန်းအား နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ သည် ဖြစ်၏။ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏ ကိုယ်သည် ငြိမ်းအေး၏။ ငြိမ်းအေးသော ကိုယ်ရှိသော ရဟန်းသည် ချမ်းသာကို ခံစား၏။ ချမ်းသာသော ရဟန်း၏ စိတ်သည် တည်ကြည်၏။

ပထမဈာန် ရဟန်းပြစ်ကျိုး

၇၇။ ထို(ရဟန်း)သည် ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ် တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း ‘ဝိတက်’နှင့်တကွဖြစ်သော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း ‘ဝိစာရ’နှင့်တကွဖြစ်သော ‘နီဝရဏ’ကင်းဆိတ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ ရှိသော ပထမဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် ‘နီဝရဏ’ကင်းဆိတ်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ ‘နီဝရဏ’ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ် လုံး၌ မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

၇၈။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ရေချိုးပေးသူသည်လည်း ကောင်း ရေချိုးပေးသူ၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ကြေးခွက်၌ ရေချိုး ကသယ်မှုန်တို့ကို ဖြူးပြီးလျှင် ရေဖြင့် ဖျန်းလျက် ဖျန်းလျက် အခဲပြုရာ၏။ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန်ခဲသည် အစေးဖြင့် စိမ့်ဝင်လျက် ရှိရာ၏။ အစေးဖြင့် ဖွဲ့စည်းလျက် ရှိရာ၏။ အတွင်းအပြင်၌ အစေးဖြင့် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိရာ၏။ ရေယိုကျခြင်းလည်း မရှိရာ။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် ‘နီဝရဏ’ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ ‘နီဝရဏ’ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

ဒုတိယဈာန် ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

၇၉။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ဝိတက် ဝိစာရငြိမ်းခြင်းကြောင့် မိမိသန္တာန်၌ စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော၊ စိတ်တည်ကြည်ခြင်း ‘သမာဓိ’ကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော၊ ကြံစည်ခြင်း ‘ဝိတက်’ မရှိသော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း ‘ဝိစာရ’ မရှိသော၊ တည်ကြည်ခြင်း ‘သမာဓိ’ ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ရောက်၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် တည်ကြည်ခြင်း ‘သမာဓိ’ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း ‘သုခ’ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ တည်ကြည်ခြင်း ‘သမာဓိ’ကြောင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

၈၀။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား နက်စွာသော စိမ့်ရေရှိသော ရေအိုင်သည် ရှိရာ၏။ ထိုရေအိုင်၏ အရှေ့အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ တောင်အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ အနောက်အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ မြောက်အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ မိုးသည်လည်း အချိန်မှန်မှန် သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းခြင်း မရှိရာ၊ သို့သော်လည်း ထိုရေအိုင်မှ အေးမြသော ရေအလျဉ်သည် စိမ့်ထွက်၍ ထိုရေအိုင်ကိုပင်လျှင် အေးမြသောရေဖြင့် စိုစွတ်စေရာ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေရာ၏။ ပြည့်စေရာ၏။ ပျံ့နှံ့စေရာ၏။ အေးမြသော ရေဖြင့် ထိုရေအိုင်တစ်ခုလုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိရာ။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် တည်ကြည်ခြင်း ‘သမာဓိ’ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ တည်ကြည်ခြင်း ‘သမာဓိ’ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

တတိယဈာန် ရဟန်းပြစ်ကျိုး

၈၁။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ကိုလည်း မတပ်မက်ခြင်းကြောင့် သတိသမ္ပဇ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လျစ်လျူရှုလျက် နေ၏။ ချမ်းသာခြင်း ‘သုခ’ကိုလည်း ကိုယ်ဖြင့် ခံစား၏။ အကြင် (တတိယဈာန်)ကြောင့် ထိုသူကို “လျစ်လျူရှုသူ သတိရှိသူ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူ” ဟု (အရိယာပုဂ္ဂိုလ်)တို့သည် ပြောကြားကုန်၏။ (ရဟန်းသည်) ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း ‘သုခ’ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

၈၂။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ဥပ္ပလက္ခာတော၌လည်းကောင်း ပဒုမ္မာကြာတော၌လည်းကောင်း ပုဏ္ဏရိက်ကြာတော၌လည်းကောင်း ဥပ္ပလက္ခာအချို့တို့သည်လည်းကောင်း ပဒုမ္မာကြာအချို့တို့သည်လည်းကောင်း ပုဏ္ဏရိက်ကြာအချို့တို့သည်လည်းကောင်း ရေ၌ ပေါက်ကုန်၏။ ရေ၌ ကြီးပွားကုန်၏။ ရေမှ မပေါ်ထွက်သေးကုန်။ ရေထဲ၌မြုပ်၍ ဖွံ့ဖြိုးကုန်၏။ ထိုကြာတို့သည် အဖျားအရင်းတိုင်အောင် အေးမြသော ရေဖြင့် စိုစွတ်ကုန်၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပြည့်ကုန်၏။ ပျံ့နှံ့ကုန်၏။ ထိုဥပ္ပလက္ခာ ပဒုမ္မာကြာ ပုဏ္ဏရိက်ကြာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အလုံးစုံ၌ အေးမြသော ရေဖြင့် မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိရာ။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် နှစ်သက်ခြင်း ‘ပီတိ’ ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း ‘သုခ’ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ နှစ်သက်ခြင်း‘ပီတိ’ ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း‘သုခ’ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

စတုတ္ထဈာန် ရဟန်းပြစ်ကျိုး

၈၃။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ရှေးဦးကပင်လျှင် ဝမ်းသာခြင်း နှလုံးမသာခြင်း တို့၏ ချုပ်နှံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဆင်းရဲချမ်းသာမရှိသော လျစ်လျူရှုမှု ‘ဥပေက္ခာ’ကြောင့်ဖြစ်သည့် သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

၈၄။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောက်ျားသည် ဖြူသော အဝတ်ဖြင့် ဦးခေါင်းနှင့်တကွ (တစ်ကိုယ်လုံး)ခြုံ၍ ထိုင်နေသည်ရှိသော် ထိုယောက်ျား၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ ဖြူသောအဝတ်ဖြင့် မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိရာ။ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် မပျံ့နှံ့သောနေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

ဝိပဿနာဉာဏ် (၁)

၈၅။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့

လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် (ဝိပဿနာ) ဉာဏ်အမြင်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း)သည် ဤသို့ သိ၏—

“ငါ၏ ဤကိုယ်ကား ရုပ်ရှိ၏။ မဟာဘုတ်လေးပါး အစုအဝေးဖြစ်၏။ မိဘတို့မှ ပေါက်ဖွား၏။ ထမင်းမှန်တို့ဖြင့် ကြီးပွား၏။ မမြဲခြင်း ပွတ်သပ်ပေး ရခြင်း ဆုပ်နယ်ပေးရခြင်း ပြိုကွဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏။ ငါ၏ ဤဝိညာဉ်သည်လည်း ဤ(ကိုယ်)၌ မှိတွယ်၏။ ဤ(ကိုယ်)၌ ဆက်စပ်၏” ဟု သိ၏။

၈၆။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား အလွန်တောက်ပသော အမျိုးမှန်သော ရှစ်မြောင့်ရှိသော ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးဖြစ်သော အရည်ကောင်းသော အထူး ကြည်လင်သော နောက်ကျကင်းသော (သွေးခြင်း ဖောက်ခြင်းစသော) အခြင်း အရာ အားလုံးနှင့်ပြည့်စုံသော ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲ ရတနာသည် ရှိရာ၏။ ထို(ဝေဠုရိယကြောင်မျက်ရွဲရတနာ)၌ ညိုသောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း ဝါသောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း နီသောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း ဖြူသောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း ဝါဖျော့သောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း တပ်ထားရာ၏။ ထို(ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ)ကို မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် လက်၌တင်ထား၍ (ဤသို့) ဆင်ခြင်ရာ၏—

“ဤ(ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ)သည် အလွန်တောက်ပ၏။ အမျိုးမှန်၏။ ရှစ်မြောင့် ရှိ၏။ ကောင်းစွာပြုပြင်ပြီး ဖြစ်၏။ အရည်ကောင်း၏။ အထူးကြည်လင်၏။ နောက်ကျကင်း၏။ (သွေးခြင်း ဖောက်ခြင်းစသော) အခြင်းအရာအားလုံးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထို(ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ)၌ ဤညိုသော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤဝါသော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤနီသောချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍ သော်လည်းကောင်း ဤဖြူသောချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း ဤဝါဖျော့သော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း” ဆင်ခြင်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် (ဝိပဿနာ)ဉာဏ်အမြင်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤသို့ သိ၏—

“ငါ၏ ဤကိုယ်ကား ရုပ်ရှိ၏။ မဟာဘုတ်လေးပါး အစုအဝေးဖြစ်၏။ မိဘတို့မှ ပေါက်ဖွား၏။ ထမင်းမှန်တို့ဖြင့် ကြီးပွား၏။ မမြဲခြင်း ပွတ်သပ်ပေးရခြင်း ဆုပ်နယ်ပေးရခြင်း ပြိုကွဲခြင်း ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိ၏။ ငါ၏ ဤဝိညာဉ်သည်လည်း ဤ(ကိုယ်)၌ မှီတွယ်၏။ ဤ(ကိုယ်)၌ ဆက်စပ်၏” ဟု သိ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ် (၂)

၈၇။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း ‘မနောမယိဒ္ဓိ’ ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤ(မိမိ)ကိုယ်မှ တစ်ပါးသော ရုပ်ရှိသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံရှိသော ဣန္ဒြေမချို့တဲ့သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၏။

၈၈။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောက်ျားသည် ဖြူဆံမြက်မှ အညွန့်တံကို နုတ်ရာ၏။ ထို(ယောက်ျား)အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ဤကား ဖြူဆံမြက်တည်း။ ဤကား အညွန့်တံတည်း။ ဖြူဆံမြက်ကား တခြား၊ အညွန့်တံကား တခြားတည်း။ ဖြူဆံမြက်မှသာလျှင် အညွန့်တံကို နုတ်ထား၏” ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား ယောက်ျားသည် သန်လျက်ကို အအိမ်မှ ထုတ်ရာ၏။ ထို(ယောက်ျား)အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ဤကား သန်လျက်တည်း၊ ဤကား အအိမ်တည်း၊ သန်လျက်ကား တခြား၊ အအိမ်ကား တခြားတည်း၊ အအိမ်မှသာလျှင် သန်လျက်ကို ထုတ်ထား ၏”ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား ယောက်ျားသည် အရေခွံမှ မြွေကို ထုတ်ရာ၏။ ထို(ယောက်ျား)အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ဤကား မြွေတည်း၊ ဤကား အရေတည်း၊ မြွေကား တခြား၊ အရေကား တခြားတည်း၊ အရေခွံမှသာလျှင် မြွေကို ထုတ်ထား၏”ဟု အကြံ ဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ် သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ် သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤ(မိမိ)ကိုယ်မှ တစ်ပါးသော ရုပ်ရှိသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံရှိသော ဣန္ဒြေမချို့တဲ့သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည် လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

ဣဒ္ဓိဝိညေဏံ (၃)

၈၉။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ် သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း ‘ဣဒ္ဓိဝိ’ဉာဏ်

အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေ၏။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း အများဖြစ်သွား၏။ အများဖြစ်လျက်လည်း တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လာ၏။ ကိုယ်ကို ထင်ရှားဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်ကို ပျောက်ကွယ်စေ၏။ နံရံတစ်ဖက် တံတိုင်း တစ်ဖက် တောင်တစ်ဖက်သို့ မထိမငြိဘဲ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့ သွား၏။ မြေ၌လည်း ငုပ်ခြင်းပေါ်ခြင်းကို ရေ၌ကဲ့သို့ပြု၏။ ရေ၌လည်း မကွဲစေဘဲ မြေ၌ကဲ့သို့ သွား၏။ ကောင်းကင်၌လည်း ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေလျက် အတောင်ရှိသော ငှက်ကဲ့သို့ သွား၏။ ဤသို့ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဤသို့အာနုဘော်ကြီးကုန်သော ဤလနေ တို့ကိုလည်း လက်ဖြင့်သုံးသပ်၏။ ဆုပ်ကိုင်၏။ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း ကိုယ်ကို (မိမိ)အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေ၏။

၉၀။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော အိုးထိန်းသည်လည်း ကောင်း အိုးထိန်းသည်၏တပည့်သည်လည်းကောင်း မြေကို ညက်စွာနယ်ပြီး လတ်သော် အလိုရှိရာ အိုးခွက်အမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ရာ၏။ ပြီးစေရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ဆင်စွယ်ပန်းပုသည် သည်လည်းကောင်း ဆင်စွယ်ပန်းပုသည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ဆင်စွယ်ကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးလတ်သော် အလိုရှိရာဆင်စွယ်ထည်ကို ပြုလုပ်ရာ၏။ ပြီးစေရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ရွှေကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးလတ်သော် အလိုရှိရာ ရွှေထည်ကိုပြုလုပ်ရာ၏။ ပြီးစေရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သောစိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထိုရဟန်းသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း ‘ဣဒ္ဓိဝိဓ’ ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)

သည် များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေ၏။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း အများဖြစ်သွား၏။ အများဖြစ်လျက်လည်း တစ်ယောက် တည်းဖြစ်လာ၏။ ကိုယ်ကို ထင်ရှားဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်ကို ပျောက်ကွယ်စေ၏။ နံရံတစ်ဖက် တံတိုင်းတစ်ဖက် တောင်တစ်ဖက်သို့ မထိမငြိဘဲ ကောင်းကင်၌ ကဲ့သို့ သွား၏။ မြေ၌လည်း ၎င်းပေါ်ခြင်းကို ရေ၌ကဲ့သို့ ပြု၏။ ရေ၌လည်း မကွဲစေဘဲ မြေ၌ကဲ့သို့ သွား၏။ ကောင်းကင်၌လည်း ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေလျက် အတောင်ရှိသော ၎င်းကဲ့သို့ သွား၏။ ဤသို့ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဤသို့ အာနုဘော်ကြီးကုန်သော ဤလနေတို့ကိုလည်း လက်ဖြင့် သုံးသပ်၏။ ဆုပ်ကိုင် ၏။ ပြဟွာပြည်တိုင်အောင်လည်း ကိုယ်ကို(မိမိ)အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည် လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ် (၄)

၉၁။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင် လတ်သော် ညစ်ကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့ လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန် လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် ‘ဒိဗ္ဗသောတ’ဉာဏ်အလို ငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏နားထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏နားနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗသောတ’ဉာဏ်ဖြင့် နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော လူ၌လည်းဖြစ်ကုန်သော ဝေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော နီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော နှစ်မျိုးသော အသံတို့ကို ကြားရ၏။

၉၂။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ခရီးရှည်သွားသော ယောက်ျားသည် စည်ကြီးသံ မုရိုးစည်သံ ခရုသင်းသံ ထက်စည်သံ ပတ်သာသံများကို ကြားရာ၏။ ထို(ယောက်ျား)သည် ဤသို့ သိရာ၏—

“ဤကား စည်ကြီးသံ ဤကား မုရိုးစည်သံ ဤကား ခရသင်းသံ ဤကား ထက်စည်သံ ဤကား ပတ်သာသံတည်း”ဟု သိရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ နားထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ နားနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗသောတ’ ဉာဏ်ဖြင့် နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော ဝေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော နီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော နှစ်မျိုးသော အသံတို့ကိုကြားရ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

စေတောပရိယဉာဏ် (၅)

၉၃။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် (သူတစ်ပါးတို့၏) စိတ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော ‘စေတောပရိယ’ ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် တစ်ပါးသောသတ္တဝါ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကို (မိမိ)စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း ‘ရာဂ’နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း‘ရာဂ’နှင့်တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း ‘ရာဂ’ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း‘ရာဂ’ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’ နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’နှင့်တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း အမျက်ထွက်ခြင်း‘ဒေါသ’ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ တွေဝေခြင်း‘မောဟ’နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း‘မောဟ’နှင့် တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တွေဝေခြင်း‘မောဟ’ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း

‘မောဟ’ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ ကျုံ့သော ‘သံခိတ္တ’စိတ်ကိုလည်း ကျုံ့သော ‘သံခိတ္တ’ စိတ်ဟု သိ၏။ ပျံ့သော ‘ဝိက္ခိတ္တ’ စိတ်ကိုလည်း ပျံ့သော ‘ဝိက္ခိတ္တ’စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ‘မဟဂ္ဂုတ်’စိတ်ကိုလည်း မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ‘မဟဂ္ဂုတ်’ စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်သော ‘အမဟဂ္ဂုတ်’ စိတ်ကိုလည်း မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့မရောက်သော ‘အမဟဂ္ဂုတ်’ စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရားရှိသော ‘သဉ္စတ္တရ’ စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားရှိသော ‘သဉ္စတ္တရ’ စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရားမရှိသော ‘အနုတ္တရ’ စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားမရှိသော ‘အနုတ္တရ’ စိတ်ဟု သိ၏။ တည်ကြည်သော ‘သမာဟိတ’စိတ်ကိုလည်း တည်ကြည်သော ‘သမာဟိတ’ စိတ်ဟု သိ၏။ မတည်ကြည်သော ‘အသမာဟိတ’စိတ်ကိုလည်း မတည်ကြည်သော ‘အသမာဟိတ’စိတ်ဟု သိ၏။ လွတ်မြောက်သော ‘ဝိမုတ္တ’စိတ်ကိုလည်း လွတ်မြောက်သော ‘ဝိမုတ္တ’စိတ်ဟု သိ၏။ မလွတ်မြောက်သော ‘အဝိမုတ္တ’စိတ်ကိုလည်း မလွတ်မြောက်သော ‘အဝိမုတ္တ’စိတ်ဟု သိ၏။

၉၄။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ငယ်ရွယ်သော အလှပြင်လေ့ရှိသော မိန်းမပျိုသည်လည်းကောင်း ယောက်ျားပျိုသည်လည်းကောင်း သန့်ရှင်းဖြူစင်သော မှန်၌ဖြစ်စေ ကြည်လင်သော ရေခွက်၌ဖြစ်စေ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်ရှုလတ်သော် (မဲ့စသော) အပြောက်အစွန်း ရှိသည်ကို (မဲ့စသော) အပြောက်အစွန်းရှိ၏ဟု သိရာ၏။ (မဲ့စသော) အပြောက်အစွန်း မရှိသည်ကို (မဲ့စသော) အပြောက်အစွန်းမရှိဟု သိရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် (သူတစ်ပါးတို့၏) စိတ်ကိုပိုင်းခြား၍သိသော ‘စေတောပရိယ’ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု

ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် တစ်ပါးသောသတ္တဝါ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကို(မိမိ) စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း ‘ရာဂ’နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း‘ရာဂ’နှင့် တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း‘ရာဂ’ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း‘ရာဂ’ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း အမျက် ထွက်ခြင်း‘ဒေါသ’နှင့် တကွသော စိတ်ဟုသိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’ကင်း သောစိတ်ကိုလည်း အမျက်ထွက်ခြင်း‘ဒေါသ’ကင်းသော စိတ်ဟုသိ၏။ တွေဝေခြင်း ‘မောဟ’နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း‘မောဟ’နှင့် တကွသော စိတ်ဟုသိ၏။ တွေဝေခြင်း‘မောဟ’ကင်းသောစိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း‘မောဟ’ကင်းသောစိတ်ဟု သိ၏။ ကျုံ့သော‘သံခိတ္တ’စိတ်ကိုလည်း ကျုံ့သော‘သံခိတ္တ’စိတ်ဟု သိ၏။ ပျံ့သော ‘ဝိက္ခိတ္တ’ စိတ်ကိုလည်း ပျံ့သော ‘ဝိက္ခိတ္တ’စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ‘မဟဂ္ဂုတ်’စိတ်ကို လည်း မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော ‘မဟဂ္ဂုတ်’စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည် ၏အဖြစ်သို့မရောက်သော ‘အမဟဂ္ဂုတ်’စိတ်ကိုလည်း မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်သော ‘အမဟဂ္ဂုတ်’စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရားရှိသော ‘သဉ္စတ္တရ’စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားရှိသော ‘သဉ္စတ္တရ’စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရားမရှိသော ‘အနုတ္တရ’စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရား မရှိသော ‘အနုတ္တရ’စိတ်ဟု သိ၏။ တည်ကြည်သော ‘သမာဟိတ’ စိတ်ကို လည်း တည်ကြည်သော ‘သမာဟိတ’စိတ်ဟုသိ၏။ မတည်ကြည်သော ‘အသမာဟိတ’ စိတ်ကိုလည်း မတည်ကြည်သော ‘အသမာဟိတ’ စိတ်ဟု သိ၏။ လွတ်မြောက်သော‘ဝိမုတ္တ’စိတ်ကိုလည်း လွတ်မြောက်သော ‘ဝိမုတ္တ’ စိတ်ဟု သိ၏။ မလွတ်မြောက်သော ‘အဝိမုတ္တ’စိတ်ကိုလည်း မလွတ်မြောက် သော ‘အဝိမုတ္တ’ စိတ်ဟု သိ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက်သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ် (၆)

၉၅။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၍သိသော ‘ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ’ ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွှတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် များပြားသော ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း—

“တစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝသုံးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝလေးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝတစ်ရာကိုလည်းကောင်း ဘဝတစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း ဘဝတစ်သိန်းကိုလည်းကောင်း ဘဝရာပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝသိန်းပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း များပြားသော ပျက်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း များပြားသော ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း များပြားသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း ‘ဤမည်သော ဘဝ၌ (ငါသည်)ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သောအဆင်းရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို(ငါ)သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုဘဝ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သောအဆင်းရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို(ငါ)သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏’ ဟု ဤသို့ အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်းပြဖွယ်(အမည်အနွယ်)နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကိုအောက်မေ့၏”။

၉၆။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောက်ျားသည် မိမိရွာမှ တစ်ပါးသောရွာသို့ သွားရာ၏။ ထိုရွာမှလည်း တစ်ပါးသောရွာသို့ သွားရာ၏။ ထို(ယောက်ျား)သည် ထိုရွာမှ မိမိရွာသို့သာလျှင် ပြန်လာရာ၏။ ထိုယောက်ျားအား ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ရာ၏—

“ငါသည် မိမိရွာမှ ဤမည်သောရွာသို့ သွားခဲ့၏။ ထိုရွာ၌လည်း ဤသို့ ရပ်ခဲ့၏။ ဤသို့ ထိုင်ခဲ့၏။ ဤသို့ ပြောဆိုခဲ့၏။ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။ ထိုရွာမှလည်း ဤမည်သော ရွာသို့ သွားခဲ့၏။ ထိုရွာ၌လည်း ဤသို့ ရပ်ခဲ့၏။ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။ ထိုငါသည် ထိုရွာမှ မိမိရွာသို့ သာလျှင် ပြန်လာ၏” ဟု အကြံ ဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ် လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်း လတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ် သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၍သိသော ‘ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ’ ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကိုအောက်မေ့၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း—

“တစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း သုံးဘဝ တို့ကိုလည်းကောင်း လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝသုံးဆယ် တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝလေးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝငါးဆယ် တို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝတစ်ရာကိုလည်းကောင်း ဘဝတစ်ထောင်ကို လည်းကောင်း ဘဝတစ်သိန်းကိုလည်းကောင်း ဘဝရာပေါင်းများစွာတို့ကို လည်းကောင်း ဘဝထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း ဘဝသိန်းပေါင်း များစွာတို့ကိုလည်းကောင်း များပြားသော ပျက်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း များပြားသော ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း များပြားသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်

တို့ကိုလည်းကောင်း ‘ဤမည်သော ဘဝ၌(ငါသည်)ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်းရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထိုငါသည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤမည်သော ဘဝ၌ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုဘဝ ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်းရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို(ငါ)သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏’ဟု ဤသို့ အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်းပြဖွယ် (အမည်အနွယ်)နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့ ၏’။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် (၇)

၉၇။ ဤသို့ တည်ကြည်သောစိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ် သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ကိုသိသော ‘စုတူပပါတ’ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါ မြတ်သောသတ္တဝါ အဆင်းလှသောသတ္တဝါ အဆင်းမလှသောသတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာ ရှိသောသတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာရှိသောသတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအား လျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

“အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ကာယဒုစရိုက်’နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ဝစီဒုစရိုက်’နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသောအကျင့် ‘မနောဒုစရိုက်’နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲကုန်၏။ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။ မှားသောအယူဖြင့်ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို(သတ္တဝါ)တို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော လားရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာ ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသောအကျင့် ‘ကာယ သုစရိုက်’နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသောအကျင့် ‘ဝစီသုစရိုက်’ နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသောအကျင့် ‘မနော သုစရိုက်’နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို မစွပ်စွဲကုန်၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏။ မှန်သောအယူဖြင့်ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို(သတ္တဝါ)တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏”။

ဤသို့လျှင် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါ မြတ်သောသတ္တဝါ အဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသောသတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသောသတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာရှိသောသတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ် သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

၉၈။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား (ဗဟို)လမ်းဆုံအလယ်၌ ပြာသာဒ် ရှိရာ၏။ ထို(ပြာသာဒ်)ထက်၌ ရပ်လျက်နေသော မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် အိမ်သို့ ဝင်ကုန်သော အိမ်မှ ထွက်ကုန်သော လမ်းမ၌ လမ်းလျှောက်သွား လာနေကုန်သော လမ်းဆုံအလယ်၌ ထိုင်နေကုန်သော လူတို့ကို မြင်ရာ၏။ ထိုယောက်ျားအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ဤသူတို့သည် အိမ်သို့ ဝင်ကုန်၏။ ဤသူတို့သည်(အိမ်မှ) ထွက်ကုန်၏။ ဤသူတို့သည် လမ်းမ၌ လမ်းလျှောက် သွားလာနေကုန်၏။ ဤသူတို့သည် လမ်းဆုံအလယ်၌ ထိုင်နေကုန်၏” ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို သိသော ‘စုတူပပါတ’ ဉာဏ်အလို့ငှာ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်စေ၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏မျက်စိနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါ မြတ်သောသတ္တဝါ အဆင်းလှသောသတ္တဝါ အဆင်းမလှသောသတ္တဝါ ကောင်းသောလားရာရှိသောသတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

“အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ကာယဒုစရိုက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် ‘ဝစီဒုစရိုက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသောအကျင့် ‘မနောဒုစရိုက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲကုန်၏။ မှားသော အယူရှိကုန်၏။ မှားသော အယူဖြင့်ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို(သတ္တဝါ)တို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာကင်းသော မကောင်းသော လားရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာ ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် ‘ကာယသုစရိုက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသောအကျင့် ‘ဝစီသုစရိုက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် ‘မနောသုစရိုက်’ နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို မစွပ်စွဲကုန်၊ မှန်သော အယူရှိ

ကုန်၏။ မှန်သော အယူဖြင့်ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို(သတ္တဝါ)တို့သည် ခန္ဓာ ကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှနောက်၌ ကောင်းသောလားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။”

ဤသို့လျှင် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသော ‘ဒိဗ္ဗစက္ခု’ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါ မြတ်သောသတ္တဝါ အဆင်းလှသောသတ္တဝါ အဆင်းမလှသောသတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသောသတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာရှိသောသတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါ တို့ကို သိ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

အာသဝက္ခယဉာဏ် (၈)

၉၉။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင် လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့ လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ် ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် အာသဝတို့ကို ကုန်စေသော ‘အာသဝက္ခယ’ဉာဏ်အလိုငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤကား ဆင်းရဲဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤသည် တို့ကား အာသဝတို့ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝ တို့ချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ချုပ်ရာ

‘နိဗ္ဗာန်’သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤသို့ သိသော ဤသို့မြင်သော ထို(ရဟန်း)၏စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ လွတ်မြောက်ပြီးလတ်သော် လွတ်မြောက်လေပြီဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (မဂ်) ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤ(မဂ်)ကိစ္စအလို့ငှာ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟု သိ၏။

၁၀၀။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား တောင်ဝှမ်း၌ ကြည်လင်သန့်ရှင်း နောက်ကျူကင်းသော ရေအိုင်သည် ရှိရာ၏။ မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် ထိုရေအိုင်၏ကမ်း၌ ရပ်လျက် ခရ ယောက်သွား ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်း ငါးအပေါင်းတို့ သွားကြသည်ကိုလည်းကောင်း ရပ်တည်ကြသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်ရာ၏။ ထိုယောက်ျားအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏—

“ဤရေအိုင်သည် ကြည်လင်သန့်ရှင်း နောက်ကျူကင်း၏။ ထိုရေအိုင်၌ ဤခရ ယောက်သွား ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်း ငါးအပေါင်းတို့ သွားလည်း သွားကြ၏။ ရပ်တည်လည်း ရပ်တည်ကြ၏”ဟုအကြံ ဖြစ်၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှာ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို(ရဟန်း)သည် အာသဝတို့ကို ကုန်စေသော ‘အာသဝက္ခယ’ဉာဏ်အလို့ငှာ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို(ရဟန်း)သည် ဤကား ဆင်းရဲဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤသည်တို့ကား အာသဝတို့ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား

အာသဝတို့ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤသို့ သိသော ဤသို့မြင်သော ထို(ရဟန်း)၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ လွတ်မြောက်ပြီးလတ်သော် လွတ်မြောက်လေပြီဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (မဂ်) ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤ(မဂ်)ကိစ္စအလို့ငှာ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟု သိ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

မင်းကြီး (နောက်ဆုံးဖြစ်သော) ဤကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ် ကျိုးထက်သာ၍ လွန်ကဲသည်လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော တစ်ပါးသော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးသည်ကား မရှိတော့ပြီဟု ဟောတော်မူ၏။

အဇာတသတ်မင်း ဥပါသကာအဖြစ်လျှောက်ခြင်း

၁၀၁။ ဤသို့ ဟောတော်မူသော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“အရှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေ၏။ အရှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေ၏။ အရှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား မှောက်ထားသည်ကို လှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုံးလွှမ်း ထားသည်ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းမှန်ကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်

အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်ဟု အမိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြု
 ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း အရှင်ဘုရား ဤအတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည်
 များစွာသောအကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကို ပြတော်မူပါပေ၏။ အရှင်ဘုရား
 အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ တရား
 တော်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သံဃာတော်ကိုလည်း
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ယနေ့မှစ၍
 အသက်ထက်ဆုံး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာဟု မှတ်တော်မူပါ။
 အရှင်ဘုရား မိုက်သည့်အလျောက် တွေဝေသည့်အလျောက် မလိမ္မာသည့်
 အလျောက် အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးသွားခဲ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည်
 တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ခမည်းတော်ကို မင်းစည်းစိမ်
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သတ်ခဲ့မိပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကျွန်ုပ်
 ၏ အပြစ်ကို နောင်အခါ စောင့်စည်းခြင်းငှာ အပြစ်ဟု လက်ခံတော်မူပါ
 အရှင်ဘုရား”ဟု လျှောက်၏။

၁၀၂။ မင်းကြီး မိုက်သည့်အလျောက် တွေဝေသည့်အလျောက် မလိမ္မာသည့်
 အလျောက် အပြစ်သည် သင့်ကို စင်စစ် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့၏။ သင်သည် တရား
 စောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ခမည်းတော်ကို သတ်ခဲ့မိ၏။ မင်းကြီး
 သင်သည် အပြစ်ကိုအပြစ်ဟုမြင်၍ အပြစ်အားလျော်စွာ ကုစားသောကြောင့်
 သင်၏ ထို(အပြစ်)ကို(အပြစ်ဟု) ငါတို့ လက်ခံကုန်၏။ မင်းကြီး အကြင်သူသည်
 အပြစ်ကို အပြစ်ဟုမြင်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ကုစား၏။ နောင်အခါ
 စောင့်စည်း၏။ (ထိုသူ၏) ဤ(ကုစားစောင့်စည်းခြင်း)သည် အရိယာ၏ ဝိနည်း
 အဆုံးအမ၌ ကြီးပွားခြင်းပင်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၃။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင်
 အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏—

“အရှင်ဘုရား ယခုအခါ အကျွန်ုပ်တို့ သွားပါကုန်အံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 များသောကိစ္စ များသောပြုဖွယ် ရှိပါကုန်၏”ဟု(လျှောက်၏)။

မင်းကြီး ယခုအခါ၌ သွားရန်အချိန်ကို သင်သိ၏ (သွားရန်မှာ သင်၏အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်၏) ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို အလွန်နှစ်သက်စွာခံယူ၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးကျူးပြီးနောက် နေရာမှ ထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖဲခွာသွားလေ၏။

၁၀၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း ပြန်သွား၍ မကြာမီ ရဟန်းတို့ကို (ဤသို့) မိန့်တော်မူ၏—

“ရဟန်းတို့ ဤမင်းသည် (မိမိတည်ရာကို မိမိ)တူးဖြိုခဲ့၏။ ရဟန်းတို့ ဤမင်းသည် (မိမိကိုယ်ကို မိမိ)ဖျက်ဆီးခဲ့၏။ ရဟန်းတို့ ဤမင်းသည် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ခမည်းတော်ကို မသတ်မိပါမူ ဤမင်းအား ဤနေရာ၌ပင်လျှင် ကိလေသာမြူ အညစ်အကြေး ကင်းသော တရားမျက်စိ (သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်)သည် ဖြစ်ပေါ်ရာ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ(တရားတော်)ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့ သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူကြလေကုန်သတည်း။

သာမညဗလသုတ် ပြီး၏။

မင်းကွန်းတိပိဋကဆရာတော်ကြီး၏
မေတ္တသုတ်တော်လာ မေတ္တာပွားနည်း (၁၁)နည်း
(အားလုံးသံပြိုင်ရွတ်ဆိုရန်)

- ၁။ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၂။ ကြောက်တတ်၊ မကြောက်တတ်၊ နှစ်ရပ်များစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၃။ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်၊ နှစ်ရပ်များစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၄။ ဝေးနေ၊ နီးနေ၊ နှစ်ထွေများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၅။ ဘဝဇာတ်ဆုံး၊ မဆုံးများစွာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။
- ၆။ ရှည်-တို-အလတ်၊ သုံးရပ်ခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၇။ ကြီး-ငယ်-အလတ်၊ သုံးရပ်ခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
 ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
 ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၈။ ဆူ-ကြုံ-အလတ်၊ သုံးရပ်ခန္ဓာ၊ သတ္တဝါ၊
 ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ။
 ဥပဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

၉။ လူအချင်းချင်း၊ လှည့်ပတ်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

၁၀။ အထင်သေးခြင်း၊ အချင်းချင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

၁၁။ ဆင်းရဲလိုခြင်း၊ အချင်းချင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။

အမျှဝေ

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထမြင့်ခေါင်၊ မြင်းမိုရ်တောင်ဦး၊
မကကျူးသား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်တို့အား၊ ရငြားပါစေ၊
အမျှဝေ၏။

မသွေနှိစွ၊ ဤကာယကို၊ စောင့်ထပေတတ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊
မလပ်စေရ၊ ပေးဝေငှ၏။

မိတ္တဆွေညာ၊ ဆရာသမား၊ ဘိုးဘွားကစ၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါယက္ခ၊
ဣန္ဒြေဘုမ္မာ၊ အာကာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊ အမြတ်ပုည၊ ကုသလကို၊
ရကြပါစေ၊ အမျှဝေ၏။

သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊ အနန္တတွင်၊ မပြတ်စဉ်ကာ၊
သတ္တာဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တည်ရှိခုနစ်ပါး၊ များစွာလုံးစုံ၊
ဘုံသုံးဆယ့်တစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျအား၊ အမျှကုသိုလ်၊ ပေးဝေလို၏။
ထိုကုသလ၊ ဤပုညကို၊ အမျှရကြသည်ဖြစ်စေသော်။

ဝသုန္ဒရေ၊ ဤမြေပံသု၊ သိလာထုလည်း၊ သက်သေအမှု တည်စေသော်။

ကုသိုလ်- အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
 သာဓု သာဓု သာဓု

ကုသိုလ်- အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
 သာဓု သာဓု သာဓု

ကုသိုလ်- အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
 သာဓု သာဓု သာဓု

ဆုတောင်းပါဠိနှင့်နိဿယ

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ ဗောဓိဉာဏဿ ပစ္စယော ဟောတု။

ဣဒံ မေ ပုညံ နဝလောကုတ္တရဿ ဓမ္မဿ ပစ္စယော ဟောတု။

၁။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **အာသဝက္ခယံ၊** ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ တည်းဟူသော အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ **ဝဟံ-ဝဟန္တော၊** ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **နိဗ္ဗာနဿ၊** ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်၏။ **ပစ္စယော၊** မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါရန်အကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **ဗောဓိဉာဏဿ၊** ဗောဓိဉာဏ်တော်မြတ်၏။ **ပစ္စယော၊** ရရှိပါစေကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ **မေ-** ဘုရားတပည့်တော်၏။ **ဣဒံပုညံ၊** ဤယခုပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုသည်။ **နဝ လောကုတ္တရဿ ဓမ္မဿ၊** မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့အား။ **ပစ္စယော၊** ရရှိရန်အကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းသည်။ **ဟောတု၊** ဖြစ်ပါစေသတည်း။

နတ်ဗြဟ္မာများအား ပြန်ပို့ရန် ဂါထာ

တ္ထောဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါနု'မောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။
ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ'ဂတာ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှကြိုးကုတ် စွမ်းအားထုတ်၍ မယုတ်စေရ ပြုလုပ်ရ သဖြင့်လည်း။ **အမေဟိ၊** သာမညဖလသုတ်တော် ရွတ်ပွားပူဇော် သူငါ နှစ်မြို့ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ **သမ္ဘတံ၊** ယခုအေးမှု နောင်ကျွေးပြု၍ တွေးရှုရည်စူး ဖြည့်ဆည်းအပ်သော။ **ပုညသမ္ပဒံ၊** အပေါင်းစုမြှုပ် ကောင်းမှုထုတ်၍ မယုတ် မယွင်းပြည့်စုံခြင်းကို။ **သဗ္ဗေ၊** ရှိန်ဝါတောက်လင်းနောက်ပါသင်းတို့နှင့် ခပင်းဥသုံး အလုံးစုံကုန်သော။ **ဒေဝါ၊** စကြဝဠာသောင်းတိုက် ပေါင်းတစ်ဝိုက်မှ ရောက်ဆိုက် လာငြား နတ်ဗြဟ္မာအများတို့သည်။ **အနုမောဒန္တု၊** ကြည်လင်မနော ဘဝင်ဇော ဖြင့် လျင်ဆောဝမ်းမြောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ လူ နတ် နိဗ္ဗာန် အကျိုးမှန်ကို မျိုးခံနှီးရင်း ပြီးစီးခြင်းငှာ။ **သဒ္ဓါယ၊** ကံကြောင့်အကျိုး မထောင့်ညှိုးဟု ဖြောင့်ရိုးစွဲကပ် အမြဲ မှတ်သဖြင့်။ **ဒါနံ၊** နည်းသည်များသည် ခြားမရည်ဘဲ ရွှင်ကြည်မြတ်နိုး ဒါနမျိုး တို့ကို။ **ဒဒန္တု၊** သူတော်ရဟန်း ရည်မျှော်မှန်း၍ လှူဒါန်းတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန် သတည်း။ **သီလံ၊** ပဉ္စ အဋ္ဌ ဒသင်္ဂဟု ကိုယ်မှမချွတ် ကျင့်ခါးဝတ်ကို။ **သဗ္ဗဒါ၊** နှစ်၊ လ၊ တွက်မှတ် ရက်မပြတ်အောင်။ **ရက္ခန္တု၊** မကျားမပြောက် အမှားမရောက် အောင် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ **ဘာဝနာဘိရတာ၊** သမထ ဝိပဿနာ ချက်နှစ်ဖြာကို ဆက်ကာနေ့ည မွေ့လျော်ကြကုန်သည်။ **ဟောန္တု၊** ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ **အာဂတာ၊** အများညီညာ တရားနာဟု ထားကာစွဲစိတ် ခဲအကျိတ်နှင့် တွဲမိတ်စုဆုံ ရောက်လာကြကုန်သော။ **ဒေဝတာ၊**

အကြောင်းဆက်ကာ သောင်းစကြာက ရောက်လာကြညောင်း နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်းတို့သည်။ **ဂစ္ဆန္တိ။** သာမညဖလသုတ်တော်ရွတ်ပွဲ ပြီးကုန်စဲမို့ နေမြဲရပ်ဘုံ
ပြန်တော်မူကြပါကုန်လော့။

နှိုးဆော်ပန်ကြားလွှာ

ဤစာအုပ်ကို အများပြည်သူသို့ ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းလျက်ရှိပါသည်။ ဤသို့လှူဒါန်းရာတွင် ဖြန့်ဝေလှူဒါန်းနိုင်မှုအပေါ် မူတည်၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်သူတို့ အရေအတွက် ပိုမိုများပြားလာပြီး ပိုမိုရွတ်ဆိုကြခြင်းအားဖြင့် ကုသိုလ်တရားပိုမိုတိုးပွားပြီး မိဘကျေးဇူး အထူးသိတတ်ကာ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောဘဝအတွက် အဆင်ပြေစေကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် လှူဒါန်းလိုပါက လိုအပ်သော စာအုပ်အရေအတွက်ကို မှာကြားနိုင်ပါကြောင်းနှင့် မှာကြားသည့်အရေအတွက်များကို ထုတ်ဝေပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤဝန်ကြီးဌာနမှ တစ်ဆင့် လှူဒါန်းပေးစေလိုပါကလည်း သက်ဆိုင်ရာ လှူဒါန်းသင့်သည့် နေရာများ သို့ ကူညီဖြန့်ဝေလှူဒါန်းပေးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပါဝင်လှူဒါန်းလိုသူများရှိပါက -

သာသနာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန

အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်

ဖုန်း- ၀၆၇ ၃၄၀၆၅၀၆

၀၆၇ ၃၄၀၈၄၄၁

၀၉ ၅၁၀၆၂၇၄

ဒုတိယအမြဲတမ်းအတွင်းဝန်

ဖုန်း- ၀၆၇ ၃၄၀၆၀၀၈

၀၉ ၄၄၀၇၉၂၃၉၉

သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ပြန်လည်ကူးယူနိုင်ရန်အတွက် -

www.mahana.org.mm,

www.mora.gov.mm,

www.dra.gov.mm,

www.dpps.gov.mm,

www.kbrl.gov.mm,

www.itbmu.org.mm,

သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဝဘ်ဆိုက်ခြောက်ခုတို့တွင်လည်း download ဖြင့် ကူးယူ၍ ပူဇော်နိုင်ပါသည်။